NČ
GLASILO SZDL

Velenje,
8. septembra 1978
Številka 36 (446)

Cena 4 din

naš čas

ENO SOBOTO ZA UBLAŽITEV ŠKODE

Člani delavskega sveta delovne organizacije Rudnika lignita Velenje so pretekli teden razpravljali o tem, kako nadomestiti izpad prihodka, ki ga je povzročil požar konec julija v delu jame. Sprejeli so sklep o rebalansu delovnega načrta, po katerem naj bi letos nakopali 4.35.000 ton lignita, kar je za 150.000 ton manj kot je predvideval letni delovni načrt. Ocenili so, da je požar povzročil za približno 170 milijonov dinarjev škode. Del sredstev približno 56 milijonov bo povrnila zavarovalnica, ostala pa bodo iskali med drugim v okviru republike oziroma ISE in elektrogospodarstva Slovenije, zaprosili pa bodo tudi za premostitveni kredit.

Seveda pa tudi sami ne bodo ostali ob strani. Izvršilni odbor za gospodarstvo je namreč predlagal da bi vsak rudar v tem mesecu prispeval eno izmed delovnih sobot za ublažitev škode.

Prostor med Kidričevo in Šaleško cesto, vasjo Šalek ter reko Pako (Šalek II) je namenjen za stanovanjsko in poslovno gradnjo. Pred dnevi so na njem že začeli gradbena dela za stanovanjski del.

Veselimo se naših delovnih zmag

Letos bomo praznovali praznik občine Mozirje na Ljubnem, kjer bomo z borci Šlandrove brigade proslavljali 35-obletnico ustanovitve brigade, ki je v sodelovanju z drugimi enotami IV. operativne cone osvobodila Gornjo Savinjsko dolino.

12. september 1944 je nezpozaben datum mozirske občine, ko smo osvobodili ozemlje v osrčju Hitlerjevega tretjega rajha. Tega dne je padla zadnja in najmočnejša okupatorska postojanka v Mozirju. Prebivalci Gornje Savinjske doline bomo z vsem spoštovanjem in hvaležnostno proslavljali občinski praznik, obujali spomine na težka vojna leta, ko vojna vihra nikomur ni prizanesla. Veselili se bomo naših delovnih zmag, ki smo jih dosegli v povojnem obdobju pri razvijanju samoupravnih socialističnih odnosov, pri krepitvi našega celotnega družbenega razvoja. Da je res tako dokazuje pozitiven rezultat referenduma, kjer so se naši občani samoupravno odločali za reševanje skupnih občinskih problemov, pa tudi za probleme, ki tarejo posamezne krajevne skupnosti.

Ob letošnjem prazniku smo veseli številnih uspehov, ki smo jih dosegli na področju zadovoljevanja skupnih in osebnih potreb. Krajevne skupnosti naše občine so bile v letošnjem letu zelo aktivne, zato smo ponosni, da so bile te dni vključene vse obmejne kmetije na Solčavskem v avtomatsko telefonsko omrežje. Modernizirali smo nekaj kilometrov ceste v Podvolovljek, planinci iz Luč pa so dogradili novo planinsko kočo pod Raduho, ki je pred dvema letoma pogorela. Ljubenci in Radmirci so s samoprispevkom in sredstvi referenduma uredili nekaj kilometrov lokalnih cest, ista prizadevanja so v teku v Novi Štifti, Gornjem gradu, Bočni, ceste v Trnavče, Suho ter Ljubijo pa bodo deloma asfaltirane. V nedeljo smo položili temeljni kamen za novo podružnično šolo v Šmihelu, danes pa za nove poslovne prostore delovne organizacije Elkroj Mozirje, ki razširja svoj proizvodni program. Delovne organizacije izvršujejo zadane programe, čeprav reproduktivna sposobnost zaostaja za načrtovanimi cilji.

Usklajevanje splošne in skupne porabe ni dalo željenih rezultatov, saj neodvisno od rasti družbenega proizvoda naraščajo potrebe hitreje kot novoustvarjena vrednost. Razvojni načrti posameznih OZD in TOZD se prepočasi uresničujejo zato bomo morali temu v prihodnje posvetiti veliko več pozornosti.

Vsi dosedanji uspehi so porok našega nadaljnjega in hitrejšega razvoja, ki nam bo omogočil, da se bomo pomaknili z repa slovenskih razvitih občin.

Naj ob tej priložnosti vsem občanom in delovnim ljudem Gornje Savinjske doline iskreno čestitam ob prazniku naše občine in jim zaželim še veliko uspehov na vseh področjih njihovega dela in življenja.

HINKO ČOP,
predsednik skupščine
občine Mozirje

Ocenili priprave na kongres sindikatov

Predsedstvo občinskega sveta ZSS Velenje na ponedeljkovi seji ocenilo potek javne razprave o kongresnih gradivih — Razen v dvajsetih v vseh osnovnih organizacijah končali razprave — Le-te morajo razpravo končati do 15. septembra

Velenjski sindikati so se zelo aktivno vključili v priprave na 9. kongres slovenskih sindikatov, ki bo 25. in 26. oktobra v Mariboru. Sklepni del priprav se je v občini začel s skupščino občinske organizacije ZSS Velenje, ki je bila v drugi polovici junija. V začetku julija so izdelali program aktivnosti za obdobje do začetka kongresa. V tem obdobju so morali v vseh osnovnih organizacijah sindikata, konferencah osnovnih organizacij in ostalih organih obravnavati kongresno gradivo. Dogovorili so se, da bodo tekle razprave o tem gradivu do 24. avgusta. V razprave so se aktivno vključile tudi komisije, ki delujejo pri občinskem svetu. Pretekli teden so imele prve sestanke, na katerih so podrobno obravnavale kongresno gradivo ter obenem sprejemale svoje delovne programe.

To pa ni bila celotna aktivnost sindikatov velenjske občine v tem obdobju v pripravah na bližnji kongres. Vzporedno s tem je tekla v občini v nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela tudi javna razprava o samoupravnem sporazumevanju in o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo, s čimer so se sindikati Šaleške doline aktivno vključili tudi v akcije medobčinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Celje v pripravah na 9. kongres slovenskih sindikatov. O tej tematiki bo poseben posvet v drugi polovici septembra na medobčinski ravni.

V ponedeljek popoldne se je sešlo na sejo predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje in ocenilo dosedanji potek javne razprave o kongresnem gradivu. Ugotovili so, da so se v večini osnovnih organizacij sindikata in konferencah osnovnih organizacij nadvse odgovorno lotili uresničevanja v juliju sprejetega dogovora o organizaciji javne razprave. V določenem roku je razpravo končalo 110 osnovnih organizacij in vse konference osnovnih organizacij. Do konca pretekla tedna so razpravo zaključili še v dvajsetih osnovnih organizacijah, medtem ko pa iz dvajsetih osnovnih organizacijah sploh niso dobile podatkov o tem ali so izvedli javno razpravo oziroma če je že zaključena. Na predsedstvu so sprejeli sklep, da bodo člani, ki so zadolženi za delo s posameznimi osnovnimi organizacijami, obiskali te osnovne organizacije, jim nudili morebitno pomoč, tako, da bi tudi v teh sredinah do 15. septembra sklenili razpravo o kongresnem gradivu.

Na ponedeljkovi seji predsedstva občinskega sveta ZSS Velenje so nadalje ugotovili, da so vse komisije — o tem so na seji poročali predsedniki — podrobno obravnavale kongresno gradivo in tudi sprejele svoje delovne programe. Predsedniki komisij so predsedstvo seznanili tudi s posameznimi pripombami na gradivo, v glavnem pa je prevladovalo mnenje, da je kongresno gradivo dovolj dobro pripravljeno in da kot takšno zajema celotno področje delovanja sindikatov.

Ob razpravi o delovnih programih komisij pa je predsedstvo menilo, da so programi več ali manj skrbno pripravljeni, nujno pa bo tesno povezanost med posameznimi komisijami, zlasti s tistimi, katerih delo se prepleta.

S ponedeljkovo sejo predsedstva občinskega sveta ZSS Velenje pa seveda še ni končana javna razprava o dokumentih za kongres slovenskih sindikatov. Sledile bodo še druge oblike, kot so posveti, razprave po interesnih skupinah, seveda pa bodo morali v vseh osnovnih organizacijah do 15. septembra zaključiti razprave o gradivu, če še tega niso storili.

Delegacijі borcev NOV iz Novega sela so ob prihodu v Šmartno pripravili kratek kulturni program

Trdne bratske vezi

Šmartno ob Paki je obiskala delegacija krajevne organizacije združenja borcev NOV iz Novega sela — Vsestransko sodelovanje pobratenih krajevnih skupnosti Novo selo in Šmartno ob Paki

V Šmartnem ob Paki se je pretekli konec tedna mudila delegacija članov krajevne organizacije združenja borcev NOV iz Novega sela. Ta krajevna skupnost, ki leži v občini Vrnjačka banja, je pobratena s krajevno skupnostjo Šmartno ob Paki, med njimi pa se že vrsto let spletajo trdne vezi, bratske in prijateljske, kar se je v polni meri izkazalo tudi tokrat.

Delegacijo dvainštiridesetih borcev narodnoosvobodilnega boja iz Novega sela so v Šmartnem v soboto popoldne prisrčno pozdravili predstavniki krajevne skupnosti, družbeno političnih organizacij in številni krajani Šmartnega. Potem ko so jim dekleta im fantje pripeli na prsa rdeče nageljne, jim je najprej zaželel dobrodošlico predsednik sveta krajevne skupnosti Šmartno ob Paki Franc Mallus, pri spomeniku žrtvam fašizma, pa so pripravili še krajši kulturni program. V njem so sodelovali recitatorji, osnovnošolski pevski zbor in domača folklorna skupina.

Posebno pristno in prisrčno pa je bilo vzdušje na sprejemu, ki so ga za goste iz Novega sela pripravili v nedavno odprtem lovskem domu v Škornem. Člani krajevne organizacije združeenja borcev NOV Šmartno ob Paki sso jim podarili spominsko knjigo s footografijami obeležij iz narodnoosvobodilnega boja na področju Šaleške doline, vsi skupaj pa so izrazili željo, da bi njihovi medsebojni stiki odslej postali še pogostejši in trdnejši. Ob tej priložnosti nam je predsednik krajevne organizacije ZZB NOV Novo selo Jovan Vlajkovič povedal tole:

„Odkar sta krajevni skupnosti Šmartno ob Paki in Novo selo oktobra 1976. leta podpisali listino o pobratenju, se med nami razvija tesno prijateljsko sodelovanje. Pobudo za to pa so dale družbenopolitične organizacije pobratenih občin Velenje in Vrnjačka banja. Izredno smo veseli in presenečeni nad toplim sprejemom, ki so nam ga pripravili krajani Šmartnega in upamo, da jim bomo kmalu lahko vrnili gostoljubje. Delno smo se že dogovorili in pripravili načrte o nadaljnjem sodelovanju, predvsem o vlaku Bratstva in enotnosti. Naj vozita dva, trije ali kolikor je potrebno. Vsestransko sodelovanje pobratenih krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki in Novo selo ter bratskih občin Velenje in Vrnjačka banja je dober dokaz, kako globoko segajo korenine bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov."

S čvrstim stiskom roke, bratskim objemom in glasnim „kmalu nasvidenje" se je delegacija iz Novega sela v nedeljo poslovila od članov krajevne organizacije združenja borcev NOV, predstavnikov krajevne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in drugih krajanov Šmartnega ob Paki ter si pred odhodom domov z zanimanjem ogledala še Velenje.

J. KRAJNC

VREME

V drugi polovici tedna bo prevladovalo deloma sončno in suho vreme. Najvišje dnevne temperature bodo okoli 20 stopinj, najnižje pa 10, kar je normalno za ta letni čas.

Skupščina občine Velenje in družbenopolitične organizacije občine Velenje sporočajo, da je umrla DANICA VALENČAK, prvoborka in družbenopolitična delavka, doma iz znane partizanske družine Čebular iz Mislinje.

Od pokojnice se bomo poslovili danes, 8. septembra ob 15.30 pri mrliški vežici v Podkraju. Žalni sprevod bo nato krenil v Mislinjo, kjer bo ob 16.30 pogreb na tamkajšnjem pokopališču.

Delovni ljudje in občani Gornje Savinjske doline!

V soboto, 9. septembra se udeležite na Ljubnem osrednjih slovesnosti ob letošnjem prazniku občine Mozirje, združenih z zborom borcev brigade Slavka Šlandra!

Program slavja:

8.00 — Začetek napada na Ljubno ob Savinji
9.30 — Slavnostna seja zborov skupščine občine Mozirje
10.30 — Zbor borcev brigade Slavka Šlandra v Vrbju na Ljubnem

Na zborovanju v Vrbju bo govoril predsednik republiške konference SZDL Slovenije, Mitja Ribičič.

Stekle priprave na volitve v KK SZDL

Člani izvršnega odbora občinske konference SZDL na zadnji seji sprejeli podroben program dela za izvedbo volitev v krajevne konference SZDL — Do 20. novembra je treba opraviti volitve delegatov v KK, do 29. novembra pa konstituiranje krajevnih konferenc SZDL v občini

V velenjski občini so se začele priprave na volitve novih organov v krajevnih konferencah SZDL. Člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Velenje so se na zadnji seji podrobno dogovorili o poteku akcije in sprejeli tudi podroben rokovnik za izvedbo posameznih nalog.

Do 20. tega meseca se morajo sestati vsi izvršni odbori krajevnih konferenc SZDL in koordinacijski odbori za volitve ter na sejah podrobno analizirati in temeljito oceniti delovanja krajevnih konferenc in delegatskega sistema v prvem mandatnem obdobju. V tem času je treba opraviti tudi evidentiranje možnih kandidatov za predsednika (podpredsednika), sekretarja in člane izvršnih odborov krajevnih konferenc oziroma predsedstva. Hkrati je treba dograjevati tudi metode in oblike dela v krajevni konferenci kot so sekcije, ulični odbori idr. saj so v preteklem obdobju — premalo storili na tem področju. Člani izvršnega odbora so na razširjeni seji še posebej omenili, da morajo na sejah izvršnih in koordinacijskih odborov SZDL v krajevnih skupnostih pomembno pozornost nameniti oceni, kako se je uveljavila socialistična zveza kot fronta v naši samoupravni socialistični skupnosti ter poudarili da si bo treba prizadevati, da bo v prihodnjem obdobju postala organizacijsko še trdnejša in da bo kot fronta resnično vplivala na vsa družbena in gospodarska dogajanja.

Vzporedno s pripravami na volitve novih organov krajevnih konferenc SZDL (tako organizacijskih kot kadrovskih), mora steči tudi razprava o reorganizacijah krajevnih skupnostih in o pripravah na oblikovanja razvojnih programov krajevnih skupnosti glede na to, da je pred nami čas, ko bo treba začeti priprave na oblikovanje novega srednjeročnega razvojnega programa občine. Pomembno mesto pa je treba v razpravah nameniti tudi mestu sindikata v krajevnih skupnostih.

Do 10. oktobra morajo v krajevnih konferencah že evidentirati možne kandidate za delegate v krajevni konferenci SZDL ter za predsednika (podpredsednika), sekretarja in člane krajevnih konferenc.

Do 5. novembra je treba sklicati 2. seje izvršnih odborov krajevnih konferenc SZDL in koordinacijskih odborov za volitve, pregledati in oceniti predkandidacijska opravila, obravnavati evidentirane kandidate za krajevno vodstvo SZDL. Do 20. novembra je treba opraviti nato volitve delegatov v krajevne konference SZDL, do 29. novembra pa je treba opraviti še konstituiranje krajevnih konferenc SZDL (izvolitev predsednikov, podpredsednikov, sekretarjev in članov IO oziroma predsedstva krajevne konference.

Med obravnavo dogovora o pripravah na volitve so člani občinske konference SZDL še posebej poudarili, da morajo povsod upoštevati ustrezne kadrovske rešitve, kandidirati takšne ljudi, ki ne bodo prekomerno obremenjeni z različnimi funkcijami in ki se bodo resnično zavzemali za razvoj samoupravnih socialističnih odnosov.

S. V.

Pridobitev velike vrednosti

V nedeljo so odprli nove klubske prostore Društva upokojencev v Smartnem ob Paki — Kmalu bodo uredili tudi okolico

Članom Društva upokojencev iz Šmartnega ob Paki se je preteklo nedeljo uresničila velika želja in ena poglavitnih nalog, ki so si jih zadali ob svoji ustanovitvi decembra leta 1975. Dobili so nove prostore (sodobno urejeno klubsko sobo z bifejem in pisarno), ki so za njihovo nadaljnje delovanje vsekakor neprecenljive vrednosti.

V sončnem nedeljskem popoldnevu se je na otvoritveni slovesnosti zbralo veliko število članov domačega društva upokojencev in krajanov Šmartnega, prišli pa so tudi številni gostje, med njimi predstavniki Zveze društev upokojencev SRS iz Ljubljane, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Koordinacijskega odbora društev upokojencev občine Velenje, sosednjih društev upokojencev iz Šoštanja, Velenja in Pesja, krajevnih skupnosti ter družbenopolitičnih organizacij Šmartnega ob Paki in Gorenja kot tudi nekaterih gospodarskih in drugih organizacij ter društev. Pozdravil jih je Avgust Podgoršek, ki je v svojem nagovoru orisal pomembnost nove pridobitve in izrekel iskreno zahvalo vsem, ki so prispevali svoj delež pri obnavljanju in opremljanju klubskih prostorov. Med drugim je dejal:

„Vsi, ki so nam priskočili na pomoč, so s tem dokazali, da znajo ceniti minulo delo članov našega društva, od katerih so mnogi še pred nedavnom delali v njihovih sredinah. Zavedati se moramo, da so naši upokojenci delali v mnogo težjih okoliščinah, kot so današnje in velika večina tudi v hudih vojnih časih. S svojim delom so prispevali ogromen delež pri graditvi naše samoupravne socialistične domovine. Zaradi tega si zaslužijo vso pomoč, razumevanje in zahvalo za delo, ki so ga opravili. Novi klubski prostori naj postanejo priljubljeno zbirališče vseh upokojencev, naj se v njih razvija družabno življenje in postanejo naj njihov drugi dom, kjer si bodo po dolgoletnem uspešnem delu lahko privoščili zaslužen počitek."

Po zanimivem kulturnem programu, v katerem so sodelovali mladi recitatorji, folklorna skupina in moški pevski zbor, ki je zapel posebej za to priložnost zloženo pesem, sta pionirki–učenki domače osnovne šole simbolično predali ključe novih prostorov predsedniku društva upokojencev.

Vsi gostje so si nato z zanimanjem ogledali notranjost kluba upokojencev, otvoritveno slavje pa se je nato nadaljevalo do poznih večernih ur.

J. KRAJNC

Pionirki sta predali ključ novih prostorov predsedniku društva upokojencev Šmartno ob Paki

Te dni sta Kulturni center Velenje in Galerija Meštrovič iz Splita končala priprave za realizacijo i davno znane želje po retrospektivni razstavi kiparskih del Ivana Meštroviča v Velenju. Razstava b odprta v počastitev letošnjega občinskega praznika. Razstavljenih bo 25 umetniških del iz razne ustvarjalnega obdobja, ki so bila izdelana v raznih materialih kot so marmor, bron, les in mave Razstava tega največjega jugoslovanskega kiparja bo odprta mesec dni. Ob otvoritvi bo kultur program, ki ga bodo pripravili operni solisti splitske opere. Pokroviteljstvo nad razstavo je prevze skupščina občine Velenje. Na sliki: Ivan Meštrovič: Po rojstvu, bron, 1931, eno izmed del, ki bod razstavljena v Velenju.

Blagajniški maksimum določajo odslej uporabniki družbenih sredstev sami

Bistvena razlika oz. novost te odredbe v primerjavi s prejšnjo je, da blagajniški maksimum določajo uporabniki družbenih sredstev sami, zvišana pa je tudi gornja meja posameznega gotovinskega izplačila od 500,00 na 1.000,00 din. V 10. točki odredbe je določen tudi rok določitve blagajniškega maksimuma za leto 1978 – 30. september 1978.

Namen članka je pomagati uporabnikom pri izračunu maksimuma gotovine. Po predpisu je le-ta odvisen od višine in vrste gotovinskih izplačil, ki jih uporabnik družbenih sredstev opravlja po naravi svojega poslovanja, vendar največ za petdnevna plačila drobnih nabav in obveznosti do 1.000,00 din.

Dosedanji način lahko uporabimo tudi za novi izračun. Iz blagajniškega dnevnika (društva iz blagajniške knjige, v kolikor še niso vskladili svojega knjigovodstva s predpisi) seštejemo vsa drobna gotovinska izplačila (nabava pisarniškega materiala, goriva, odkupnina, znamke, tovornina ipd.) za daljše obdobje, najmanj pa tri mesece. Seštevek izplačil delimo s številom delovnih dni in pomnožimo s pet.

Primer:
drobna gotovinska izplačila v 3 mesecih 10.653,75 din
delovni dnevi 75
10.653,75 din : 75 = 142,05 din
142,05 din x 5 = 710,25 din

Izračunani blagajniški maksimum je 710,25 din, vendar ga bomo zaradi praktičnosti zaokrožili na 700,00 ali 750,00 din. V izračunu smo seveda lahko zajeli le pretekla izplačila do 500,00 din, sedaj pa lahko izplačujemo do 1.000,00 din, zato smatram, da [illegible] upravljanja ravna v duhu nove od[illegible], če pri določitvi v[illegible]teva tudi predviden višji gotovinski promet. Blagajniški maksimum se tako ne bo preprosto podvojil, temveč bo v našem primeru znašal morda 1.100,00 ali 1.200,00 din.

Zvezni sekretar za finance je izdal novo odredbo o blagajniškem maksimumu in o plačevanju z gotovino. Objavljena je bila v Uradnem listu SFRJ št. 43/78.

Druge bistvene določbe odredbe so ostale nespremenjene. Še nadalje velja obveznost odvajanja prejete gotovine (iztržki in podobno) istega dne oz. najkasneje naslednjega dne na žiro račun. Uporabniki, ki so oddaljeni od sedeža službe družbenega knjigovodstva ali od pošte, lahko določijo, da bodo gotovino odvajali v določenih časovnih presledkih, ki pa ne smejo biti daljši od 5 delovnih dni.

Največ 5-dnevni rok zadrževanja gotovine v blagajni velja tudi za dvige gotovine z žiro računa za izplačila, ki se ne izplačujejo iz blagajniškega maksimuma in je treba gotovino dvigniti posebej pri službi družbenega knjigovodstva.

Taki so primeri izplačil:
– osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov
– kmetijskih pridelkov, odkupljenih od kmetov
– akontacij potnih stroškov in dnevnic ter potnih stroškov in dnevnic
– druga izplačila občanom, ki po veljavnih predpisih niso dolžni imeti žiro račun.

Blagajniški maksimum se praviloma določi na koncu leta za naslednje leto (izjema je kot rečeno leto 1978); če pa se spremenijo pogoji, na podlagi katerih je bil določen, ga lahko uporabnik družbenih sredstev med letom poveča ali zmanjša.

Lastno do[illegible]čanje [illegible]agajniške[illegible]maksimuma po[illegible] tudi večj[illegible] odgovornost [illegible]porabnikov družbenih sredstev, zlasti po potre[illegible] bolje skrbeti za varnost višjega stanja gotovine v blagajni.

Upam, da bo članek pomagal pri določitvi blagajniškega maksimuma in uskladitvi blagajniškega poslovanja s predpisi pri tistih uporabnikih družbenih sredstev, ki jim je napisana zakonodaja manj dosegljiva.

JAKOB GROŠL

Letni dopust invalidne osebe

V ustavi SRS smo zapisali, da uživajo vojaški in delovni invalidi, invalidni otroci in druge invalidne osebe posebno družbeno varstvo. Z drugimi zakonskimi in podzakonskimi predpisi smo nato zlasti v naši republiki to družbeno varstvo še posebej konkretizirali s tem, da smo delovnim invalidom, invalidnim otrokom pa tudi drugim invalidnim osebam priznali določene ugodnosti. V tem primeru želimo govoriti le o letnem dopustu delovnega invalida in drugih invalidnih oseb. Predvsem velja povedati, da glede družbenega varstva obstoje razlike med delovnimi invalidi in drugimi invalidnimi osebami. Delovni invalid je predvsem zavarovanec, ki je na podlagi invalidnosti pridobil kakšno pravico iz invalidskega zavarovanja. Torej je napačna razlaga, da je delovni invalid tisti, ki je zadobil telesno poškodbo pri delu oziroma zaradi dela. Kajti vzroki za nastanek invalidnosti so lahko nesreča pri delu ali poklicna bolezen pa tudi bolezen ali poškodba izven dela. V Statutu skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SRS so razloženi pojmi, kaj se smatra za nesrečo pri delu in kaj so poklicne bolezni. Za naš primer pa je pomembna definicija telesne okvare. Ta je podana takrat, ko nastane pri zavarovancu (torej ne pri tistemu, ki ni zavarovanec) izguba, bistvena poškodovanost ali znatnejša onesposobljenost posameznih organov ali delov telesa, ki otežkoča normalno aktivnost organizma ali zahteva večje napore pri zadovoljevanju življenjskih potreb. Ker pa je med občani, pa zlasti med invalidi še ne povsem razčiščen pojem kategorij v katere so po že omenjenem statutu uvrščeni delovni invalidi, velja vsaj bežno tudi to pojasniti. Zavarovanci (torej spet ne tudi druge invalidne osebe), ki postanejo delovni invalidi, se razvrstijo glede na preostalo zmožnost za svoje delo in za drugo ustrezno delo v tri kategorije: v I., II. in III. kategorijo invalidnosti.

Na tem mestu seveda ne bomo govorili o tem kakšne pravice iz naslova inv. zavarovanja pritičejo posameznim kategorijam delovnih invalidov. Prav pa je, da povemo, nekaj več o tzv. invalidnini. Invalidnina je denarno nadomestilo, ki ga dobiva zavarovanec (torej spet ne invalidna oseba ampak delovni invalid) za telesno okvaro, nastalo med zavarovanjem. Telesna okvara se odmerja v procentih in se deli na stopnje. Za višino invalidnine pa je pomembno dvoje: stopnja telesne okvare in vzrok nastanka telesne okvare. V SRS so telesne okvare razvrščene v osem stopenj in to od 1. stopnje s telesno okvaro 100 % do najnižje 8. stopnje z 30 % telesno okvaro.

Tova vrnimo se k našemu razglabljanju o pravici delovnih invalidov do tkzv. dodatnih dni letnega dopusta ter o pravicah drugih invalidnih oseb do dodatnih dni letnega dopusta. Ko so organizacije združenega dela in samoupravne organizacije ter skupnosti v smislu veljavnega Zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu samoupravno urejale medsebojna razmerja v združenem delu so bila sprejeta tudi nekatera določila, ki so bila v prid ne samo delovnim invalidom, ampak tudi drugim invalidnim osebam. Tako so zlasti glede dopustov delavci „solidarno" priznavali po en, dva pa tudi tri dni dodatnega dopusta. V večini primerov pa so bile rešitve v glavnem tako, da so delovni invalidi II. ali III. imeli 3 dni dodatnega dopusta. Res je da v večini samoupravnih aktih ni bilo ničesar zapisanega o drugih invalidnih osebah. Vendar so tudi tem osebam priznavali dodatne dni dopusta. Zakon o združenem delu je res določil, da je z 11. 12. 1976 nehal veljati Zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Splošni akti OZD, ki urejajo medsebojna razmerja pa s tem niso izgubila veljavo, razen v kolikor posamezne določbe niso v nasprotju z določili v IV. poglavju ZZD. Res je tudi, da je naš republiški Zakon o delovnih razmerjih na novo določil zlasti rešitve glede dodatnih dni dopustov za invalide, a še vedno so uporabna določila splošnega akta OZD, kjer je zapisano koliko dni dopusta pripada delovnemu invalidu in koliko drugi invalidni osebi. Zato najbrž ni prav, da posamezne OZD delovnim invalidom oziroma drugim invalidnim osebam ne priznavajo dodatnih dni dopusta.

Novi zakon je postal bolj določen glede kriterijev za določitev dodatnih dni letnega dopusta. Tako je dolžina odvisna tudi „od posebnih socialnih in zdravstvenih razmer v katerih delavec (naprimer invalid, ki nima svojstvo delovnega invalida) živi". Zato bi bilo prav, da bi delavci, ko bodo usklajevali samoupravne akte in jih prilagajali novemu zakonu o delovnih razmerjih že po načelu solidarnosti mislili tudi [illegible] tiste delavce, ki so invalidi oziro[illegible] invalidne osebe, a nimajo statu[illegible] „delovnega invalida".

V zakonu o delovnih razmerjih [illegible] v tem obsegu že dana obveza [illegible] delavci določijo v samoupravne[illegible] splošnem aktu o delovnih razmerj[illegible] povečan letni dopust še do p[illegible] delovnih dni invalidnim osebam, [illegible] imajo priznano najmanj 60 % tele[illegible]no okvaro. Ker pa vemo, da v naši[illegible] OZD dela mnogo invalidnih oseb, [illegible] imajo manj kot 60 % telesno okva[illegible] bi morali delavci, s tem pa tudi [illegible] delavci – invalidi vztrajati, da se [illegible] samoupravni splošni akt med osno[illegible] in merila za določitev letnega dop[illegible] sta vnese tudi kriterij posebnih s[illegible]cialnih in zdravstvenih razmer, [illegible] katerih delavec živi in se naj [illegible] okviru tega kriterija upoštevajo v[illegible] invalidne osebe, ki nimajo priznane[illegible]ga statuta invalida oziroma ima[illegible] telesno okvaro pod 60 %. Nedvo[illegible]no, da bo tako stališče podpi[illegible] tudi Društvo invalidov Velenje, [illegible] ima sedaj v svojih vrstah že 13[illegible] invalidov, od tega je 850 delovn[illegible] invalidov in kar 315 invalidov, ki [illegible] zaposleni a nimajo priznanega st[illegible]tusa oziroma gre za invalidne osebe s telesno okvaro po 60 %. Osta[illegible] število članstva predstavlja invalid[illegible] mladino!

Kolikor smo uspeli pregleda[illegible] posamezne osnutke novih Pravil[illegible]kov o delovnih razmerjih velja pos[illegible]bej pohvaliti res humano rešitev te[illegible] programa, ki ga načrtujejo delavci [illegible] REK-u, pri čemer pa žal tudi tu [illegible] dana rešitev za invalide z manj[illegible] telesno okvaro, pa bi bilo prav, da [illegible] tudi o tem razmislili. Pri tem [illegible] odveč poudariti gesla s katerimi s[illegible] priznali, da je invalid naš tovariš [illegible] da je invalid tudi delavec in samo[illegible] upravljalec.

Naš tovariš Tito pa je ob re[illegible]vanju problemov invalidov zapisa[illegible] da je dolžnost vseh, da tovariše[illegible] invalidom ustvarijo take pogoje [illegible] take življenjske razmere, v katerih [illegible] invalidi ne bodo počutili kot nek[illegible]ristni člani naše družbe. Pri tem [illegible] poudaril, da moramo zlasti upo[illegible]vati ravno ta psihološki mome[illegible] ker je pomembno in bistveno, [illegible] vsak invalid čuti in se zaveda, da [illegible] koristen naši socialistični družbi.

C[illegible]

Evropa pleše 79 v Velenju

V Rdeči dvorani v Velenju bo 16. septembra ob 20. uri IX. mednarodni plesni turnir „Evropa pleše" — Nastopili bodo plesni pari iz desetih evropskih držav

Znova se bodo zbrali vrhunski plesalci iz Velike Britanije, Škotske, ZR Nemčije, Avstrije, Madžarske, ČSSR, NDR, Italije, Jugoslavije in Avstralije.

Turnir bo tokrat trajal le en dan. Udeleženci bodo tekmovali v latinsko-ameriških in standardnih plesih. Prireditelj turnirja je Rdeča dvorana, izvedbo pa je prevzela Plesna zveza Slovenije. Letošnji turnir organizira stari znanec Velenje, dolgoletni plesalec Fredi Novak, ki kot predsednik Plesne zveze Slovenije z matičnim Turističnim društvom želi, da znova oživi velenjska tradicionalna prireditev Evropa pleše.

Turnir bo ocenjeval mednarodni sodniški zbor. Igral bo ansambel Jožeta Privška in popestril plesno prireditev z nastopom znanih plesnih parov.

Velenjski plesni turnir je imel doslej naravo športnega plesnega turnirja. Takšne turnirje želi velenjsko turistično društvo tudi ohraniti v prihodnosti. Prej smo imeli s plesnimi turnirji težave, ker nismo imeli pokrite dvorane. Ob predaji zastave Rdeči dvorani – zastave prireditve „Evropa pleše" v snežno beli barvi in z modrim polžem v sredini izraža turistično društvo Velenje željo, da športni ples znova obudimo, saj je v preteklosti osvojil srca domačinov.

G. TANŠEK

Prej na kotalkališču, sedaj v Rdeči dvorani

V avgustu poprečno 11.658 ton lignita na dan

Velenjski rudarji so v mesecu avgustu nakopali 279.000 ton premoga, kar je za 95.000 ton manj kot so načrtovali v letnem delovnem načrtu. Seveda pa so t[illegible] doseženo proizvodnjo ključ[illegible] vsemu zadovoljni, saj so zaradi posledic požara normalno lahko začeli kopati šele 21. avgusta. Poprečno so v preteklem mesecu nakopali na dan 11.658 ton premoga, največjo dnevno proizvodnjo pa so dosegli 24. avgusta, ko so nakopali 17.300 ton.

Bili smo med graditelji Velenja

Današnja delovna organizacija Avtopark REK Velenje je začela svoj razvoj v prvih povojnih dneh — skrb za vzgojo lastnih kadrov — Kmalu nova velika delavnica

O zgodovini delovne organizacije Avtopark Rudarsko elektroenergetskega kombinata iz Velenja bi lahko napisali cel roman, zanimiv in obsežen, kot je obsežno delo, ki so ga opravili v letih dosedanjega obstoja. Kar težko je iz kopice zanimivih podatkov, ki so nam jih prijazno posredovali v tej delovni organizaciji, izluščiti tiste, ki se za čimpopolnejšo predstavo o njej zdijo najpomembnejši. Pa vseeno jo poskusimo na kratko predstaviti tako, kot nam jo je opisal direktor Oto Mravljak.

„Takoj, ko smo se po končani vojni vrnili domov, smo organizirali nekaj fan-

Oto Mravljak

tov in poiskali kamione, ki jih je pustila nemška vojska in so ležali povsod po dolini. Uspeli smo popraviti ta vozila in se priključiti velenjskemu rudniku ter voziti za njihove potrebe. Rudnik lignita Velenje je pred vojno imel le dva tovornjaka in dva osebna avtomobila. Najtežje pa je bilo iskati rezervne dele, predvsem gume za te avtomobile. Vozili smo praktično noč in dan, največ jamski les iz Zavodenj in Šentvida, kjer smo imeli svojo brigado za sekanje lesa. Kmalu zatem smo se preko takratnega ministrstva za industrijo in rudarstvo povezali z ministrstvom za promet, ki nam je priskrbelo dodatne kamione. Te so pri nas pustili ameriški in nemški vojaki, prevzeli pa smo jih v Ljubljani in Sežani. dobili smo štiri in enega odstopili Zabukovici, tako da smo v tistem času razpolagali s približno petnajstimi kamiomi. Te smo uporabljali in popravljali do leta 1952, ko smo dobili prve nove kamiome znamke TAM. V tem času smo kupili še avtobus in tri nove osebne avtomobile. Vsa vozila so se popravljalla kar na prostem, imeli ppa smo garažo, ki smo jo posstavili ze leta 1946, vendar je bila z 12 x 36 metri seveda mnogo premajhnaa. Tako kot je rastlo število naših vozil, je naraščalo seveda tudi število zaposleenih pri nas. Kmalu smo mmorali poiskati poleg šoferjevv še mehanike in strojnikke.

Letaa 1958 smo dobili tudi nove ititalijanske buldožerje, ki so sse uporabljali na deponiji preemoga in zasipu v Škalah. Z nnjimi smo delali v treh izmenahh in takrat uspeli odpraviviti nevarnost vdora vode vv jamo. Kasneje smo naš avtopark dopolnili z nekaj ameriškimi stroji, leta 1964 pa dobili še dva nova buldožerja znamke Caterpillar. Še danes ju uporabljamo, čeprav sta opravila vsak preko 30.000 obratnih ur, kar je vsekakor izjemen primer. Uporabljali smo ju na deponiji in zasipih, predvsem pa sta nam bila v izdatno moč pri izgradnji novega Velenja. Lahko rečem, da so naši stroji in ljudje pri oblikovanju današnje podobe Velenja odigrali veliko in pomembno vlogo," je pripovedoval Oto Mravljak.

Avtopark je bil prvi, ki se je leta 1950 preoblikoval v ekonomsko enoto Rudnika lignita Velenje, v njem pa je bilo takrat zaposlenih preko štirideset delavcev. Sorazmerno z rastjo velenjskega premogovnika se je širil seveda tudi avtopark. Prav tako so bile vse večje tudi zahteve po izgradnji gostinskih objektov in objektov družbenega standarda, vse to pa je pogojilo razmah težke mehanizacije ter tovornega, avtobusnega in osebnega prometa. Pred štirimi leti so se organizirali kot temeljna organizacija združenega dela, od nedavnega pa so enovita delovna organizacija Rudarsko elektroenergetskega kombinata in imajo naslednje enote: avtobusni in osebni promet, tovorni promet, težka mehanizacija in delavnica. V delovni organizacij Avtopark je danes zaposlenih približno 140 delavcev, pri svojem delu pa uporabljajo nekaj nad sto vozil in strojev: 14 avtobusov, 60 tovornjakov, 14 osebnih avtomobilov in kombijev ter več gasilskih vozil in gradbenih strojev. Opravljajo prevoz potnikov in tovora za potrebe Rudarsko elektroenergetskega kombinata in tudi drugih naročnikov, poleg tega pa seveda vzdržujejo vsa lastna vozila in stroje. V lanskem letu so ustvarili 45 milijonov dinarjev skupnega prihodka, letos pa bo ta vsota, kot kažejo polletni rezultati, višja za okoli dvajset odstotkov. V Avtoparku REK Velenje zelo ugodno ocenjuje tudi učinkovitost in kvaliteto samoupravnih procesov v njihovi delovni organizaciji in s tem v zvezi delo njihovih družbenopolitičnih organizacij. Poglavitna težava je precejšnja odsotnost velikega dela njihovih delavcev, kar pa jim vseeno ne predstavlja nepremostljive ovire. Zlasti spodbuda pa je vse večja aktivnost mladih, ki jih je v njihovi osnovni organizaciji ZSMS preko štirideset.

„Želja vseh nas je, da bi se naša delovna organizacija še razširila", je pristavil Oto Mravljak, „tako da bi čimvečjemu številu naših mladih ljudi omogočili delo doma. Že od leta 1945 dalje skrbimo za vzgajanje lastnih kadrov, od kvalificiranih delavcev do tistih s srednjo, višjo in visoko izobrazbo. Prav sedaj gradimo novo delavnico, ker se nam stara že podira in upamo, da se bomo v nove prostore preselili še letos."

J. KRAJNC

Veseli in ponosni so se brigadirji vrnili v Velenje

Brigadirji doma

V petek je po velenjskih ulicah odmevala udarniška pesem. Z mladinske delovne akcije Šamac Sarajevo se je vrnila mladinska delovna brigada Karel Destovnik Kajuh. En mesec so gradili drugi tir proge Šamac Sarajevo. Delali so na odseku od Doboja do Nagloja v dolžini 23 kilometrov. Utrjevali so nasip, polagali tire ter opravljali še nekatera druga dela.

Domov se je mladinska delovna brigada Karel Destovnik Kajuh upravičeno vrnila zadovoljna, saj so zaupanje, da so lahko sodelovali na tej akciji, upravičili. To je ena najtežjih delovnih akcij v Jugoslaviji in če hočeš doseči na njej priznanje moraš biti zelo discipliniran in nad vse uspešen. In takšna je bila naša brigada. Domov se je vrnila petkrat udarna, prejeli pa so tudi več priznanj za družbeno politično aktivnost v brigadirskem naselju. Za uspešno delo so prejeli kar 35 udarniških značk in prav toliko pohval.

Kot je povedal komandant mladinske delovne brigade Karel Destovnik Kajuh Tone Žižmond je akcija v celoti uspela. Brigadirje so na Titovem trgu v Velenju sprejeli predstavniki družbeno političnih organizacij in Skupščine občine Velenje, kjer je komandant brigade predal raport predsedniku izvršnega sveta Skupščine občine Velenje Franju Kljunu.

Komandant se je ob vrnitvi zahvalil Skupščini občine Velenje in njenim družbeno političnim organizacijam za izkazano pokroviteljstvo in sodelovanje pri izvedbi te akcije.

M. TAMŠE

Družbeno politično izobraževanje

V letošnjem šolskem letu bo organizirala delavska Univerza Velenje v sodelovanju z družbeno političnimi organizacijami in klubom samoupravljalcev seminar za delegate v tozdih in krajevnih skupnostih, seminar za člane ZK ter sindikalne aktiviste ter še nekatere druge seminarje, po katerih se bo pokazala potreba

V sodelovanju z družbeno političnimi organizacijami, klubom samoupravljalcev Velenje bo organizirala Delavska univerza Velenje v letošnjem šolskem letu več izobraževalnih oblik za izobraževanje in usposabljanje delegatov, komunistov ter sindikalnih aktivistov, ekonomsko izobraževanje samoupravljalcev ter cikluse predavanj po katerih se bo pokazala potreba med šolskim letom.

Ena pomembnih nalog bo za delavsko univerzo izobraževanje in usposabljanje delegatov. Za to obliko izobraževanja so se precej časa pripravljali ter skupaj z družbeno političnimi organizacijami ter klubom samoupravljalcev sprejeli program tega izobraževanja, ki so ga razdelili na tri področja in sicer program za predsednike delegacij, za delegate v krajevnih skupnostih in za delegate v krajevnih skupnostih. Za predsednike delegacij so že organizirali predavanja aprila letos, prav tako pa tudi seminar za delegate v TOZD in sicer za člane delegacije na REK Velenje. S to obliko izobraževanja bodo v drugi polovici septembra nadaljevali za ostale delovne organizacije v občini. Programi za usposabljanje delegacij v organizacijah združenega dela bodo zajemali družbeno ekonomski in družbeno politični razvoj SFRJ, zakon o združenem delu, temelje delegatskega in skupščinskega sistema, samoupravno delavsko kontrolo, družbeno samozaščito, zunanjo politiko, pomen samoupravnih aktov v organizacijah združenega dela ter sindikatu kot organizaciji delavskega razreda. Ta seminar bo trajal 24 šolskih ur.

V letošnjem šolskem letu bodo organizirali tudi seminarje za delegate v krajevnih skupnostih. Delegate bodo seznanili s krajevno skupnostjo kot temeljno samoupravno skupnostjo, temelji delegatskega in skupščinskega sistema, družbeno samozaščito, zunanjo politiko ter vlogo SZDL kot frontne organizacije. Ta seminar bo trajal štirinajst šolskih ur.

Da bodo seminarji dobro obiskani in da bodo uspešni želi delavska univerza, da bi pri osvečanju o pomenu teh seminarjev sodelovala kar najširša družbena skupnost.

Za usposabljanje komunistov pa bo delavska univerza organizirala v sodelovanju z občinsko konferenco ZK in Medobčinskim svetom ZK Celje 30 urni seminar za delegate za člane ZK, 40-urni seminar za novo sprejete člane ZK, večerno politično šolo, tromesečni seminar za proizvodne delavce člane ZK verjetno pa tudi dopisno šolo marxizma.

Poleg tega pa bodo tudi izobraževali in usposabljali sindikalne aktiviste ter organizirali tečaj iz družbeno ekonomskega področja na temo „od delovnega načrta do zaključnega računa". Ta tečaj je namenjen delavcem na vodilnih delovnih mestih, trajal pa bo 24 šolskih ur.

V letošnjem šolskem letu pa je pripravljena delavska univerza organizirati še druga predavanja po katerih se bodo pokazale potrebe.

M. TAMŠE

Seminar za pedagoške delavce iz zamejstva

V Velenju je bil pretekli teden trodnevni seminar za pedagoške delavce iz slovenskih dijaških domov v Trstu, Gorici in Celovcu

V Velenju je bil pretekli konec preteklega tedna tridnevni seminar za pedagoške delavce v slovenskih dijaških domovih v zamejstvu, ki ga je letos že sedmič organiziral republiški zavod za šolstvo. Seminar organizirajo vsako leto v drugem kraju, običajno v zamejstvu, letos pa so se odločili, da slušateljem pokažejo tudi mlado socialistično mesto Velenje. O seminarju smo se pogovarjali s predstavnikom organizatorja seminarja in z nekaterimi udeleženci.

FRANJO KLOJČNIK – pedagoški svetovalec – Zavod za Šolstvo SRS: „Na seminarju smo slušatelje seznanili s tem, kako motivirati učence za še večje aktivno vključevanje v vzgojno izobraževalni proces z delom z mladino, z motnjami vedenja in osebnosti ter intelektualno manj razvitimi otroci ter tehniko intervjuja in približevanja mlademu človeku. Poleg tega smo na seminar povabili tudi Marjana Osolnika, republiškega sekretarja za mednarodno sodelovanje, ki je predaval o političnem položaju in vlogi Jugoslavije v svetu. Vsi udeleženci seminarja so bili nad tem predavanjem zelo navdušeni. Goste iz zamejstva so sprejeli tudi predstavniki Skupščine občine Velenje in njenih družbeno političnih organizacij, ogledali pa so si še tovarno gospodinjske opreme Gorenje Velenje ter jamo Rudarskega šolskega centra. Seminar smo zaključili z izletom v Kumrovec. Udeleženci so bili zadovoljni, pa tudi mi. V Velenju so nas lepo sprejeli in pedagoškim delavcem iz zamejstva smo lahko pokazali, kar smo želeli."

EDVIN ŠVAB: – ravnatelj dijaškega doma v Trstu: „Takšne seminarje imamo že nekaj let. Zelo radi se jih udeležujemo saj to niso navadni seminarji, imajo tudi politični značaj. Naši domovi v zamejstvu nimajo državnega priznanja. To so neke vrste privatni dijaški domovi, ki ne spadajo k državnim ustanovam. Zavod za šolstvo SR Slovenije organizira te seminarje, ki so nam v veliko pomoč, poleg tega pa je letošnji še bogatejši, saj smo si lahko ogledali tudi mesto, ki je zrastlo v socialistični družbi. Izredno smo bili veseli tudi obiska Marjana Osolnika, ki je podal sliko današnje Jugoslavije doma in v svetu."

EDMUND KOŠUTA – ravnatelj dijaškega doma v Gorici: „Poleg potrebe, da se vsaj enkrat letno zbero kolektivi vseh treh zamejskih domov in se na teh srečanjih spoznamo, izmenjamo izkušnje so takšni seminarji za nas izredno velikega pomena. Spoznamo tudi kraje, napredek, hiter razvoj gospodarstva, ki nas bogati, z vero, da nismo sami, da smo pripadniki velike države, ki ima v svetu velik ugled in to nam je pri našem vsakodnevnem delu, pri vsakodnevnem boju za pravice v veliko pomoč.

Iz Velenja odhajam poln lepih vtisov, ne le kot kraja, temveč še bolj od gostoljubnih ljudi."

ANICA KOKOT, ravnateljica dijaškega doma v Celovcu: „Za nas so takšni seminarji edino strokovno usposabljanje, saj doma nimamo te možnosti. Program je dobro izbran, sicer ni popoln za naše razmere, vendar ga lahko prilagodimo. V našem domu imamo mladino z vse Koroške, obiskujejo pa slovensko gimnazijo v Celovcu.

Seminarji pa nam ne dajejo le strokovnega znanja, temveč dvigujejo našo samozavest. V Velenju pa smo poleg tega lahko spoznali gospodarski razmah, ki dvigne med nami ponos na matično domovino. Idiličen kraj Velenje, čisto, novo mesto nam bo ostal z vsemi predstavniki, ki so nam ga razkazali, v prijetnem spominu."

MIRA TAMŠE

Prostorsko utesnjeni

Obiskali smo temeljno organizacijo združenega dela Mehanizacija gradbeno industrijskega podjetja Vegrad Velenje, kjer smo se pogovarjali z direktorjem Tinetom Ojsterškom

Temeljna organizacija združenega dela Mehanizacija vrši transportne, vzdrževalne in strojne usluge vsem temeljnim organizacijam v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje. Sestavlja jo avtopark, strojni park in obrat vzdrževanje. Poleg tega pa se ukvarjajo tudi s stavbnim ključavničarstvom za potrebe Vegradovih temeljnih organizacij, načrtujejo pa tudi redno proizvodnjo nekaterih artiklov, ki so v gradbeništvu nujno potrebni.

V tej temeljni organizaciji je zaposlenih 160 delavcev. Vsi imajo kvalifikacijo, delajo pa na gradbiščih po vsej Jugoslaviji in to samostojno.

Do konca letošnjega julija so v tej temeljni organizaciji ustvarili 34,686,120 celotnega dohodka in tako plan za letošnje leto že izpolnili 66,7 odstotno. Kot je dijal direktor Tine Ojsteršek, upajo, da bodo plan za letošnje leto dosegli, ali pa celo presegli.

Tudi v tej temeljni organizaciji združenega dela se srečujejo z nekaterimi težavami, med katerimi je prav gotovo ena največjih prostorsk a utesnjenost. Doslej še niso uspeli dobiti primerne lokacije ali pa je bila za njihovo finančno zmogljivost nedostopna. Prav tako pa je tudi njihova mehanizacija že precej zastarela, saj so zadnja leta vlagali sredstva bolj v razvoj temeljnih organizacij Vemont in Dom 101 in upajo, da bodo v naslednjih letih to nadoknadili. Kot vse gradbene delovne organizacije se tudi tukaj srečujejo pogosto s preveliko količino dela, tako da vseh naročil niti ne zmorejo, včasih pa dela tudi primanjkuje.

Vsi delavci se aktivno vključujejo tudi v samoupravljanje temeljne in delovne organizacije. Imajo redne mesečne seje delavskega sveta, po

Direktor TOZD Mehanizacija Tine Ojsteršek

potrebi pa sklicujejo izredne seje. Tudi družbeno politično življenje v tej temeljni organizaciji je živahno, še posebej aktiven pa je sindikat, ZK in mladinska organizacija.

MIRA TAMŠE

v središču pozornosti

Telefonski priključki za 22 kmetij

Na Solčavskem so preteklo soboto slovesno vključili v neposredno telefonsko omrežje 22 domačij – Neposrednejši stik prebivalcev s svetom – Zahvala pripadnikom JLA

Občani Mozirja tudi letošnji občinski praznik slavijo s pomembnimi delovnimi zmagami. Prireditve ob prazniku so se začele že preteklo soboto, ko so s priložnostno slovesnostjo v Zadružnem domu v Solčavi izročili namenu nove telefonske priključke za 22 kmetov na tem območju. Slovesnosti so se poleg domačinov, predstavnikov skupščine in družbenopolitičnih organizacij mozirske občine in podjetja PTT Celje udeležili tudi predstavniki Jugoslovanske ljudske armade. Vsem, predvsem pa predstavnikom JLA, ki so pomagali, da so njihovi kmetje dobili telefonske priključke, se je najprej zahvalil predsednik sveta krajevne skupnosti Solčava in dejal, Ivan Kosmač in dejal, da je s tem višinskim kmetom omogočeno, da se bodo lahko bolj intenzivno povezali s svetom. „Veliko truda je bilo vloženega, ki pa se je izplačal, „je dejal," saj so vsi višinski kmetje razen dveh, (Bukovnika in Osojnika, katerih domačiji ležita najvišje, prva na višini 1327 metrov in druga na višini 1200 m), dobili telefonsko omrežje.

„Zelo smo veseli, da danes v počastitev občinskega praznika," je nato dejal predsednik skupščine občine Mozirje Hinko ČOP, „vključujemo obmejne kmetije v telefonsko omrežje. Življenje višinskih kmetij je dokaj težko. Da ne bi občutili osamelosti, je naša skupnost že v preteklosti marsikaj storili, vse v želji, da bi izenačila njihove življenjske pogoje s pogoji dolinskih prebivalcev. Ta cilj smo vztrajno sledili in danes smo priča pomembnemu uspehu, saj so te kmetije dobili telefonske priključke. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem tistim, ki so že pred leti začeli akcijo, kako povezati višinske med seboj zelo oddaljene kmetije, da bi imeli v primeru nesreč bolezni ljudi ali živine, požarov in drugih nezgod možnost priklicati na pomoč druge, ki so za to usposobljeni. To smo uresničili zlasti zaradi velike pripravljenosti samih prebivalcev, organizacij združenega dela, predvsem pa pripadnikov JLA, ki so nesebično in požrtvovalno pomagali pri trasiranju, postavitvi drogov, napeljavi žice. S tem so opravili ogromno težaškega dela."

Kmetje Solčavskega so se seveda zelo razveselili, da bodo sedaj prek telefona v neposrednem stiku z ostalim svetom. ROK SUHODOLNIK, njegova kmetija leži na višini 1226 metrov in je sedaj trenutno najvišje ležeča domačija, ki je dobila telefonski priključek, je v soboto na slovesni otvoritvi takole spregovoril o tej pomembni pridobitvi:

„Za nas višinske kmete so telefoni velikega pomena. Od Logarske doline sem oddaljen sedem kilometrov. Poleti se vozimo v dolino z avtomobilom, pozimi pa to seveda ni mogoče. Naše prevozno sredstvo je takrat traktor. Toda tudi s traktorjem potrebujemo najmanj dve uri. Sedaj, ko imamo telefon, bomo lahko seveda veliko hitreje priklicali morebitno pomoč iz doline. Pri nas pozimi zapade zelo veliko snega in otroci velikokrat ne morejo domov. Tako bomo lahko sporočili, kje so."

Tako je povedal Rok Suhodolnik. Enako veselo bi govorili verjetno tudi drugi. Kako želeli so si te pridobitve, pa govori najbolj to, da so tudi sami pomagali pri napeljavi. Vsak kmet je prispeval 16 drogov in 15 tisoč dinarjev.

Ob koncu se je tudi Hinko Čop zahvalil vsem, ki so pripomogli, da so vključili v neposredno telefonsko omrežje 22 kmetov in poudaril, da tako niso le zavarovani interesi kmetov, skupni interesi, ampak bodo novi telefonski priključki v veliko korist tudi splošnemu ljudskemu odporu.

Prvotna vrednost napeljave telefonskega omrežja je znašala milijon dinarjev, sedaj pa je vrednost porasla na 1,4 milijona dinarjev. Prav to je bil tudi razlog, kot je dejal direktor PTT promet Celje Danijel Rinc, da še niso vsa dela v celoti končali. Obljubil pa je, da bodo vključili v telefonsko omrežje najkasneje do maja ali junija prihodnje leto tudi preostali dve kmetiji. Tudi Danijel Rinc se je zahvalil pripadnikom JLA za njihovo pomoč pri napeljavi omrežja in sporočil, da je njihov delavski svet zato sprejel odločitev, da podeli častno plaketo enoti vojne pošte iz Dravograda in še posebej njihovemu vodniku Lukoviču.

S. V.

Slovesnosti v Zadružnem domu so se udeležili poleg domačinov, predstavnikov skupščine in družbenopolitičnih organizacij mozirske občine in PTT Celje tudi predstavniki JLA

Otroci od prvega do četrtega razreda so radi prihajali dvakrat na teden v vrtec

AKTIVNI MED POČITNICAMI

V krajevni skupnosti Šal Gorica zelo aktivno deluje d štvo prijateljev mladine, ki i v stanovanjskem bloku tudi lo lepo opremljene prostore. bi zaposlili šolske otroke t preko počitnic so organizir pod mentorstvom dijakinj letnika vzgojiteljske šole Cvet Jezemik in Nade Knez dvak tedensko vrtec, ki ga je v č počitnic obiskovalo 30 otr na dan pa povprečno 18.

Vrtec v Gorici sem obisk prejšnji četrtek. Otroci so se zadnjič zbrali. Tega dne jih prišlo tako veliko, ker se večina že pripravljala na šol Prisotni pa so povedali, da vrtec zelo radi obiskovali bodo zelo veseli, če ga bo lahko tudi v naslednjih poč nicah. Vrtec so obiskovali otr ci od prvega do četrtega r reda.

M. T

V Cirkovce kmalu asfaltirana cesta

Otvoritev ceste ob letošnjem občinskem prazniku – Kar največ opraviti s prostovoljnim delom

V krajevni skupnosti Cirkovce so na zadnjem referendumu domačini z velikim veseljem izrekali DA, saj so se odločili, da bodo sredstva, ki jih bodo zbrali na ta način namenili za izgradnjo ceste do te hribovite vasice. Kljub vsemu pa so si kar težko predstavljali, da bo kdaj povezovala – njihov kraj sodobna asfaltna cesta. Ta želja pa se jim bo kmalu uresničila, saj bodo cesto otvorili že ob občinskem prazniku.

Te dni je na cesti proti Cirkovcam zelo živahno. Krajani so se lotili dela, kljub temu, da ga imajo v tem času tudi doma na svojih posestvih zelo veliko. Pokazali so, da so enotni in pa kako zelo velika je njihova želja po sodobni cesti. Kar največ del želijo opraviti s prostovoljnim delom in tako investicijsko vrednost zmanjšati. Predračunska investicijska vrednost dva in pol kilometra ceste široke 3 metre znaša milijon 182 tisoč dinarjev. Morda bodo s prostovoljnim delom prihranili celo toliko, da bodo lahko potegnili štiri metre široko cesto. Precej so že prihranili s tem, ker posamezniki za zemljo po kateri bo potekala cesta niso zahtevali odškodnin (na nekaj problemov so sicer naleteli), precej pa bodo prihranili tudi s tem, ko bodo dobili gramoz v Jeromlovem peskolomu. Pri tem računajo na prihranek za okoli 300 tisoč dinarjev.

Za cesto bodo namenili vsa sredstva, ki so jih zbrali v tem obdobju s samoprispevkom, teh je 400 tisoč dinarjev, krajani pa so s prostovoljnimi prispevki zbrali še 100 tisoč dinarjev.

Ostala sredstva za izgradnjo ceste bo prispevala samoupravna interesna komunalna skupnost, nekaj pa bodo prispevale tudi delovne organizacije ter mestne krajevne skupnosti.

Do nedavnega še sanje prebivalcev Cirkovc bodo kmalu postale resničnost. Poleg tega, da bodo dobili novo cesto, pa jih bodo delovne akcije, ki jih opravljajo na njej tudi združile.

Sicer pa menim, da so jih že, saj se je že prve delovne akcije udeležil vsaj eden vsake družine v tej krajevni skupnosti, dela pa so se lotili zelo ubrano in če bo šlo tako tudi naprej, se bomo 8. oktobra že lahko pripeljali v Cirkovce po sodobni cesti.

M. TAMŠE

Akcije to nedeljo se je udeležila večina krajanov Cirkovc

„Raj pod Triglavom"

Razstavo planinskih fotografij Jake Čopa, sta v počast tev 200-letnice prvega vzpona na Triglav priredila kultur ni center Velenje in Planinsko društvo Velenje.

Minuli petek zvečer je bilo v galerijskem kotičku knjižnice v Velenju živahno.

Prvi petkov kulturni večer v jesenski sezoni je privabil mlado in staro, predvsem pa ljubitelja gora in prirode. Kako tudi ne, saj se je ta večer obetalo svojstveno kulturno doživetje. Odprli so razstavo fotografskih stvaritev Jaka Čopa z Jesenic, ki sta jo prireditelja poimenovala po njegovi drugi knjigi fotografij „Raj pod Triglavom". V raj pod Triglavom je obiskovalce že takoj na začetku kulturnega sporeda popeljal Šaleški oktet, in sicer z znano pesmijo Oj, Triglav, moj dom.

Pesmi slovenskih skladateljev V hribih se dela dan, Ljubezen in pomlad ter Planinska roža, ki jih je oktet izvajal med sporedom, pa so zaradi liričnosti, značilne za našo zborovsko pesem, ves čas napolnjevale avditorij z domačnostjo in toplino.

V višave je publiko zvabila tudi Finžgarjeva pesem Triglav in Gregorčičeva Nazaj, v planinski raj. Obe pesmi sta recitirali učenki osnovne šole Gustav Šilih iz Velenja. Avtorja razstavljenih slik, ki s fotografsko kamero upodablja motive gorskih pokrajin že skoraj pet desetletij, občinstvu ni bilo treba posebej predstavljati, saj so Čopove knjige Svet med vrhovi, Raj pod Triglavom in Viharniki dokaj znane. Zato je predstavnik Kulturnega centra V lenje Lojze Zavolovšek o umetn kovem ustvarjanju povzel le to, da za svoje dolgoletno uspešno del vanje na področju fotografije pre številna področna, republiška in zv zna priznanja.

Nato je o liku gornika in foto grafa Čopa spregovorila še članic upravnega odbora Planinskega dru va Velenje in mentorica planinsk skupin v osnovni šoli Gustav Ši Anica Podlesnik, ki je med drug dejala: „Pred nami je izbor Čopov najbolj uspelih posnetkov. Iz nj zrcali avtorjev odnos do planin lirično doživljanje narave, primar čustvovanje krajinarja, ki odkri nedotaknjene in nedotakljive lepo gora.

Njegove fotografije so e sama izpoved človeškega srca, ki omamljeno od doživetja gorsk sveta, ki ne more nositi vsega v se kar je prčutilo v zamaknjenju o njegovih lepotah, oblikah in skriv stih.

Ta izpoved ima svojo umetn ško vrednost, svoj kulturni pom in socialni smisel . . . Slike Ja Čopa ne ostajajo le površinski z pisi, avtorjeva prizadetost in zav tost jim dajeta vsebinsko globino katero obogatijo vsakogar, ki j opazuje z odprtim srcem . . . V vs njegovi podobi so spomini, po ljudje, pogovori.

Ob vsaki podobi ustavi oko in misel. Ne moreš mi nje, dokler ne doženeš, zakaj nam je avtor razstavil, kaj bi nam rad njo povedal . . . Ljubezen do dom če zemlje in zakoreninjenost v sta ključ, ki odpira kamro Čopov življenja, dela in neponovljiv uspeha . . ." Ob koncu sporeda predsednik Planinskega društva V lenje Andrej Kuzman izročil Ja Čopu v spomin na razstavo v mes ob Paki sliko planinca Poldeta R berja, mladi pa so ga obdarili šopkom. Gosta sta prisrčen sprej in pozornost vidno ganila. Vend samo za hip.

Potem je z izbran komentarjem popeljal množico ob kovalcev od slike do slike. Nedav petkov kulturni večer je bil enkraten in neponovljiv kulturni d godek. Toda razstavo, ki je vred ogleda, lahko v galeriji velenj knjižnice obiščete še vse do 1 septembra.

S. SA

Jubilej šoštanjskega „Figara"

Čeprav sem zvedel, da je že 5. junija letos dopolnil 75 let, nikakor nisem vedel, kako naj na kratko opišem vso bogato življenje in delo našega priljubljenega krajana, ki ga vsak dan srečujemo na ulici, ko hiti z belo vrečko po nakupih. Ko pa mi je pred kratkim vesel in vidno ginjen pokazal sklep, kjer je pisalo, da ga je Združenje samostojnih obrtnikov občine Velenje imenovalo v častni odbor tega združenja za njegovo dolgoletno in uspešno delo pri razvoju in utrjevanju obrtništva v občini Velenje, sem se odločil, da o njem napišem nekaj več predvsem zato, ker je nad pol stoletja vestno in uspešno opravljal svoj poklic na sedanjem Trgu svobode v Šoštanju.

Naš znanec Alojz Lenart, ki je med številnimi čestitkami prejel tudi lepo voščilnico Krajevne skupnosti Šoštanj, se je rodil 5. junija 1903. leta v dolenjski metropoli Novem mestu. Frizerske stroke se je 4 leta učil na tamkajšnem Glavnem trgu v salonu Ivana Karasa, kjer je bil nato še 3 leta za pomočnika. V letih 1917/18 pravi da je bilo najhuje ker takrat med I. svetovno vojno pač ni bilo dovolj hrane, ki bi jo takšen krepak mladenič, kot je bil on, potreboval. Iz časov bivanja v domačem kraju mi je povedal marsikaj zanimivega, vendar vsega žal ni mogoče napisati. Med drugim je poznal tudi družino Jakčevih, ki so imeli ob Krki na Bregu hotel. Na sina Božidarja Jakca pa je postal pozoren, ko je le-ta naslikal graščaka Šuklja v naravni velikosti, katerega je vedno znova občudoval, ko je hodil graščaka brit in strič v njihov grad v Kandiji na oni strani Krke, kjer je zdaj novomeška bolnišnica. Leta 1924 je odšel v Ljubljano in se zaposlil v frizerskem salonu hotela Slon, kjer pa je ostal le kratek čas zaradi vsesplošne stavke, ki je izbruhnila v začetku meseca oktobra. Iskal je novo službo in na borzi dela dobil naslov mojstra Josipa Kolaka ter se odpravil v Šoštanj pa čeprav do takrat sploh ni vedel kje je.

V Šoštanj je prišel 8. oktobra 1924. leta in tu ostal kot pomočnik pri mojstru Kolaku, dokler ni v jeseni 1928. leta šel k vojakom v Zagreb. Od vojak ov se je leto kasneje zopet vrnil v Šoštanj, ki se mu je zelo priljubil in po smrti mojstra Kolaka 1932. leta odprl svoj ženski in moški frizerski salon, kar Šoštanj kot vsa Šaleška dolina doslej ni imel. Hkrati je prevzel tudi delo v bolnišnici za tuberkulozo v Topolšici, kamor je hodil trikrat tedensko že ob 5. uri zjutraj peš briti in striči paciente. Leta 1933 se je preselil v novi salon takrat zgrajene Tetrove stavbe na sedanjem Trgu svobode, kjer je bil frizerski mojster polnih 42 let. V tem času je izučil frizerske stroke nad 30 ženskih in moških vajencev, od katerih jih je kar 5 odšlo v partizane, kjer so tudi pustili svoja mlada življenja. Kot zanimivost je povedal, da je imel pred vojno ženski oddelek pregrajen z rdečo zaveso in neki Rajić iz Splita, ki je bil pacient v Topolšici in večkrat prihajal k njemu v salon, mu je ob neki priliki dejal, da bodo te zavese nekoč še služile za zastave, kar se je 1945. leta ob svobodi tudi

uresničilo. Povedal je še, da je ob prihodu okupatorja s somišljeniki večkrat poslušal tuje radijske postaje. Tako se je nekega majskega večera zgodilo, da je bila navzoča tudi Ivica Muršič, farmacevtska pomočnica v Vrabičevi lekarni (ustreljena 1942. leta v Celju), ko so zopet poslušali tuje radijske postaje, kar je bilo takrat od okupatorja strogo prepovedano. Nenadoma je potrkalo na vrata in vsi so se prestrašili, misleč, da je policija. Ko pa je odprl vrata, je vstopil ves zadihan domačin, skojevec in njegov vajenec Pepi Novak „Pipč" (ustreljen 1942. leta v Ljubljani), ki je imel v rokah posodo z barvo in čopič s katerim je premazoval nemške napise po mestu. Prosil ga je za nekaj denarja, mojster Lenart pa mu je dal še nekaj hrane, nakar se je hitro poslovil in nikdar več se nista videla. Tudi pesnika Kajuha, ki ga je strigel že od otroških let, je kot komunista dobro spoznal tudi kasneje, saj ga je v prvih treh mesecih okupacije na skrivaj hodil brit in strič, ker je le-ta takrat živel doma v strogi ilegali dokler ni odšel v Ljubljano. Najbolj žalosten dan pa je prišel 20. julija 1941. leta, ko so ga Nemci izselili v Bosansko Krupo, kjer pa mu je zopet pomagal srečen slučaj. Nekega dne je šel k zdravniku, ki je bil mlad in simpatičen Slovenec. Zdravnik ga je takoj vprašal odkod je in ko mu je povedal, da je iz Šoštanja, ga je vprašal, če pozna farmacevtko Olgo Vrabič, za katero je mojster Lenart že dolgo vedel, da je komunistka. Ko je zdravniku povedal, da je bil v Šoštanju takorekoč Vrabičev hišni frizer in da so bili izseljeni tudi Vrabičevi, mu je prijazni zdravnik takoj napisal napotnico za bolnico v Zagreb. Iz Zagreba se mojster Lenart ni več mil v Bosansko Krupo, ampak je odšel domov v rojstno Novo mesto in se lotil svojega poklica.

9. oktobra leta 1941. ga je v Novem mestu poiskal njegov bivši pomočnik Franci Debeljak in mu povedal, da so partizani v noči od 7. na 8. oktober napadli Šoštanj in ga zavzeli za nekaj ur. Ker je bil pomočnik Debeljak na begu sta govorila le kratko časa in mojster še danes ne ve, kako je Debeljaku v tako kratkem času uspelo priti do Novega mesta. Med okupacijo je doživel marsikaj razburljivega, po kapitulaciji Italije 1943. leta pa je sodeloval tudi s partizani, dokler niso Novega mesta zopet zasedli Nemci.

Naš jubilant se je po hudih letih okupacije zadnjega maja 1945 vrnil v Šoštanj in 1. junija že začel delati v svojem salonu, ki ga je med vojno imel neki bukovinski Nemec. In ko je vprašal kje so zavese, je bil nemalo presenečen, ko je zvedel, da so jih že prvi dan sovobode porabili za zastavo.

Aprila 1971. leta se je mojster preselil v novi salon na Aškerčevi cesti, 27. septembra istega leta pa je bil na podlagi zdravniške komisije vsled bolezni upokojen.

Našemu znancu in veseljaku Alojzu Lenartu, ki v Šoštanju brije in striže že štiri leta več kot pol stoletja, želimo ob njegovem 75-letnem življenjskem jubileju še obilo sreče in predvsem zdravja.

VIKTOR KOJC

naši kraji in ljudje

Predsednik planinskega društva Velenje Andrej Kuzman izroča Jaki Čopu umetniško sliko

PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

12. SEPTEMBER – OSVOBODITEV MOZIRJA

Ko se je štab IV. operativne cone poleti 1944 pripravljal na osvobajanje ozemlja na Štajerskem, se je odločil za Zgornjo Savinjsko in Zadrečko dolino, kjer razen vermanšafta, orožništva in gozdne zaščite, skupno okrog 1000 oborožencev, večidel vermanov, ni bilo drugih nemških enot. Osvoboditev tega predela na okrog 500 km2 bi imela velik politični, strateški in gospodarski pomen, pred sovražnikovimi vdori pa bi ga še najlažje obranili.

Medtem ko je Vzhodnokoroški odred napadel Črno, Kamniško-zasavski Litijo, Tomšičeva brigada pa 31. julija po ogorčenih spopadih zavzela Šmartno ob Paki, Šercerjeva brigada zaposlila sovražnika z napadom na Šoštanj in Dobrno ter Bračičeva z napadom na Šentjur pri Celju, sta prvi in drugi bataljon Šlandrove brigade v noči na 31. julij 1944 napadla Ljubno, kjer se je sovražnik sredi bunkerjev utrdil v več poslopjih, ter ga po zagrizeni borbi zavzela naslednje popoldne. Posadka v Lučah se je branila do večera drugega dne in se predala tretjemu bataljonu. Zidanškovi brigadi v Gornjem gradu so se po strtem odporu oddelka gozdne zaščite vdali orožniki in vermani v utrjeni graščini šele 1. avgusta dopoldne. Posadki iz Rečice in Nazarij sta zvečer 2. avgusta pobegnili v Mozirje.

V bojih za Zgornjo Savinjsko dolino so borci zasegli ogromen vojaški plen. Sovražnik je imel okrog 200 mrtvih, 27 ranjenih in 333 ujetih, od katerih je večina varmanov vstopila v NOV, partizanov pa je padlo 8 in bilo ranjenih 41. Enote IV. operativne cone so v začetku avgusta z osvobojenega ozemlja zavrnile precej sovražnikovih vdorov, zatem pa so z akcijami v širšem okolišu, predvsem med Celjem in Domžalami, potisnile nemške sile celo v obrambo.

Z akcijo za povečanje svobodnega ozemlja proti vzhodu so enote IV. operativne cone začele 11. septembra 1944 zvečer. Tomšičeva brigada je zavzela vermanšaftsko postojanko v Letušu že do dveh ponoči, v Šmartnem ob Paki proti jutru zavzela pošto, orožniško in železniško postajo pa je obvladala zvečer 12. septembra. Postojanko v Braslovčah je brez uspeha napadla Zidanškova brigada. III. VDV brigada je uspešno zavarovala akcijo proti Šoštanju. Šlandrova brigada s tremi bataljoni s 488 borci v skladu z naštetimi akcijami napadla najmočnejšo postojanko – Mozirje, v katerem so se tri alarmne čete II. varmanšaftskega bataljona z 264 možmi, orožniška postaja in še drugi vgnezdili sredi močnih utrdb v prosvetnem in sokolskem domu, otroškem vrtcu, šoli, župnišču in cerkvi. Ko se vermani na močan partizanski pritisk zapustili obrambne položaje zunaj utrjenega pasu, se jih je precej vdalo že ob naskoku na prvo poslopje, drugi pa so pobegnili k cerkvi. Po prodoru k orožniški postaji in v nadaljnjih spopadih so borci ubili še nekaj orožnikov in nekaj vermanov ujeli, v jutranjih urah pa so obstali na položajih pred cerkvijo. Drugi bataljon je vso noč napadal glavno oporišče pri cerkvi, ki se mu je ponoči približal tudi tretji bataljon. S hkratnim napadom so sokolski in prosvetni dom ter otroški vrtec so po krajšem boju prisilili k vdaji vermane, posadka v župnišču in cerkvi pa se je zagrizeno branila do končne vdaje ob petih popoldne 12. septembra 1944.

Brigada je v osvobojenem Mozirju pridobila veliko količino orožja, streliva in opreme. Poleg orožnikov in drugih je padlo 12 vermanov in bilo ujetih 255, šlandrovci pa so imeli 5 mrtvih in 40 ranjenih. Osvobojeno prebivalstvo je zvečer družno z osvobodilno vojsko priredilo velik miting. Močnejše sovražnikove enote so sicer v noči na 13. september prihitele na pomoč napadenim postojankam, vendar prepozno, in ko je bila partizanska vojska iz njih že odšla.

Oblastni komite KPS, pokrajinski odbor OF za Štajersko, okrožni ter okrajni komite in odbori so si prizadevali na osvobojenem ozemlju temeljito izkoristiti ugodne pogoje za nemoteno delovanje političnih, vojaških in zalednih ustanov, še posebej za politično in organizacijsko delo ter čimprejšnjo vzpostavitev organov ljudske oblasti – narodnoosvobodilnih odborov (NOO).

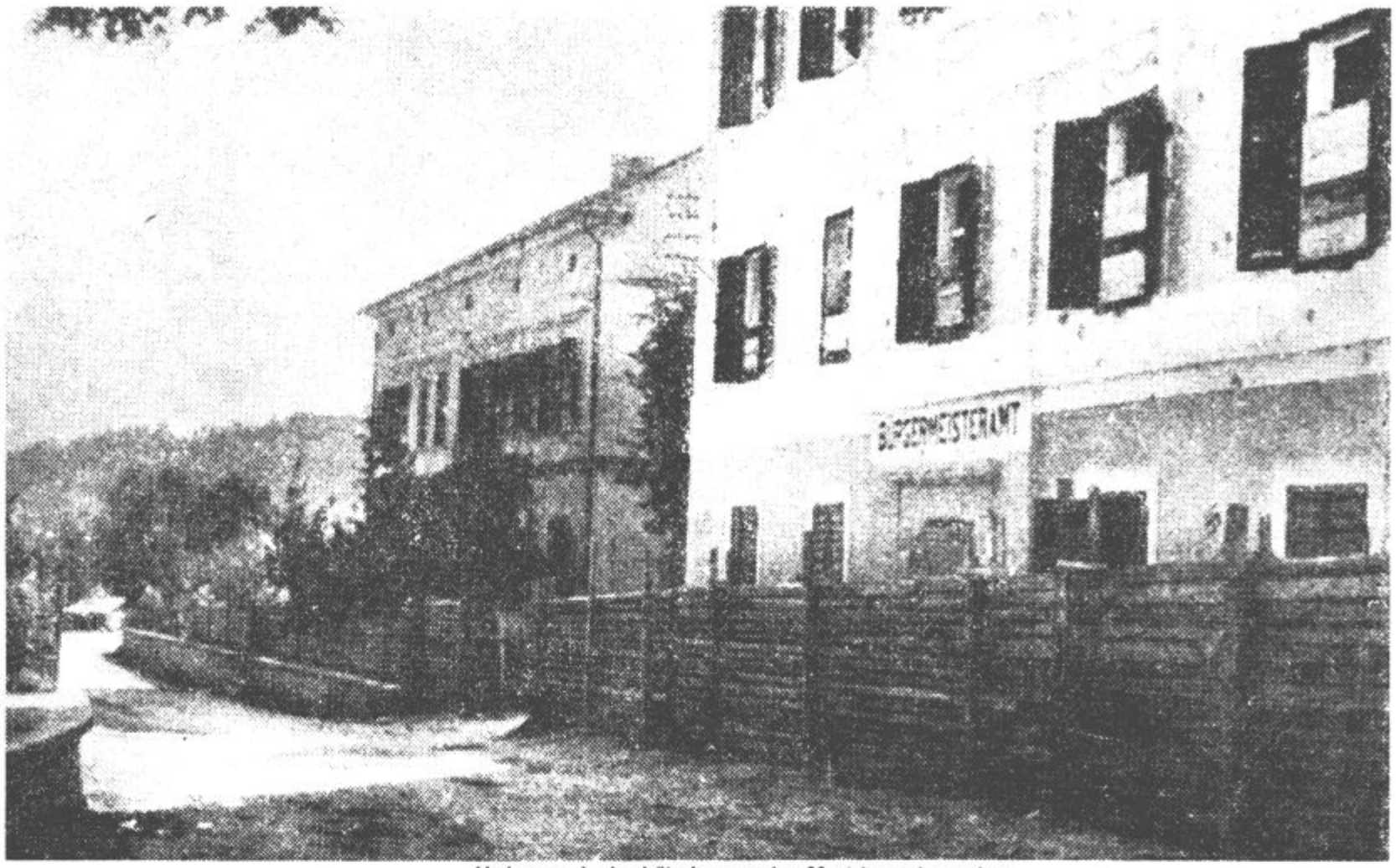

Utrjeno poslopje občinskega urada v Mozirju pred napadom

Po množičnih zborovanjih v Gornjem gradu, Ljubnem, Rečici, Nazarjih in Lučah takoj po osvoboditvi sta orkožni komite KPS in okrožni odbor OF za Savinjsko dolino začela utrjevati in ustanavljati še nove organizacije KPS, SKOJ, SPŽZ, ZSM, predvsem pa odbore OF, ter prebivalstvo seznanjati z organizacijo ljudske oblasti na Dolenjskem. Na prvi konferenci aktivistov celjskega okrožja, nastalega po združitvi okrožij Celje in Savinjska dolina, so konec avgusta v Bočni določili smernice za organiziranje ljudske oblasti, ob pomoči članov iz predsedstva in odsekov SNOS pa so začenjali tudi že s predvolilno agitacijo, množičnimi sestanki in mitingi, tehnike pa so pripravile množico propagandnega gradiva. Največja zborovanja v začetku septembra v Slaˇ Bočni se je udeležilo približno 4000 ljudi.

Ko se je svobodno ozemlje v septembru razširilo, so dozorele razmere za pospešene volitve 27 krajevnih NOO (KNOO) v dotedanjih okrajih Zgornje Savinjske doline, ki so jih bili po novem združili v dva večja okraja Gornji grad in Rečica. Prebivalstvo je na množičnih volilnih sestankih izražalo navdušenje nad demokratičnimi pridobitvami, aktivno sodelovalo pri sestavljanju kandidatnih list za odbornike KNOO in odposlance v okrajno skupščino. Volitve so zatem izvedli od srede septembra do začetka oktobra. Kljub pomanjkanju izkušenj je bilo povsod mnogo volje do dela.

Ob preosnovi celjskega okrožja konec septembra so svobodno ozemlje združili v okraj Mozirje. Dne 2. oktobra je bilo na Gornjem gradu ob prisotnosti okrog 1500 ljudi zborovanje vsega prebivalstva novega okraja. Po posvetovanju izvoljenih odbornikov KNOO in odposlancev v okrajno skupščino 8. oktobra v Gornjem gradu so 22. oktobra poslanci okrajne skupščine tam izvolili svoj petnajstčlanski okrajni izvršni odbor. Sredi novembra so svoje KNOO izvolili tudi v Mozirju in petih okoliških volilnih enotah.

Ker je moralo prebivalstvo prehranjevati kar 57 raznih ustanov, udeležencev konference in tečajev pa občasno še vojaške enote, je bilo na osvobojenem ozemlju ves čas najbolj pereče vprašanje prehrane. Nekoliko so stisko omilili z uvažanjem živeža in živine iz Spodnje Savinjske in Šaleške doline ter Zasavja.

Na osvobojenem ozemlju so obratovale mehanične, čevljarske, krojaške, šiviljske, sedlarske, kolarske in druge delavnice ter orožarne, mlekarne, milarne, usnjarne, sušilnice sadja, mlini, elektrarne in kar 20 žag. Delovne sile je primanjkovalo tako v proizvodnji kot pri obdelovanju zaplenjenih posestev in zemlje izgnancev, spravljanju lesa, žganju oglja, obnovi požganih domačij. Veleposestvo Marijin grad v Nazarjih je nadziral posebni okrožni pooblaščenec za upravo narodne imovine. V drugi polovici septembra so v Mozirju v Gornjem gradu osnovali strojnotraktorski postaji.

Glavni finančni vir je predstavljalo triodstotno posojilo. Po sklepu pokrajinskega odbora OF sredi oktobra, da ne bo več najemal posojila v markah, so uvedli bone v lirah in novi cenik predsedstva SNOS, hkrati pa tudi že pripravljali pobiranje narodnega davka. Okrožni odbor OF je 2. novembra predpisal, naj višino davka na osvobojenem ozemlju določa finančni referent pri KNOO v sporazumu z davkoplačevalci.

Kakor so se uspešno razmahnile številne zvrsti kulturne dejavnosti, tako so organizirali tudi partizansko šolstvo in je v vseh večjih krajih delovalo 15 šol z 48 oddelki in z več kot 1347 učenci.

Poleg številnih ciklostilnih tehnik so v začetku septembra prestavili z Moravškega v Brdo tiskarno Krim, z Viševka v Kropo pa še tiskarno 8M, ki naj bi tedensko natisnili poleg drugega po 30.000 izvodov Slovenskega poročevalca in Ljudske pravice za potrebe vse severne Slovenije. Ob oktobrskem vdoru v Zadrečko dolino so tiskarno Krim pod skrivnim imenom Pohorska tiskarna preselili nad Novo Štifto, v začetku novembra pa so v Gornji grad prestavili še tiskarno 7 A iz Kamniške Bistrice.

Po konferenci 180 okrožnih aktivistov OF med 7. in 9. novembrom so izvolili okrožni plenum OF in njegovo tajništvo. Volitve tajništev krajevnih odborov OF in delegatov za okrajno konferenco OF v Zgornji Savinjski dolini pa je že preprečila nemška zimska ofenziva.

Za razbremenitev operativne vojske so v začetku avgusta na osvobojenem ozemlju ustanovili zaledno vojaško oblast – komando vojnega področja Zgornje Savinjske doline – in ji naložili, da s podrejenimi komandami mest (Gornji grad, Ljubno, Luče, Solčava) in njihovimi partizanskimi stražami poruši prometne zveze, zaseka ceste in uniči mostove na mejah svobodnega ozemlja, nadzoruje te meje in gibanje prebivalstva s propustnicami, poskrbi za obveščevalno službo, izvede popolno mobilizacijo in zdravstveni pregled vojnih obveznikov, zbira živež prek gospodarskih komisij, prehranjuje pa tudi patrulje, ranjence in bolnišnice, gradi skladišča za zaloge, še posebno bunkerje za orožje, strelivo in opremo, ki so jih na več spuščališčih odmetavala zavezniška letala, zgradi tudi zasilno letališče na Pobrežju, odkriva skrivače, ustanovi zaledne delavnice za potrebe vojske in zaledja, vzpostavi telefonske zveze in raziskuje okupatorjeve zločine. Senat pri komandi vojnega področja je obravnaval primere ovaduštva, pomoči okupatorju, nasilnih dejanj, ropanja in dezerterstva ter izrekal kazni – strogi ukor, prisilno delo in smrtno kazen. Komanda področja je ustanovila tudi premično bolnišnico ter poskrbela za nabavo zdravil, postavila je razuševalne postaje in kopalnice ter deskabizacijsko postajo.

S približevanjem vzhodne fronte so za okupatorja postajale prometne zveze prek Štajerske in Koroške čedalje bolj pomembne, štab IV. operativne cone pa večjih uspehov pri uničevanju teh zvez ni mogel doseči, ker sta morali Šlandrova in Zidanškova brigada na Dolenjsko. Prvi hujši sovražnikov vdor v Novo Štifto, Šmartno ob Dreti, Bočno in Solčavo, kjer je požgal večino domačij, so Tomšičeva in Bračičeva brigada, Kamniško-zasavski odred in gojenci podoficirske šole zavrnili v bojih med 21. in 25. oktobrom 1944. Po hudih spopadih v začetku decembra zlasti na črti Dobrovlje – Mozirje – Šmihel – Lepe njive – Skorno – Šoštanj – Črna, so okrepljene sovražnikove enote 5. decembra vdrle v Mozirje in Nazarje, 10. decembra pa že začele z odločilnimi prodori proti Ljubnemu, iz Črne proti Solčavi ter iz Kamnika proti Črnivcu in Novi Štifti. Luče so Nemci zasedli 13. decembra, zatem pa še Ljubno in Gornji grad. Močno izčrpani borci, ki so se vse dni in noči borili na položajih v snegu in dežju, se niso mogli več upirati premoči, in tako se je partizanska glavnina začela umikati proti Tuhinjski in Moravški dolini.

Okupator je v Zgornji Savinjski dolini izvajal najhujše nasilje. Iskal je razkropljene borce in aktiviste, bolnišnice, tehnike, skladišča, plenil imetja in požigal domove. Več deset ujetnikov in ranjencev so pobili, zajete člane političnih in oblastnih ustanov odvedli v celjske zapore, sposobne moške in ženske pa poslali na gradnjo vojaških obrambnih naprav.

Po vzpostavitvi postojank v Mozirju, Rečici, Radmirju, na Ljubnem, v Lučah, Novi Štifti in Gornjem gradu se je začela glavnina nemških sil 7. januarja 1945 umikati v izhodiščna oporišča. Nemška ofenziva je torej uničila osvobojeno ozemlje v Zgornji Savinjski dolini, ki je bilo v drugi polovici 1944 eden najbolj vidnih znakov velikega razmaha NOB na Slovenskem Štajerskem.

LOJZE POŽUN
(Iz zbornika „Prazniki slovenskih občin")

Vsem delovnim ljudem in občanom
občine Mozirje
čestitamo za občinski praznik – 12. september
in jim želimo tudi v prihodnje
novih delovnih zmag.
Naš pozdrav velja borcem Šlandrove brigade, ki slavi
letos 35-letnico ustanovitve!

Skupščina občine Mozirje
Izvršni svet Skupščine občine Mozirje
Občinska konferenca SZDL Mozirje
Občinska konferenca ZKS Mozirje
Občinski svet ZSS Mozirje
Občinski odbor ZZB NOV Mozirje
Občinska konferenca ZSMS Mozirje
Občinski odbor ZRVS Mozirje

PRIREDITVE

Slavje ob letošnjem občinskem prazniku

PETEK, 8. septembra 1978

Dan osnovne šole Ljubno
Ob 13. uri Položitev temeljnega kamna za nove proizvodne prostore DO ELKROJ,
Ob 16. uri Otvoritev moderniziranih cest na Ljubnem ob Savinji in Mozirju,
Ob 17. uri Otvoritev stalne razstave Šlandrove brigade v prostorih osnovne šole Ljubno

SOBOTA, 9. septembra 1978

Od 8. do 9.45 ure demonstrativni napad na Ljubno ob Savinji
Ob 9.30 uri slavnostna seja zborov občinske skupščine Mozirje
OB 10.30 uri zbor borcev brigade Slavka Šlandra v Vrbju na Ljubnem

Slavnostni govornik bo Mitja Ribičič – Ciril, predsednik RK SZDL Slovenije

NEDELJA, 10. septembra 1978

Ob 10.30 – dan slovenskih planincev z otvoritvijo planinske koče na Loki pod Raduho

Vabimo delovne ljudi in občane, da se udeleže prireditev v kar največjem številu!

VELIKO SMO PRIDOBILI

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, Anton Vrhovnik odgovarja na vprašanja uredništva Našega časa

Obdobje enega leta je za korenite premike v razvoju občine pravzaprav kratko, pa vendar je mozirska občina tudi v zadnjem enoletnem obdobju dosegla nekaj pomembnih uspehov in je bogatejša za vrsto pridobitev, ki so osnova za nadaljnji in hitrejši razvoj. Ob prazniku občine Mozirje smo za razgovor poprosili predsednika izvršnega sveta skupščine občine Mozirje, Antona Vrhovnika.

Najprej je na kratko ocenil razvoj Gornje Savinjske doline v minulem obdobju.

„V minulem letu smo na prvi pogled dosegli malo, vendar že podrobnejša analiza pokaže, da ni tako, da smo veliko pridobili. Precejšnje težave je gospodarstvu mozirske občine povzročala splošna gospodarska recesija, ki se je iz leta 1975 raztegnila še v naslednje leto. Zaradi tega in zaradi nerešenih sistemskih problemov na področju proizvodnje ivernih plošč je bila v zlasti težkem položaju lesna industrija. Težave so bile toliko večje še zaradi tega, ker je lesarstvo med najpomembnejšimi panogami gospodarstva v naši občini in med najvidnejšimi nosilci njenega bodočega razvoja. Občina spada na rep razvitih slovenskih občin, zato smo si v tem srednjeročnem obdobju zadali zahtevne naloge, katerih uresničitev je pogoj za hitrejši napredek. Kljub temu, da presegamo povprečno razvojno stopnjo, ki velja za Slovenijo, pa vseeno zaostajamo za načrtovanimi stopnjami. Glede na število prebivalcev imamo zelo malo zaposlenih, saj število dosega le dobro četrtino, zunaj občinskih meja pa se zaposluje 11,8 odstotkov vseh delavcev. V srednjeročnem obdobju do leta 1980 moramo zato zagotoviti novih 800 delovnih mest, povprečna letna stopnja zaposlovanja bi morala biti 6 odstotkov in stopnja rasti 12. Ker smo pri zaposlovanju lani dosegli le 4 odstotke in pri rasti 8, smo se ob analizi uresničevanja srednjeročnega načrta dogovorili, da moramo do konca obdobja zamujeno nadoknaditi. Glede na sedanje stanje smo prepričani, da nam bo to tudi uspelo."

Katere so najpomembnejše pridobitve na področju industrije?

„Iskra je na Ljubnem ob Savinji pridobila nove prostore in odprla enoto v Solčavi, temeljna organizacija Gorenje – Mali gospodinjski aparati v Nazarjah je od lani bogatejša za nove proizvodne prostore, za novo skladišče materiala in izdelkov ter za prostore družbene prehrane, načrtovano povečanje števila zaposlenih pa bodo še uresničili. Kovinarji na Ljubnem so se povezali z ravensko Železarno in si ob tej povezavi zagotovili obetaven razvoj. Osvojili so proizvodnjo zobatih vencev, v kratkem pa bodo pričeli z izgradnjo nove proizvodne dvorane, katere predračunska vrednost dosega 100 milijonov dinarjev. Ob izrednih rezultatih, ki jih pri svojem delu dosegajo, so se za novo investicijo odločili tudi v Elkroju. Temeljni kamen za nove prostore bodo položili ob občinskem prazniku, v njih pa bo našlo zaposlitev 40 delavcev. Boljši časi se obetajo tudi lesni industriji in posredno gozdarstvu, temelj vsega pa bo uspešno zaključeno povezovanje z velenjskim Gorenjem."

Za Gornjo Savinjsko dolino sta pomembni področji tudi gozdarstvo in kmetijstvo. Kakšno je stanje pri teh panogah?

„Gospodarjenje z gozdovi teče po začrtani poti, kar velja tako za izkoriščanje gozdov kot za biološko vzgajanje, vsestransko pomembne pa so tudi gozdne ceste, ki jih gozdno gospodarstvo gradi iz dneva v dan. Tudi razvoj na področju kmetijstva se giblje v dogovorjenih okvirih. Vse bolj se uveljavlja pašno-košni sistem, vse več je tudi tržnih viškov, zlasti mleka, prezreti pa ne smemo vse večjega razmaha kmečkega turizma. Razvoj tega načrtno usmerjamo, v prihodnje pa bomo morali več pozornosti posvetiti tudi povezavi s sosednjim velenjskim področjem."

Brez števila besed je bilo že izrečenih in napisanih o neenotni in razdrobljeni turistični ponudbi Gornje Savinjske doline in na drugi strani o izrednih možnostih nadaljnjega razvoja.

„Res je. Ob vseh težavah in nedorečenostih pa se letos le moramo pohvaliti. Savinjski gaj, z že doslej 50.000 obiskovalci je nedvomno izredna pridobitev in je velikega pomena za nadaljnji organizirani razvoj turizma. Pomemben korak je tudi turistična pisarna v Mozirju, ki je že doslej več kot opravičila svoj obstoj in bo v prihodnje dobila še večjo vlogo. Tudi Zgornjesavinjska kmetijska zadruga se bo še v letošnjem letu samoupravno reorganizirala in v sklopu nje bo kot temeljna organizacija združenega dela našel svoje mesto sedanji Turist. S tem bomo končno uresničili dolgoletne težnje po združitvi gostinstva in turizma v naši dolini, v veliki meri bomo poenotili ponudbo in odpravili današnje rivalstvo, združeni podjetji pa sta osnova za nadaljna vlaganja, za katera sta bili vsako zase preslabotni. To so bila vsa več ali manj obetavna dejstva, žal pa se še vedno srečujemo s problemom rekreacijsko turističnega centra na Golteh kjer se še vedno vrtimo v krogu neenotnega in neučinkovitega dogovarjanja na področju regije. Pomemben člen v razvoju turizma je seveda Logarska dolina in sploh vse področje navzdol do Luč. Tu se pojavljajo še številni nerešeni problemi, večina pa jih čaka prostorsko in urbanistično ureditev, s katero bi Logarski dolini morali zagotoviti potrebne objekte za celovito in pestro ponudbo."

Kaj pa druga področja?

„Na ostalih področjih je najbolj razveseljivo uresničevanje prvega in danes že drugega referendumskega programa. Krajevne skupnosti pospešeno gradijo ceste in druge infrastrukturne objekte, izgradnja šolskih objektov poteka po programu, pripravljeni so investicijski programi za izgradnjo kolektorjev, urejajo pa se tudi projekti za gradnjo vrtca in posebne šole v Mozirju."

In katere najpomembnejše naloge so pred občinsko skupnostjo v prihodnjem obdobju?

„Kar precej jih je. Med drugim smo že pripravili smernice za izdelavo prostorskega načrta, ki bo izgotovljen prihodnje leto. Prav tako se že pripravljamo na sestavljanje novega srednjeročnega načrta, v katerem je največji poudarek na razvoju dosedanjih nosilcev razvoja naše občine in ob tem na ohranjanju okolja, takšnega kot je. Še naprej bomo gradili ceste, poskrbeli za nove telefonske številke, okrepili distribucijo električne energije in postorili še marsikaj. Prepričan sem, da bomo pri vseh nalogah uspeli, porok za to so dosedanji uspehi naših delovnih ljudi in občanov, ki jim naj ob tej priliki veljajo iskrene čestitke in najlepše želje ob občinskem prazniku."

Delovni kolektivi čestitajo ob 12. septembru – prazniku občine Mozirje vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline

ŠTIRI LETA DELA DELAVSKE UNIVERZ

Kljub težavam so bili doseženi odlični rezul

Občutne potrebe po izobraževanju so p štirimi leti pogojile ustanovitev delavske unive v občini Mozirje. Ustanovitev univerze je bila toliko bolj nujna zaradi dejstva, da v Go Savinjski dolini ni srednjih in poklicnih šol, kl temu pa se je ta ustanova na začetku otepa številnimi težavami, vendar jih je v znatni meri danes le uspela razrešiti.

Pred štirimi leti sta najprej pričeli z de ekonomska in administrativna šola, danes delavska univerza nenehno išče taki izobraževalne oblike, ki najbolj ustreza potrebam združenega dela. Ob tem velja omen da je kandidatov malo in je zato potreb izobraževalne oblike stalno spreminjati in prilagajati potrebam. Združeno delo mozir občine namenja dokajšnjo pozorn strokovnemu in dopolnilnemu izobraževa zaposlenih, daleč premalo pa je razumevanja izobraževanje tistih delavcev, ki nim dokončane osnovne šole. Nekoliko nerazumlj je stanje tudi na področju družbenopolitične izobraževanja, ki je še vedno preveč stihijs oziroma premalo organizirano. Pozabiti smemo še na težave z učnim kadrom, saj j mozirski občini dovolj učiteljev za strokov predmete, manjka pa jih za poučevanje splo predmetov, pa tudi trojica zaposlenih na dela univerzi je za obseg dela odločno premalo.

Pravzaprav je tarnanja dovolj. Dela univerza Mozirje je ob vsem tem dosegla odl rezultate. Trenutno tečejo izobraževalne ob za potrebe lesne industrije in gozdarstva, tehnični šoli, pričenja se tudi strojna tehni šola, v sodelovanju z velenjsko je v teku glasbena šola, redno vsako leto pa opravljajo izobraževanje za višje razrede osnovne šole. T drugi uspehi so očitni. Doslej so šolanje kon tri generacije administrativne šole, v krat bodo opravljali maturo dijaki ekonomske sred šole, končana je tudi triletna poklicna kovinar šola in podobno. Vsem težavam navkljub, je t delo mozirske delavske univerze uspešno in b razrešitvijo nekaterih problemov v bodoč bolj.

Temeljni kamen za novo šolo je položila Franja Naraločnik, ki že vsa leta po vojni skrbi za šmihelski naraščaj

VELIKA PRIDOBITEV ZA ŠMIHEL

V Šmihelu nad Mozirjem so v nedeljo položili temeljni kamen za novo šolo – Sad prvega samoprispevka v mozirski občini – V starem poslopju bodo pridobili stanovanje in prepotrebno trgovino

Šmihel je prijazno in lepo naselje pod obronki mozirskih planin in njegovi prebivalci so v nedeljo upravičeno slavili. Položili so namreč temeljni kamen za novo osnovno šolo in s tem slovesno označili tako dolgo pričakovani začetek gradnje. Šmihel z delom Lepe njive in z Zgornjo Radegundo šteje danes 280 prebivalcev. Včasih jih je bilo več, vendar je odseljevanje v dolino opravilo svoje. Tod živijo pretežno kmetje, del prebivalcev pa se vsakodnevno vozi na delo v dolino. Ob tem podatku je vsekakor treba omeniti zelo slabo cesto, ki je tudi dokajšnja ovira za hitrejši napredek tega področja.

Naj bodo težave takšne ali drugačne, za Šmihel in njegove prebivalce velja, da so pridni in aktivni na vseh področjih. Z uspehi se lahko pohvalijo mladi, zlasti na kulturnem področju, nadvse prizadevni so mladi zadružniki, pa tudi moški in mešani pevski zbor se lahko pohvalita s prizadevnim delom. Ob vsem tem ne kaže prezreti dejstva, da v Šmihelu manjka prostorov za vse te dejavnosti in se morajo znajti kakor vedo in znajo.

Nova šola bo tudi zaradi tega velika in neprecenljiva pridobitev, z njeno izgradnjo pa bodo v mozirski občini dokončno uresničili program prvega samoprispevka. V Šmihelu bodo pridobili dve učilnici, spremljajoče prostore in večnamenski prostor velik slabih 400 kvadratnih metrov, v kletnih prostorih pa bodo našla prostore za svoje delo društva in družbenopolitične organizacije. Staro šolo bodo preuredili za stanovanje in v njej uredili še majhno trgovino, ki si jo krajani prav tako želijo že dolga leta. Nova šola bo veljala dobra dva in pol milijona dinarjev in bo v vsakem primeru cenejša, kot bi bila obnova starega poslopja.

Temeljni kamen je v nedeljo položila učiteljica Franja Naraločnik, ki že vsa povojna leta vzgaja mlade Šmihelane, krajane in goste pa je pozdravil podpredsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik, jim med drugim čestital ob prazniku občine in jim zaželel še obilo uspehov na vseh področjih njihovega dela in življenja.

J. P.

DANES, JUTRI, POJUTRIŠNJEM

LJUBNO – PETEK

DAN OSNOVNE ŠOLE

Ob obletnici izgradnje nove osnovne šole na Ljubnem v tem kraju vsako leto prirejajo dan osnovne šole. Letos ga bodo združili s slavjem ob prazniku občine Mozirje. Danes bodo pridobili prenovljeno športno igrišče in pripravili še vrsto priložnostnih prireditev, v goste pa bodo sprejeli tudi pionirje iz pobratene šole Ljubiš iz bratske občine Čajetina.

PRIHOVA – PETEK

Temeljni kamen za nove proizvodne prostore ELKROJ

Danes opoldne bodo v Prihovi položili temeljni kamen za nove proizvodne prostore Modne konfekcije ELKROJ Mozirje. Delovni kolektiv, ki dosega najboljše rezultate poslovanja v občini, bo tako pridobil najsodobnejše prostore za krojilnico in šivalnico, na novo pa bodo odprli tudi 40 delovnih mest

LJUBNO – PETEK

Razstava o VI. SNOUB Slavko Šlander

Ob občinskem prazniku in ob 35-letnici ustanovitve VI. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Šlandra bodo v prostorih osnovne šole na Ljubnem ob Savinji odprli razstavo, ki v sliki in besedi prikazuje ustanovitev in borbeno pot te slavne brigade. Razstavo sta pripravila odbor Šlandrove brigade in občinska konferenca SZDL.

LJUBNO, MOZIRJE – PETEK

Nove lokalne ceste

Mozirska občina bo v teh dneh bogatejša še za nekaj kilometrov novih lokalnih cest. Na Ljubnem bodo odprli dva modernizirana odseka v samem kraju, v polnem razmahu so dela na cesti proti Rastkam.

Prav tako potekajo dela z vso močjo na cesti od Mozirja proti Lepi njivi, končana pa bodo dela med Dol. Suho in Žekovcem. Prizadevnost in volja krajanov obeh krajevnih skupnosti je torej zopet obrodila sadove.

LJUBNO – SOBOTA

Občinske nagrade

Na seji zborov skupščine občine Mozirje v torek, 5. septembra so delegati sprejeli predlog komisije za podeljevanje občinske nagrade. Letos bodo tako nagrado prejeli: Društvo vrtnarjev Slovenije, Planinsko društvo Luče in Jože Deberšek. Nagrade bodo podelili na svečani seji vseh treh zborov skupščine občine Mozirje v soboto, 9. septembra na Ljubnem ob Savinji.

LOKA POD RADUHO, NEDELJA

Nova planinska postojanka

V nedeljo bodo na Loki pod Raduho planinci vse Slovenije slavili letošnji dan planincev, še posebej pa bodo slavili planinci iz Luč ob Savinji, ki so v rekordnem času uspeli zgraditi novo postojanko namesto prejšnje, ki je pogorela v letu 1976.

Planinsko društvo Luče bo torej ob svoji 25-letnici slavilo skupaj s planinci vse Slovenije. Slavje so si več kot zaslužili.

Nedeljska slovesnost, govornik bo predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik, se bo pričela ob 10.30.

PETROL V OBČINI MOZIRJE

Bencinski servis tudi v Gornjem gradu

PETROL Ljubljana, o. sol. o.

TOZD TRGOVINA NA DROBNO, o. sub. o.

Petrol Ljubljana, temeljna organizacija združenega dela Trgovina na drobno, ima poslovno enoto tudi v Celju. V okviru poslovne enote Celje delujeta bencinska servisa Mozirje in Ljubno ob Savinji, načrtujejo pa izgradnjo še tretjega bencinskega servisa na območju občine Mozirje, in sicer v Gornjem gradu.

Bencinski servis Mozirje

ZDRUŽENA LEKARNA VELENJE
LEKARNA VELENJE
LEKARNA ŠOŠTANJ
LEKARNA MOZIRJE

se pridružuje čestitkam delovnim ljudem občanom občine Mozirje ob 12. septembru občinskem prazniku

DOBRODOŠLI PRI MERCATOR

Poslovalnice temeljne organizacije združe dela Grmada ljubljanske delovne organiz Mercator – Rožnik tudi v Gornji Savinjski d

V Gornji Savinjski dolini ima temeljna or zacija združenega dela GRMADA Ljublja delovne organizacije MERCATOR – ROŽ poslovalnice v Gornjem gradu, na Ljubne Lučah itd.

Poslovalnica Mercator na Ljubnem ob Savi

Občanom občine Mozirje in obiskovalc Gornje Savinjske doline priporočajo obisk po valnic, kjer se bodo lahko prepričali o p izbiri blaga in dobri postrežbi. Dobrodošli!

Mercator - Rožni

TOZD

Grmada

BILO JE PRED 34 LETI...

Radio Svobodna Jugoslavija je objavil pohvalo maršala Tita Šlandrovi in Zidanškovi brigadi ter XIV. diviziji za osvoboditev Zgornje Savinjske doline

Glavni štab NOV in PO Slovenije je 23. julija 1944 poslal štabu IV. operativne cone obširna navodila za dejavnost v prihodnje, v katerih je še posebej poudaril pomen najširše mobilizacije v našo vojsko in vzpostavljanja osvobojenega ozemlja.

Štab IV. operativne cone je po prejemu navodil glavnega štaba NOV in PO Slovenije začel pripravljati načrte za izvedbo predloga o osvobojenih ozemljih. Ugotovil je, da bo svojo nalogo lahko najprej izpeljal v Zgornji Savinjski dolini, kjer ni bilo nobenih vojaških in policijskih enot. V postojankah je bilo največ vermanov, mimo njih pa so sestavljali posadke še orožniki in gozdna zaščita (Forstschutz), ki so jo tedaj sestavljali pripadniki letalskih enot. Ne glede na to, da so bile oborožene sile v Zgornji Savinjski dolini manj usposobljene za boj kot enote redne vojske in policije, pa izpolnitev zastavljene naloge ni bila lahka. Sovražnik je bil v svojih postojankah dobro utrjen in pripravljen za obrambo.

Štab IV. operativne cone se je odločil, da bodo njegove enote najprej poskušale likvidirati postojanki na Ljubnem in v Lučah. S tem bi si ustvarili bazo za nadaljnje širjenje osvobojenega ozemlja od Savinji navzdol.

Štab IV. operativne cone je ob odločitvi za osvoboditev Zgornje Savinjske doline dobro pretehtal pomen teh operacij. Vsekakor je bil zelo pomemben argument pri tej odločitvi zemljepisni položaj Zgornje Savinjske doline, ki je lahko ubranljiva pred vdori. Z vojaškega vidika bi bil nastanek prvega večjega osvobojenega ozemlja na Štajerskem, ki ga je bilo lažje zavarovati kot na primer Moravško dolino, ki leži ob glavnih komunikacijah, pomembno tudi zato, ker bi na njem lahko varno delovale vojaške zaledne ustanove IV. operativne cone, predvsem razne delavnice in bolnišnice, na osvobojenem ozemlju pa bi lahko izvedli tudi popolno mobilizacijo. Z uničevanjem sovražnikovih postojank bi zatrli tudi začetke „belogardističnega" gibanja, kot je označil štab IV. operativne cone delovanje tako imenovane Revsove „bande" v Zgornji Savinjski dolini. Z osvoboditvijo Zgornje Savinjske doline bi tudi Nemcem presekali pot iz Kamnika čez Gornji grad v Celje in jim onemogočili prehod iz Savinjske doline na Koroško. Končno bi plen v uničenih postojankah v Zgornji Savinjski dolini omogočili tudi boljšo oborožitev in opremo enot IV. operativne cone. Enote IV. operativne cone bi se tako lahko tudi številčno okrepile, ker bi lahko z novim orožjem oborožili precej na novo mobiliziranih borcev.

Prav tako pomembna kot v vojaškem pogledu pa bi bila osvoboditev Zgornje Savinjske doline tudi v političnem. Pri štajerskem prebivalstvu bi dvignila zaupanje v narodnoosvobodilno vojsko, kar bi olajšalo delovanje političnih organizacij in pospešilo mobilizacijo, na osvobojenem ozemlju pa bi se lahko razvijala ljudska oblast podobno kot na nekaterih območjih Dolenjske.

Šlandrova brigada je dobila nalogo, da glavnino usmeri na postojanko na Ljubnem. Za likvidacijo te postojanke naj določi dva bataljona in gorsko baterijo (en top 74 mm), z enim bataljonom in minometom piat naj napade Luče, en bataljon pa naj ima v rezervi.

Šlandrovci in ujetniki po osvoboditvi Ljubnega

Štab IV. operativne cone je odločil, da začne Zidanškova brigada z akcijami na cesti Kališče—Gornji grad 29. julija, druge enote, razen VI. SNOUB, 30. julija ob 20. uri, Šlandrova brigada pa je morala začeti glavni napad ob 23. uri. V povelju je bilo še opozorilo, da se utegnejo boji zavleči in da morajo zato enote ostati na svojih položajih tudi naslednji dan. Ob močnem sovražnikovem vdoru je določil za glavno smer umika Menino planino in Tuhijske hribe. Vse enote so morale štabu IV. operativne cone redno poročati o položaju po kurirskih zvezah.

Štab Šlaandrove brigade je imel 30. julija zjutraj razgovore s komandanti in političnimi komisarji vseh štirih bataljonov, na katerih jih je seznanil z podrobnejšim načrtom napada na Ljubno in Luče. I. bataljon je dobil nalogo, da obkoli Ljubno s severne in severozahodne smeri ter se z jurišem prireko strelskih jarkov in po likvidaciji bunkerjev prebije v trg, kjer naj blokira postojanke gozdnee zaščite, vermanov in orožnikov. Komandant I in politični komisar II. bataljona sta dobila nalogo, da napadeta s svojo glavnino sil na

Funkcionarji štaba IV. operativne cone in Šlandrove brigade po zmagi na Ljubnem

osrednjo postojanko gozdne zaščite. Ker je bila ta postojanka najbolj utrjena in je štab pričakoval od gozdne zaščite tudi največji odpor, je okrepil II. bataljon z gorsko baterijo. Ena četa IV. bataljona je bila določena za njeno zaščito. Minerska četa je bila dodeljena kot okrepitev I. in deloma III. bataljonu, ki je dobil nalogo, da blokira postojanko Luče in jo po možnosti likvidira. Glavnina IV. bataljona je bila določena za rezervo na položajih Št. Janž—Okonina. Na razgovoru so bataljonski funkcionarji zvedeli, da je sovražnik utrjen v petih postojankah, okrog Ljubnega pa ima 17 bunkerjev. Štab brigade tedaj še ni vedel, kje je postojanka Revsove „bande", ki je menjavala bivališče.

Dopoldne so se nato po bataljonih pripravljali za akcije. Borce je že prejšnji dan politični komisar major Žokalj okvirno seznanil z nalogami in pomembnostjo akcij enot IV. operativne cone v Zgornji Savinjski dolini. Lotili so se čiščenja orožja in urejanja opreme. Popoldne so se vrnili iz doline obveščevalci s sporočilom, da je na Ljubnem in v Lučah vse mirno. Štab brigade je zato ponovno opozoril bataljone, naj prikrito zavzamejo položaje in sovražnika z napadom popolnoma presenetijo.

Iz Citrije sta se I. in II. bataljon po poldrugourni hoji približala Ljubnemu. I. bataljon je med Lučami in Ljubnem prekoračil Savinjo. Zato so čete vsaka v svoji smeri v polkrogu začele stiskati obroč okrog Ljubnega od Savinje preko grička Rasulje, kjer so imeli Nemci okrog cerkve in pokopališča več bunkerjev in strelskih jarkov, do levega brega Ljubnice. Štab bataljona je pričakoval, da bo na Rasuljah naletel na hud sovražnikov odpor. Ko so se borci I. čete priplazili do teh ovir, so presenečeni ugotovili, da Nemci strelskih jarkov in bunkerjev na gričku niso zasedli. Tako so brez truda zasedli vse dominantne položaje nad Ljubnem, s katerih bi sovražnik lahko prizadejal borcem hude žrtve in jim onemogočil hiter dostop do postojank v trgu. Prav takšno srečo je imel II. bataljon, ki je poslal v predhodnico patruljo. Ta je presenetila stražarja na mostu čez Savinjo in ga brez strela razorožila. II. bataljon je imel odprto pot za napad z juga. Čez most so brez težav pripeljali tudi top. Če bi Nemci vsaj malo slutili, da jih partizani nameravajo napasti, bi prav gotovo ključnih bunkerjev na robu trga ne pustili brez posadk. Tako pa so Šlandrovci brez težav sklenili obroč okrog Ljubnega. Prvi strel je padel šele okrog 23.30 ure, ko je stražar pred vermansko postojanko v Druškovičevi trgovini zagledal borce I. čete.

Tedaj se je začelo streljanje okrog vseh postojank, iz katerih so manjše skupine takoj zasedle bližnje bunkerje in strelske jarke. Nemci so z raketami klicali pomoč. Z njimi so tudi zažgali en kozolec in eno gospodarsko poslopje. Visok ogenj je razsvetljeval okolico postojank in oteževal premike borcev.

Prva in tretja četa I. bataljona sta obkolili manjšo postojanko gozdne zaščite v gozdarski hiši, v kateri je bilo sedem mož ter glavno postojanko vermanov v Druškovičevi trgovini, ki ju je štab bataljona sklenil najprej likvidirati. Okrog njih je bilo pet bunkerjev, iz katerih so Šlandrovci posadke že po kratkem obstreljevanju pregnali. Nato so stopili v akcijo minerci. Skozi okno so vrgli v vermansko postojanko 10 kg razstreliva, takoj po eksploziji pa so vanjo vdrli borci I. čete in ujeli 6 vermanov. Nekaj vermanov je bilo ranjenih in mrtvih, večina pa jih je pobegnila v sosednje hiše. Tako je bila po dobri uri boja uničena glavna postojanka vermanov. Borci so nato lovili vermane po sosednjih hišah. S skupino borcev I. in III. čete ter minerci je nato štab I. bataljona sklenil uničiti postojanko v gozdarski hiši. Pripadniki gozdne zaščite pa kljub okrepljenemu napadu niso niti pomislili na predajo. Tudi po tretjem miniranju, ko je bila hiša že precej porušena, so iz prvega nadstropja streljali in metali bombe ter onemogočili borcem vdor v postojanko. Komandant Zavesnik je nato ukazal požig gozdarske hiše. Vseh sedem pripadnikov gozdne zaščite je zgorelo in ob štirih zjutraj je bil strt odpor tudi v tej postojanki. Med tem je druga četa I. bataljona, ki se ji je pridružila še druga četa II. bataljona, napadla orožnike in skupino gestapovcev v Laknerjevi hiši ob cesti proti Lučam. Orožniška posadka je imela kar šest mitraljezov nad postojanko pa bunkerje in strelske jarke, ki jih je takoj po prvih strelih zasedla. Imela je dobre položaje za obrambo ter lahko onemogočala četam, da bi se približali postojanki. Šele potem, ko sta načelnik štaba Mirko Jerman in komandant bataljona Franc Zavasnik organizirala napad na položaje orožnikov in gestapovcev s severne strani, od koder ga niso pričakovali, ker so računali, da jih varujejo vermani, je njihov odpor popustil. Šlandrovci so okrog 9. ure dopoldne z jurišem vdrli v orožniško postojanko in jo zažgali. Mimo pušk so zaplenili tudi vseh šest mitraljezov. Nekaj orožnikom in gestapovcem je uspelo pobegniti in so se še naprej upirali.

V zgodnjih jutranjih urah in dopoldne so Šlandrovci čistili zgornji del trga. V akcijo je šel tudi štajerski bataljon VDV, ki je bil sprva določen za rezervo. Ena četa tega bataljona je skrbela za prenos ranjencev v bolnišnico na Mozirski planini, dve četi pa sta se prebijali v Ljubno s severozahodne strani med položaji prvega in drugega bataljona Šlandrove brigade. Že ponoči je ena četa VDV odšla proti Janezovemu mlinu z nalogo, da uniči postojanko Revsove „bande". Toda mlin je bil prazen, ker so se revsovci umaknili v gasilski dom na Ljubnem. Prodiranje Šlandrovcev in pripadnikov VDV proti spodnjemu delu Ljubnega je bilo zelo nevarno, ker so vermani orožniki, gestapovci in revsovci iz privatnih hiš in bunkerjev odločno upirali. Borci so zavzemali posamezne hiše in število jetnikov na Razsulah je naraščalo. Vermani so s svojo drugo postojanko v Grundičevi hiši zapustili brez boja. Vedevejevci so obračunali tudi z nekaj gestapovci in na občini ujeli župana Petra Schlindweina. Opoldne so se revsovci in še nekateri, ki se niso hoteli udati, zatekli v Koroščevo hišo, od koder so se nameravali prebiti v glavno postojanko gozdne zaščite v Petkovi gostilni. Svojega načrta pa niso uspeli uresničiti, ker so jih Šlandrovci in borci VDV obkolili. V hudem spopadu se je vnelo nekaj okoliških poslopij. Kljub temu so minerci uspešno izvedli svojo nalogo. Okrog štirih popoldne so pognali v zrak Koroščevo hišo, iz katere se jih je nekaj rešilo. Te pa so borci ujeli. V partizanske roke je padel tudi vodja gestapovske postojanke na Ljubnem Goettle.

Nemški ujetniki po akcijah na Ljubnjem

Tako je ostala nezavzeta postojanka le še v Petkovi hiši, iz katere so pripadniki gozdne zaščite odbijali napade prve čete II. bataljona pod vodstvom Franca Prislana — Zdravka, in III. čete, ki jo je obstreljevala z Gorbuča. Borci so upali, da bodo s topom lahko strli odpor gozdne zaščite. Z njim so dvakrat zadeli gostilno, že pri četrtem strelu pa se je zlomila udarna igla in top so morali odpeljati. Gozdno zaščito so prisilili, da se je umaknila v kletne prostore, od tu pa je lahko uspešno odbijala napade Šlandrovceev, ker je bila pred postojanko čistina. Borci so večkrat brez uspeha poskušali postojanko minirati. Potem, ko so jo obkolili tudi borci I. bataljona in VDV, se je minerec Kobiljšek znova lotil miniranja. Na dolgo hmeljevko je privezal 10 kg razstreliva in ga prislonil ob zid. Šele s tretjim miniranjem, ko je porabil 20 kg razstreliva, je uspel. Borci so vdrli v postojanko in 31. julija ob 18. uri so po skoraj 19-urnem boju strli še odpor gozdne zaščite. Od 47 mož te postojanke, jih je padlo 19. Ljubno je bilo tako osvobojeno.

Čeprav so bili mnogi Ljubenci hudo prizadeti, saj je bilo med boji miniranih ali požganih 18 zgradb, so vsi navdušeni pozdravljali borce. Na trgu pred ljubensko cerkvijo je zaigrala partizanska godba, tja pa so borci pripeljali tudi ujete pripadnike gozdne zaščite, ki so bili še povsem omamljeni od eksplozij. Njihov odpor je bil zato tako hud, ker so vedeli, da za svoje zločine ne morejo pričakovati milosti. Pogosto so namreč hodili na hajke in so imeli na vesti več hudodelstev. Svojo zagrizenost so pokazali še tudi kot ujetniki.

V boju na Ljubenm je imel sovražnik nad 70 mrtvih, na naši strani pa je bilo skupno 9 padlih. Komaj uro po osvoboditvi Ljubnega sta se vdali tudi posadki obeh postojank v Lučah.

Štab IV. operativne cone je nato 5. avgusta čestital vsem borcem, oficirjem, podoficirjem in političnim komisarjem VI. SNOUB, XI. SNOB, XIV. divizije in Vzhodnokoroškega odreda, ki so sodelovali v bojih za prvo osvobojeno ozemlje na Štajerskem in jim izrekel vse priznanje in pohvalo. Posebno pohvalo pa je izrekel borcem, podoficirjem, oficirjem in političnim komisarjem Šlandrove brigade za izkazano junaštvo in iznajdljivost, vztrajnost in požrtvovalnost pri zavzetju Ljubnega in Luč.

O operacijah v Zgornje Savinjski dolini sta dala zelo pohvalne izjave tudi vodja angloameriške misije pri štabu IV. operativne cone major Lindsay in član sovjetske misije pri glavnem štabu NOV in PO Slovenije podpolkovnik Bogomolov, ki sta neposredno spremljala boje.

Še posebno pa so bili borci zadovoljni, ko je radio Svobodna Jugoslavija objavil pohvalo maršala Tita Šlandrovi in Zidanškovi brigadi ter XIV. diviziji za osvoboditev Zgornje Savinjske doline.

VI. (ŠTAJERSKA) BRIGADA SLAVKA ŠLANDRA

Brigada bo predstavljala tako združeno silo, ki doslej še ni vodila akcij proti okupatorju na Štajerskem, je na zboru brigade 6. avgusta 1943 poudaril politični komisar Mitja Ribičič — Ciril

Glavni štab NOV in PO Slovenije je štabu IV. operativne cone julija 1943 ukazal, da brez vsakega odlašanja osnuje Štajersko brigado, ki bo delovala kot VI. brigada v sestavu II. divizije NOV in PO Slovenije (XV. divizija NOV in PO Jugoslavije) ter Štajerski odred s petimi četami in tremi minerskimi vodi. Prva četa tega odreda naj bi operirala na območju Kamnika, druga v Zasavju in Savinjski dolini, tretja na Pohorju, četrta na Kozjanskem, peta pa na Koroškem . . .

V istem ukazu je glavni štab NOV in PO Slovenije imenoval tudi štab VI. (Štajerske) brigade, in sicer za komandanta Janka Sekirnika — Simona, za političnega komisarja Mitjo Ribičiča — Cirila, za namestnika komandanta Tomaža Slaparja — Tuga, za namestnika političnega komisarja pa Josipa Berkopca — Mišlja. Ta štab je dobil nalogo, da vključi v brigado vse borce na Štajerskem, razen tistih, ki bi ostali v sestavu Štajerskega odreda.

Komandant glavnega štaba NOV in PO Slovenije Franc Rozman — Stane je omenjena navodila in odredbe o preosnovanju partizanske vojske na območju IV. operativne cone izročil Janku Sekirniku — Simonu v Starih žagah. Na vprašanje o imenu nove brigade je komandant Rozman odločil, naj nosi ime Slavka Šlandra.

VI. (Štajerska) brigada je bila ustanovljena 6. avgusta 1943 na Špiku

6. avgusta 1943, kmalu po kosilu, je na Špiku dežurni sklical zbor vseh treh bataljonov. Bataljoni so se zvrstili v trikotu. V sredino je stopil politični komisar Mitja Ribičič — Ciril, ki je borce seznanil s poveljem glavnega štaba NOV in PO Slovenije, da se tudi na Štajerskem osnuje brigada. Poudaril je, da je ustanovitev brigade na območju, ki ga je Hitler hotel čimprej vključiti v nemški rajh, pomembna zmaga v razvoju NOV in PO Slovenije. Tako bo tudi na Štajerskem mogoče z brigado napadati večje in utrjene postojanke ter izbojevati osvobojeno ozemlje.

V nadaljevanju govora je utemeljeval poimenovanje VI. brigade po Slavku Šlandru, ki si je pridobil velike zasluge za razvoj partijskih organizacij na Štajerskem pred vojno in za začetek oboroženega boja proti okupatorju. Centralni komite KPS mu je zaupal priprave oboroženih akcij proti okupatorju na Štajerskem. Že v začetku avtusta 1941 pa so ga gestapovci aretirali in 24. avgusta ustrelili. Politični komisar je izrazil prepričanje, da bo borcem VI. brigade, še posebej pa partijcem in skojevcem Slavko Šlander svetel zgled in da bodo s svojimi zmagami dostojno počastili njegov spomin.

Politični komisar je nato spregovoril še o prednostih brigadnega delovanja. Enote redne vojske niso več vezane na določeni teren kot dotedanji odredi. Ker bodo organizacijo zaledja, mobilizacijo ter manjše sabotaže in druge akcije prevzele terenske čete, se bo brigada lahko posvetila napadom na večje sovražne postojanke in večjim nalogam. Kljub temu, da je brigada velika enota, pa je še vedno toliko gibčna za manevriranje, da se lahko izogne tudi velikim sovražnikovim hajkam. Ob koncu svojega govora je Ribičič poudaril, da bo brigada potem, ko bo dokončno organizirana iz vseh bataljonov na območju IV. operativne cone predstavljala tako združeno silo, ki doslej še ni vodila akcij proti okupatorju na Štajerskem. Ustanovitev brigade je v vojaškem pogledu prav tako pomembna prelomnica kot pohod II. grupe odredov sredi 1942 na Štajersko, po katerem so se na nekaterih ob očjih partizanske enote dokončno utrdile.

Osnovanje VI. brigade pa je pomembno tudi za širjenje OF, kajti njena aktivnost bo v ljudeh, ki so preplašeni zaradi hudega nasilja, prebudila samozavest in ponos. Tako bo število organizacij OF naraščalo, kar bo spet olajšalo brigadi mobilizacijske, prehranjevalne in druge akcije. Na sovražnikovo nasilje mora brigada odgovoriti z novimi akcijami in iz dneva v dan stopnjevati napore do končne zmage. V imenu štaba VI. brigade je izrazil prepričanje, da bo prva redna vojaška enota na Štajerskem v bojih za osvoboditev domovine dosegla podobne uspehe kot Tomšičeva, Gubčeva, Cankarjeva, Šercerjeva in Gradnikova.

Po govoru je bila še zaprisega. Borci so prisegli pri časti svojega naroda, da se bodo borili proti okupatorju in domačim izdajalcem do končne zmage. Slavnostni del ustanovitve je bil s tem sklenjen. Sledilo je prevzemanje novih dolžnosti po bataljonih in četah, ki se je zavleklo do mraka. Ponoči se je brigada že premaknila na Menino planino, kjer naj bi ustanovitev brigade proslavili z mitingom.

(Iz knjige dr. Miroslava Stiplovška „Šlandrova brigada")

VSAKO LETO 2 NOVA IZDELKA

Letos bodo v temeljni organizaciji združenega dela Mali gospodinjski aparati Nazarje TGO Gorenje Velenje izdelali okrog 800.000 malih gospodinjskih aparatov in dosegli 200 milijonov dinarjev prihodka

Temeljna organizacija združenega dela Gorenje – Mali gospodinjski aparati v Nazarjah je mlad kolektiv. Z delom je pričel konec leta 1970, mlad pa je tudi sicer, saj dosega poprečna starost zaposlenih le slabih 26 let. V Nazarjjah je danes zaposlenih 325 delavcev in od tega je kar 235 žensk. Ob začetku dela je bilo v tej temeljni organizaciji zaposlenih vsega 60 delavcev, njihovo število pa je raslo vzporedno s širjenjem proizvodnega programa in prostorov. Zadnji tak dosežek so slavili ob lanskem dnevu republike, ko so pridobili sodobno skladišče za reprodukcijski material in gotove izdelke, prostore za družbeno prehrano in laboratorij, preuredili pa so tudi prostore, ki danes služijo za nemoteno delo strokovnih služb.

V njihovem proizvodnem programu najdemo aparate za predelavo tople in mrzle hrane kot so zidne tehtnice, strojčki za mletje mesa, mikserji in mikserji SET, kavni mlinčki, strojčki za varjenje folije – elektronik, aparate za nego telesa, kamor sodi havba za sušenje las ter stenske ure vseh vrst – plastične, kovinske, lesene in keramične, vse pa so opremljene z elektronskimi mehanizmi.

V tovarni v Nazarjah; vseh zaposlenih je zdaj že 325, od tega kar 235 žensk

Predvidevajo, da bodo letos izdelali 800.000 aparatov vseh vrst in tako ustvarili okoli 200 milijonov dinarjev prihodka. Dobro polovico izdelanih aparatov izvozijo pretežno na zahodna tržišča, delno pa izvažajo tudi na vzhod in v dežele tretjega sveta. V svojih razvojnih stremljenjih želijo vsako leto osvojiti proizvodnjo dveh novih aparatov, ob tem se seveda tehnološko dopolnjujejo in imajo začrtan dvig produktivnosti od 18 – 20 odstotkov letno. Do leta 1980 bodo število zaposlenih dvignili na 420. Povprečni osebni dohodek je bil lani 3.840 dinarjev, v letošnjih mesecih pa že dosega številko 4.490. Ob vsem tem seveda ne kaže prezreti dejstva, da je bila temeljna organizacija Gorenje – Mali gospodinjski aparati tista, ki je ob Elkroju in Iskri v minulih letih v veliki meri uspela razrešiti za Gornjo Savinjsko dolino zelo pereč problem viška proste ženske delovne sile.

Izbira ur, izdelanih v tozdu MGA TGO Gorenje Velenje v Nazarjih je dokaj pestra

Temeljna organizacija v Nazarjah stalno in tesno sodeluje s strokovnimi službami matične tovarne v Velenju, sama pa je razdeljena na organizacijske enote montaža, elektromotorji, plastika, avtomatnica, stiskalnica, dodelava, tehnična kontrola in skladišče materiala, gotovih izdelkov in polizdelkov. V okviru teh osmih organizacijskih enot so organizirane samoupravne skupine in takšen način se že obrestuje, saj je informiranje in odločanje veliko bolj učinkovito. Delavni so tudi delegati za zbor združenega dela in za samoupravne interesne skupnosti, ki se redno udeležujejo sej, pa tudi povratno informiranje po njihovi zaslugi dobro teče. Brez dvoma so aktivne tudi družbenopolitične organizacije, zlasti osnovni organizaciji zveze komunistov in zveze sindikatov, aktivna je tudi osnovna organizacija ZSMS, vendar bi glede na dejstvo, da je v temeljni organizaciji zaposlenih kar 150 mladih, lahko pokazala še veliko več.

Resnega dela in zagnanosti ne manjka tudi na drugih področjih. Veliko pozornosti namenjajo razreševanju stanovanjske problematike in bodo v prihodnjem letu kupili še štiri stanovanja, veliko delavcev pa si izboljšuje stanovanjske razmere s krediti, z namenskim varčevanjem in druge načine. Brez zastoja uresničujejo tudi program izobraževanja, v zadnjem času pa zlasti stremijo za tem, da bi vsi tisti, ki niso uspešno končali osnovnega šolanja, opravili manjkajoče razrede.

Pozabili seveda niso na rekreacijo, saj se redno udeležujejo kegljanja, dobili bodo karte za smučanje in preko zime prostor v telovadnici, med drugim bodo tudi pokrovitelji občinskega sindikalnega prvenstva v malem nogometu in še bi lahko naštevali, sami pa pravijo, da bodo oblike rekreacije in razvedrila vsekakor poskušali še popestriti in razširiti. Brez dvoma ob vsem tem niso pozabili na varstvo okolja, o tem priča že urejena okolica tovarne, na varstvo pri delu in seveda na vse oblike zagotavljanja varnosti, pri oblikovanju in uresničevanju katerih so še posebej pozorni.

Delovni kolektivi čestitajo ob 12. septembru – prazniku občine Mozirje vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline

gorenjetgo

Tovarna gospodinjske opreme
Gorenje Velenje

TOZD Štedilniki
TOZD Kuhalni aparati
TOZD Pralna tehnika
TOZD Hladilna tehnika
TOZD Pohištvo
TOZD Zamrzovalniki
TOZD Elektronika
TOZD Gradbeni elementi
TOZD Mali gospodinjski aparati Nazarje
TOZD Kondenzatorji Rogatec
TOZD Galvana
TOZD Plastika
TOZD Orodjarna
TOZD Vzdrževanje
TOZD Embalažnica
TOZD Avtopark
TOZD Gostinska enota

Delovna skupnost skupnih služb

Z LJUBNEGA TUDI UMETNI MARMOR

TOZD Gradbeni elementi TGO Gorenje Velenje zaposluje v obratu umetnega marmorja na Ljubnem 17 delavcev, ki bodo letos dosegli 15 milijonov dinarjev realizacije

Obrat umetnega marmorja na Ljubnem ob Savinji sodi v okvir temeljne organizacije združenega dela Gradbeni elementi Tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje. Proizvodnja na Ljubnem je stekla z julijem lanskega leta. Trenutno je v obratu zaposlenih 17 delavcev, ki izdelujejo okenske police in stenske robnike iz poliestrskega betona. Izdelujejo zunanje in notranje okenske police vseh širin in največ do 50 cm ter različnih dolžin in največ do 3 metrov. Stenski robniki, ki jih sedaj izdelujejo, so namenjeni za uporabo v prostorih, ki je opremljena s keramiko, za prihodnje obdobje pa načrtujejo tudi proizvodnjo ožjih robnikov, vsestransko uporabnih za zasebne graditelje.

Dnevno izdelajo povprečno 300 metrov okenskih polic in 140 robnikov, če pa vlivajo samo police doseže njihova dolžina do 500 metrov. Pri takšnem obsegu proizvodnje doseže letna realizacija 15 milijonov dinarjev.

Vlivanje izdelkov umetnega marmorja

Delavke in delavci
delovnih organizacij
sestavljene organizacije združenega dela
GORENJE

GORENJE – TGO, tovarna gospodinjske opreme, Velenje
GORENJE – SEVER, industrija elektromotorjev, naprav in agregatov, Subotica
GORENJE – MUTA, tovarna poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in livarskih izdelkov, Muta
GORENJE – FECRO, tovarna kovinskih izdelkov, Slovenj Gradec
GORENJE – ELRAD, industrija anten in pribora, TV pretvornikov, visokofrekvencnih kablov in predelava plastičnih mas, Gornja Radgona
GORENJE – VARSTROJ, industrijsko podjetje, Lendava,
GORENJE – METALAST, industrijsko podjetje, Ruše
GORENJE – FTU, tovarna tehničnih naprav, Sombor
GORENJE – PETAR DRAPŠIN, industrija pohištva, Kikinda
GORENJE – MURAL, industrijsko podjetje, Mursko Središče,
GORENJE – TIKI, elektrostrojno podjetje, Ljubljana
GORENJE – PROMET, SERVIS, Velenje

Čestitajo

delovnim ljudem in občanom občine Mozirje za 12. september – praznik občine Mozirje.
Prisrčno pa pozdravljajo tudi borce brigade Slavka Šlandra, ki bodo na Ljubnem proslavljali 35-letnico ustanovitve te partizanske enote!

ZGRAJENIH 600 KM GOZDNIH CEST

Gozdno gospodarstvo Nazarje zagotavlja lesni industriji dragoceno in iskano surovino — Pri vlaganjih je imela prednost gradnja gozdnih cest — Perspektivne naloge gozdarstva v nazarskem gozdno gospodarskem območju

Gozdno gospodarstvo Nazarje gospodari z gozdovi v nazarskem gozdnogospodarskem območju, ki zajema območje dveh občin, mozirske in velenjske. Značilno je po zelo razgibanem, topografsko nehomogenem in reliefno razbitem terenu.

Dobra polovica vseh družbenih gozdov, s katerimi gospodari Gozdno gospodarstvo Nazarje, je bila pred vojno last ljubljanske škofije, ostala polovica vseh družbenih gozdov pa predstavlja gozdne komplekse, ki so postali last SLP na osnovi zakona o agrarni reformi.

Do leta 1963 je gozdarstvo območja doživelo niz organizacijskih oblik, s 1. 1. 1963 pa je bila celotna gozdarska dejavnost v družbenem in zasebnem sektorju bila strnjena v eni gozdnogospodarski organizaciji, od leta 1967 je bilo gozdarstvo območja združeno z lesno industrijo Nazarje, od 1. 7. 1976 pa je formirana delovna organizacija Gozdno gospodarstvo Nazarje v sestavi sestavljene organizacije SOZD „STIK" Mozirje.

Izgradnja gozdnih cest je pomembna z več vidikov — gospodarsko in turistično predvsem

Gozdno gospodarstvo Nazarje sestavljajo:

3 TOZD za proizvodnjo v družbenih gozdovih (Luče, Gornji grad, Šoštanj)

2 temeljna obrata za kooperacijo v zasebnih gozdovih s šestimi organizacijskimi enotami (Nazarje, Velenje)

1 TOZD za transport in gradnje (Nazarje)

Površina vseh gozdov znaša 45000 ha, od tega 17000 ha v družbenem in 28000 ha v zasebnem lastništvu.

V vseh gozdovih znaša letna blagovna proizvodnja 145.000 m3, od tega iglavcev 122.000 m3, listavcev 23.000 m3.

V primerjavi s povprečjem v Sloveniji je lesna zaloga na 1 ha večja za 23 %, delež iglavcev znaša 80 %, v Sloveniji samo 57 %.

Nazarsko gozdnogospodarsko območje je torej proizvodno območje iglavcev, kar zagotavlja lesni industriji dragoceno in iskano surovino. Poseben sloves glede na izredno kvaliteto uživata savinjska alpska smreka ter visokogorski macesnov les.

Pred drugo svetovno vojno so izkoriščali gozdove zelo ekstenzivno. Les so spravljali v dolino po dolgih lesenih rižah in zemeljskih drčah, nato so ga do žag venecijank plavili po Savinji in nekaterih njenih večjih pritokih. (Dreti, Ljubnici, Lučnici, Globaši). Zaradi primitivnega transporta se je mnogo lesa razbilo, kalo je znašal tudi do 25 %.

V zadnjih 25 letih so se okoliščine izkoriščanja gozdov bistveno spremenile. Opuščeno je bilo plavanje lesa in transport po žičnicah ter drčah. Popolnoma so iz gozdne proizvodnje izginili tudi konji. Nadomestili so jih traktorji in žični izvleki. Posek sedaj opravljajo samo še z motornimi žagami, mehanizirano je nakladanje lesa. Namesto 4-5 delavcev nakladačev opravlja danes nakladanje sam voznik s pomočjo hidravličnega nakladalca.

Priorite ta vlaganj je v tem obdobju bila usmerjena predvsem v **izgradnjo gozdnih cest**, ki poleg gozdarstvu služijo tudi kmetijstvu in turizmu. Gorske kmetije so na ta način povezane z dolino, praktično pa so skoraj že vse višinske kmetije na našem območju oprte z gozdnimi cestami. (Vseh cest je na območju zgrajenih po vojni cca 600 km, preje pa je obstojala samo ena v gozdnem predelu Krašica, dolga cca 8 km).

Z izgradnjo gozdnih cest in uvajanjem sodobne gozdne mehanizacije je v zadnjem obdobju v gozdarstvu znatno porasla produktivnost, zaradi česar se letno zmanjšuje potrebno število gozdnih delavcev.

Danes jih delovna organizacija zaposluje še cca 500; nad 85 % jih je iz domačega območja.

Veliko skrb posveča gozdno gospodarstvo tudi reprodukciji gozdov v obeh sektorjih lastništva. V ta namen vlaga vsakoletno znatna sredstva, letni količinski obseg gojitvenih del pa je v skladu z gozdnogospodarskimi ureditvenimi elaborati območja.

Precejšni koraki so bili storjeni tudi za dvig življenjskega standarda gozdnih delavcev. Ti so v preteklosti bivali v delavskih kočah, skoraj po ves teden so bili ločeni od svojih družin in svojcev.

Z nakupom ustreznega števila vozil (kombiji, kombibusov) je omogočen skoraj večini delavcev delovni prihod in povratek iz delovišč na njihove domove.

Perspektivna naloga gozdarstva v nazarskem gozdnogospodarskem območju je predvsem:

— v dviganju biološke — ekonomske vrednosti gozdov,

— v zmanjševanju proizvodnih stroškov (zagostitev cestnega omrežja, uvajanje moderne mehanizacije)

— v izgradnji mehaniziranega skladišča (za krojenje in lupljenje lesa), mehanične delavnice in garaž,

— v izboljšanju življenjskega standarda gozdnih delavcev (izgradnja samskih domov, nudenje tople prehrane),

— v načrtnem izobraževanju gozdnih delavcev in pridobivanju ostalih strokovnih kadrov.

Spravilo lesa je včasih zares težko, zato je pomoč močnih strtrojev več kot dobrodošla

CILJ: VIŠJA STOPNJA PREDELAVE

Lesna industrija Nazarje se vključuje v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje, da bi hitreje uresničevala zastavljene razvojne cilje

Razumljivo je, da se je spričo velikega naravnega bogastva — gozdov v Gornji Savinjski dolini razvila lesno predelovalna industrija. Žaganje lesa ima tradicijo, največji razmah pa je začela predelava lesa dobivati pravzaprav šele po letu 1965. Lesna industrija Nazarje je najprej postavila nove zmogljivosti za primarno predelavo, žage, 1971. leta je stekla proizvodnja ivernih plošč, lani pa so modernizirali in povečali zmogljivosti za proizvodnjo stavbnega pohištva.

Blizu 1.000 delavcev Lesne industrije Nazarje, organiziranih v tri porizvodnje temeljne organizacije združenega dela, bo letos doseglo okrog 620 milijonov dinarjev celotnega prihodka. V proizvodnih tozdih izdelujejo stavbno pohištvo, iverne plošče za potrebe pohištvene industrije ter predelujejo hlodovino.

Letos so v Lesni industriji Nazarje posodobili tehnološke procese v stavbni proizvodnji, kar bo omogočilo za okrog 40 odstotno povečanje zmogljivosti in proizvodnje. V letu 1979 bodo modernizirali žagarski obrat za tanko oblovino, kar bo zagotovilo bistveno zmanjšanje porabe časa po enoti proizvoda, menjali pa bodo tudi strukturo proizvodnje v korist komercialno zanimivejših izdelkov, na voljo pa bo še več reznega lesa za predelavo v stavbne izdelke.

V Nazarjah izdelajo na leto 80.000 m3 ivernih plošč, delo v tovarni teče v štirih izmenah; z ivernimi ploščami pa zalaga Lesna industrija Nazarje

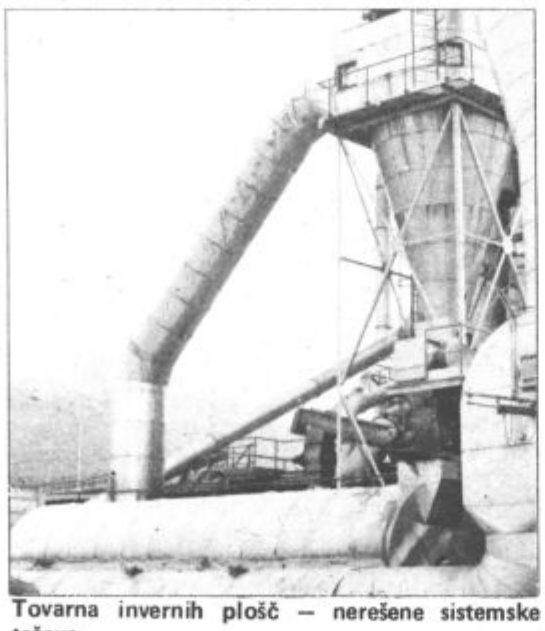

Tovarna invernih plošč — nerešene sistemske težave

pohištveni industriji v Sloveniji in delu Hrvatske; kar zadeva stavbno pohištvo pa izdelajo 170.000 kosov različnih izdelkov (oken, vrat, podstrešnih stopnic, podstrešnih oken in vrtnih ut). Sicer pa razrežejo na žagi 100.000 m3 iglavcev in listavcev (teh je v strukturi žaganega lesa le okrog 8 %); ves kvalitetnejši žagani les predelajo v izdelke stavbnega pohištva ter opaže. V Nazarjah predelajo približno polovico vsega žaganega lesa, to je okrog 29.000 m3, drugo polovico pa prodajo kupcem doma in na tujem.

Delovni kolektivi čestitajo ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline

Novi proizvodni prostori za stavbno pohištvo

Hkrati s širjenjem in posodabljanjem proizvodnje skrbijo v lesni industriji Nazarje tudi za standard zaposlenih. Tako so uredili prehrano med delom za vse zaposlene v novem objektu. Imajo tudi počitniški dom v Crikvenici. Da bi pospešili reševanje stanovanjskih problemov delavcev, so se odločili v Lesni industriji Nazarje za 8 % stanovanjski prispevek. Skoraj polovico sredstev, zbranih za stanovanjsko gradnjo, namenijo za financiranje gradnje zasebnih stanovanjskih hiš, saj je zanimanje za to veliko. Sicer pa ugotavljajo, da bi rabili trenutno največ samskih stanovanj.

V delovni organizaciji namenjajo pozornost tudi izboljšanju izobrazbene strukture zaposlenih. Lesna industrija Nazarje ima trenutno 35 štipendistov, ob delu pa se izobražuje 70 delavcev nazarske Lesne industrije.

Kar zadeva prihodnji razvoj tega najštevilčnejšega delovnega kolektiva Gornje Savinjske doline poudarjajo v Lesni industriji Nazarje, da želijo širiti vnaprej zlasti predelavo ivernih plošč in žaganega lesa, se pravi, da si bodo prizadevali zagotoviti višjo stopnjo predelave, vendar ne na način, da bi povečevali že obstoječe tovrstne zmogljivosti v Jugoslaviji.

GLIN
LESNA INDUSTRIJA
NAZARJE

Delavci Lesne industrije Nazarje bodo 18. septembra 1978 na referendumu odločali o vključitvi njihove delovne organizacije v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje. Z vključitvijo v sozd Gorenje želijo v Nazarjah ustvariti možnosti in pogoje za hitrejšo uresničitev zastavljenih razvojnih ciljev, posebej še tistih, ki zadevajo osvajanje tržišča in enotno razvojno politiko. Zlasti še v okviru skupnosti za plansko in poslovno sodelovanje — reprodukcijske celote DOM, ki je bila ustanovljena na pobudo Gorenje, vidijo v Nazarjah velike možnosti za povečanje proizvodnje in prodaje izdelkov stavbnega pohištva, ivernih plošč in tudi žagarskih sortimentov. Načrtov je več, z gotovostjo pa pričakujejo in napovedujejo, da bo Lesna industrija Nazarje po letu 1980 občutno povečala obseg proizvodnje in celotni prihodek, na tržišče pa poslala nove izdelke.

IZ GORNJEGA GRADA LETNO 220 BRUNARIC

Mizarstvo in tesarstvo Smreka Gornji grad, glavna dejavnost delovne organizacije je izdelava in montaža počitniških hišk, načrtuje nadaljnjo razširitev osnovnega programa ter povečanje sodelovanja z nazarsko Lesno industrijo

Za današnjo Smreko v Gornjem gradu velja, da je kot delovna organizacija pričela z delom v januarju 1955 in da takrat še ni imela družbenega premoženja. Prvo tehnologijo so ji posodili delavci — ustanovitelji. Iz skromnih začetkov z okoli 40 zaposlenimi delavci, ki so izdelovali stavbno pohištvo in pohištvo po naročilu, se je do danes Smreka razvila v sodobno delovno organizacijo v sklopu sestavljene organizacije združenega dela STIK Mozirje.

Pri tem ne kaže pozabiti, da so gornjegrajski tesarji in mizarji vse do leta 1976 delali na obrtniški način in se šele v tem letu preusmerili na serijsko industrijsko proizvodnjo. Pomembno je, da ta prehod ni bil povezan z velikimi vlaganji, ampak skoraj izključno s tehnološkimi rešitvami in z obilnim sodelovanjem vsakega zaposlenega.

Osnovni proizvodni program Mizarstva in tesarstva Smreka je izdelava in montaža počitniških hišk, ki jih v Gornjem gradu izdelujejo za ves jugoslovanski trg in za izvoz. Proizvodnja obsega 6 serijskih tipov hišk — brunaric. Letno v Smreki izdelajo 220 brunaric, od tega jih okoli 15 odstotkov izvozijo na konvertibilno področje.

Razen tega osnovnega programa na Smreki izdelujejo še stavbeno pohištvo in sicer specifični dalmatinski tip oken in vrat z gibljivimi polknicami. Teh oken in vrat izdelajo letno 27.000 kosov. Kot kooperant nazarskega GLIN-a izdelujejo za to delovno organizacijo še fiksne polkne, kot senčilo za GLIN-ov vezani program stavbnega pohištva.

SMREKA

Z letošnjim proizvodnim programom načrtujejo preko 60 milijonov dinarjev realizacije, kar predstavlja 150 indeksnih točk glede na osnovo leta 1977. Mizarji in tesarji sodelujejo pri tem z enakim deležem.

Tudi mizarji imajo pomemben delež v proizvodnji

Smreka je enovita organizacija združenega dela s šestimi obračunskimi organizacijskimi enotami: tesarstvo, mizarstvo, žaga s skladiščem in sušilnico, vzdrževanje, družbena prehrana in strokovne službe. V takšni organizacijski obliki lahko delavci ugotavljajo svoj celotni prihodek, dohodek, čisti dohodek in sredstva za osebne prejemke in skupno porabo. Tudi družbenopolitično delo in samoupravljanje na ta način dobivata pravo veljavo.

Ena od počitniških hišk gornjegrajske Smreke

Smreka ima v svojem srednjeročnem programu začrtano razširitev svojega osnovnega programa in količinsko povečanje sodelovanja z GLIN-om. Razen tega ima v načrtu izgradnjo obrata za proizvodnjo vhodnih in garažnih vrat ter za izdelavo masivnega pohištva z ljudsko motiviko in ornamentiko. Slednje bo namenjeno za opremo počitniških hišk in kosovno tudi za tržišče, prav tako v Gornjem gradu načrtujejo tudi dodatni program za izdelavo vrtnih garnitur, lesenih korit, čebrov, karnis in podobnih predmetov. Na ta način želijo v Smreki kar najbolj izkoristiti manj kakovostni les in odpadke. Načrtov je torej obilo, vendar bo njihova uresničitev le nadaljevanje sedanjih uspehov.

SOZD STIK MOZIRJE
Združena podjetja gozdarstva, lesne industrije in trgovine

STIK **mozirje**
Telefon:
063/830-701, 830-714
Telex: YU GLIN 33-624
63330 MOZIRJE
P. p. 8

Najboljši v občini

Proizvodna konfekcija ELKROJ Mozirje dosega najboljše rezultate v združenem delu mozirske občine in je po večini kazalcev tudi v samem vrhu slovenske tekstilne industrije — Do leta 1980 bodo rešili vse pereče stanovanjske probleme

Začetki današnjega ELKROJ-a segajo v leto 1947, ko je bila v Mozirju ustanovljena obrtna delavnica „Krojaštvo in šiviljstvo Mozirje". Takrat je pet zaposlenih izdelovalo po naročilu vse vrste oblačil. V podobnih okvirih je delavnica delovala do leta 1956, ko je dobila današnje ime. Do leta 1965 je Elkroj še izdeloval vse vrste oblačil, vendar jih je že namenjal tržišču. Po tem letu so se krojači in šivilje v Mozirju vse bolj usmerjali v proizvodnjo hlač in so oddelek po meri kmalu ukinili. Prehod na izdelavo hlač so opravili postopoma in ne brez težav. Manjkalo je strojev, ni bilo povezave s kupci, primanjkovalo je kadrov.

Kljub temu so se pred desetletjem odločili za gradnjo novih prostorov na Prihovi in prvo fazo proizvodnje so tja preselili leta 1970. S širitvijo proizvodnega programa so na Prihovi širili tudi prostore in zadnji dosežek sega v lansko leto, ko so dogradili novo poslopje z jedilnico in upravnimi prostori. Že letos pa bo stekla gradnja nove proizvodne dvorane, v kateri bosta dobili najsodobnejše prostore krojilnica in šivalnica. Z uresničitvijo teh vlaganj bo Elkroj dosegel načrtovano razvojno raven.

PROIZVODNJA MODNE KONFEKCIJE MOZIRJE P. O.

SEDEŽ: PRIHOVA ŠT. 56
POŠTA: 63330 MOZIRJE

Nadaljnjega razvoja seveda s tem ne zanikajo in če se bodo pokazale potrebe bodo proizvodnjo še razširili, vendar zagotovo ne v Nazarjah. Za Elkroj izbira lokacije ni problem, saj v nobenem primeru ne ogroža okolja in ravnotežja v njem.

Posnetek iz likalnice

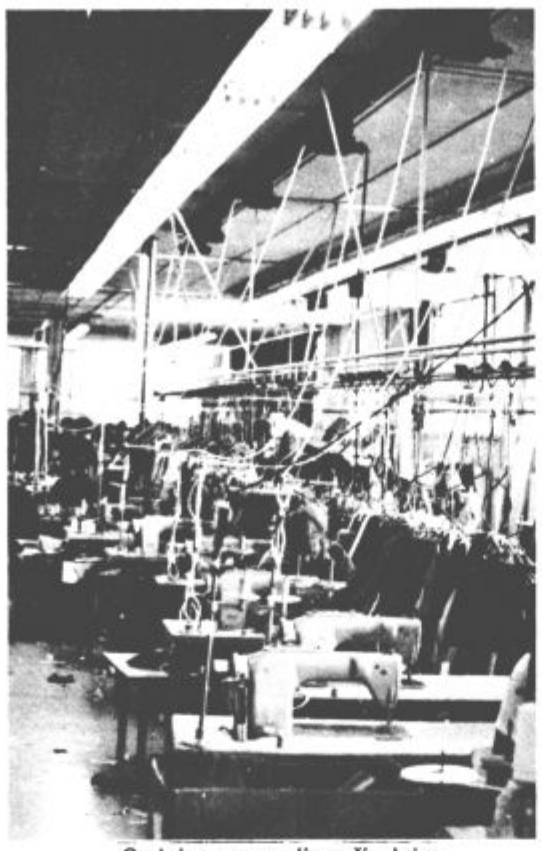

Sodobno opremljena šivalnica

Enovita organizacija združenega dela Elkroj dosega najboljše rezultate v združenem delu mozirske občine in je po večini kazalcev tudi v samem vrhu slovenske tekstilne industrije. S svojimi proizvodi so osvojili celotno jugoslovansko tržišče in precejšen del zahodnonemškega, izvažajo pa tudi v številne druge države. Letos bodo izdelali 760.000 hlač in 50.000 kril, ki pa so namenjena za izvoz. Skupno bodo tako letos proizvedli 810.000 oblačil, prihodnje leto pa nameravajo številko dvigniti na 900.000.

Prihodnjega maja bodo dokončali načrtovano investicijo in število zaposlenih bo takrat doseglo številko 420. Osebni prejemki so lani povprečno dosegli 4760 dinarjev, letos pa bodo presegli številko 5.000. Na mestu je tudi ugotovitev, da tako dobrih rezultatov ne bi dosegli, če ne bi pri vsakdanjem delu aktivno sodelovale družbenopolitične organizacije, če ne bi samoupravnih odnosov dvignili na zavidljivo raven in če ne bi zaposleni čutili tako velike mere socialne varnosti. Slednje se med drugim kaže pri razreševanju stanovanjske problematike, saj računajo, da bodo do leta 1980 rešili vse pereče probleme. Ob vseh ostalih dosežkih, sem sodi na prvem mestu izobraževanje, je skrb za bodoče uspehe nedvomno odveč.

Delovni kolektivi čestitajo ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline

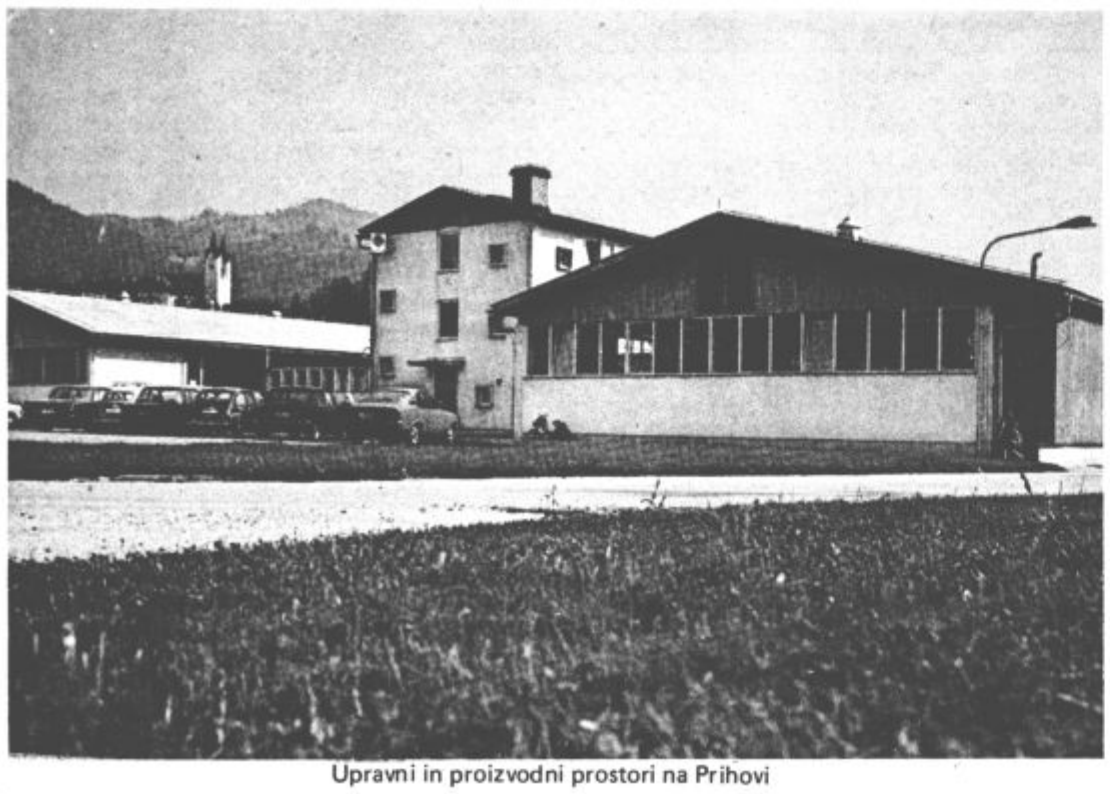

Upravni in proizvodni prostori na Prihovi

SKORAJ 10 MILIJONSKA NALOŽBA

Kovinarstvo Ljubno ob Savinji, temeljna organizacija združenega dela Železarne Ravne na Koroškem, želi zadostiti vse jugoslovanske potrebe po ozobljenih vencih, nekaj proizvodnje bodo izvozili, ter do leta 1985 kriti tudi potrebe domačih kupcev zvarjencev

Začetki Kovinarstva Ljubno, ki je od letošnjega leta naprej temeljna organizacija združenega dela Železarne Ravne na Koroškem, segajo v zadnje mesece leta 1972 oziroma v prve mesece 1973. leta. Na začetku je bila proizvodnja, razumljivo zaradi pomanjkanja strokovno usposobljenih delavcev, bolj enostavna, ob njej pa so se delavci usposabljali in pridobivali izkušnje ter potrebno znanje, da bi lahko začeli z osvajanjem zahtevnejših programov. Zaposleni so tudi spoznali, da ni pomembno samo dobro delo, pač pa v enaki meri tudi kakovost izdelkov ter spoštovanje dogovorjenih dobavnih rokov.

V letošnjem letu se na Ljubnem ob Savinji lahko pohvalijo, da že začenja Kovinarstvo z industrijsko proizvodnjo. Ta je usmerjena na dve področji, in sicer gre za proizvodnjo ozobljenih vencev za potrebe avtomobilske in traktorske industrije ter za proizvodnjo zvarjencev.

SLOVENSKE ŽELEZARNE
ŽELEZARNA RAVNE
RAVNE NA KOROŠKEM
TOZD KOVINARSTVO LJUBNO OB SAVINJI

Kar zadeva proizvodnjo ozobljenih vencev velja omeniti, da na Ljubnem za zdaj še ne opravljajo vseh delovnih faz. Trenutno ozobljene vence le grobo obdelujejo, čimprej pa bi radi tovrstno proizvodnjo v okviru Kovinarstva tudi kompletirali, se pravi, da bi ozobljene vence še fino stružili, ozobljali in kalili. Načrtujejo, da bi polovico ozobljenih vencev sami finalizirali, ostalo proizvodnjo pa poslali drugim jugoslovanskim finalistom ozobljenih vencev. Pomembno je, da krije Kovinarstvo Ljubno skoraj večino jugoslovanskih potreb po ozobljenih vencih, z njimi pa zalaga jugoslovansko avtomobilsko in traktorsko industrijo. Načrtujejo celo, da bodo ozobljene vence tudi izvažali, in sicer s sodelovanjem Tovarne avtomobilov Sarajevo zahodnonemški avtomobilski tovarni AUDI. Ob tem omenjajo, da naj bi v prihodnje prodali na tuje kar 30 do 40 % celotne tovrstne proizvodnje.

Proizvodni prostori ljubenskih kovinarjev

Kovinarstvo Ljubno pa izdeluje tudi strojne dele za bagre in zvarjence za stiskalnice. Tržne raziskave in sklenjene dolgoročne pogodbe s kupci kažejo, da bo treba tudi tovrstno proizvodnjo občutno povečati. Vseh del že zdaj na Ljubnem sami ne zmorejo, zato si pomagajo s kooperanti.

Razvojna usmeritev, ki so jo sprejeli, je pogojila tudi odločitev za investicijo, ki se jo loteva Kovinarstvo Ljubno. Letos so začeli graditi novo 2.500 m^2 veliko proizvodno dvorano, ki jo želijo opremiti s potrebnimi stroji in drugo tehnološko opremo, dozidali pa bodo istočasno tudi upravno sanitarni aneks. Investicija bo veljala okrog 95 milijonov dinarjev, pri čemer bodo 20 % sredstev porabili za objekte, 70 % za tehnološko opremo ter 10 % za trajna obratna sredstva. Želja delavcev Kovinarstva Ljubno je, da bi objekt še letos dogradili do tretje faze, prihodnje leto bi gradbena dela dokončali ter modernizirali proizvodnjo grobe faze obdelave zobatih vencev, v letu 1980 pa končali načrtovana dela pri finalizaciji ozobljenih vencev. Povečanje proizvodnje zvarjencev pa bo omogočila modernizacija naprav za proizvodnjo in mehansko obdelavo zvarjencev, da bi tako lahko zadostili vsem potrebam po zvarjencih do leta 1985.

Investicija, za katero se odloča ljubensko Kovinarstvo, je sorazmerno precejšnja. Potrebna sredstva naj bi zagotovili s sovlaganji temeljnih organizacij združenega dela Železarne Ravne na Koroškem, s sovlaganji kupcev njihovih izdelkov, s posojili in seveda tudi s komercialnimi krediti. Tako bo tozd Stroji in deli ravenske Železarne prispeval denar za strojno opremo, del denarja pa bodo prispevali drugi tozdi Železarne Ravne na Koroškem. Tako naj bi s sovlaganji znotraj ravenske Železarne zbrali okrog 20 % potrebnega denarja. Sovlagatelj v strojno opremo bo tudi mariborski TAM, pričak ujejo pa tudi, da bodo dobili posojila iz sredstev za pospeševanje razvoja manj razvitih in manj razvitih obmejnih območij,

Motiv iz proizvodne dvorane

saj bo investicija pomembno vplivala na odpiranje novih delovnih mest tudi za občane iz manj razvitih krajevnih skupnosti Luče in Solčava itd.

Kovinarstvo Ljubno, ki zaposluje trenutno 125 delavcev, bo doseglo okrog 65 milijonov dinarjev celotnega prihodka. Do leta 1980 bodo, kot napovedujejo, povečali število zaposlenih na 185, skupni prihodek pa na 100 milijonov dinarjev pri čemer velja posebej poudariti, da se bo v istem primerjavi povečal dohodek od 22 na 45 milijonov dinarjev. Sicer računajo, da naj bi Kovinarstvo Ljubno tako povečevalo obseg proizvodnje, da bi v končni fazi zaposlovali okrog 250 do 300 delavcev.

Načrti, ki se jih loteva Kovinarstvo Ljubno, so nadvse zahtevni. Pred tremi leti so se odločili za investicijo v višini 10 milijonov dinarjev, zdajšnja naložba pa je skorajda 10-krat večja. Ljubenčani zagotavljajo, da je največje jamstvo za uresničitev investicijskih načrtov jasno opredeljena razvojna usmeritev, seveda ob vključitvi v Železarno Ravne na Koroškem, in pa mladost kolektiva. Poprečna starost zaposlenih je 26 let, vsi pa imajo veliko željo, da bi se izkazali. V zadnjih letih so že nekajkrat pokazali, kaj zmorejo. Zdaj, ko so določili in opredelili razvojne cilje, bodo hotenja zagotovo laže uresničljiva, čeprav se vsi zavedajo, da bodo morali sami storiti največ za to, da bodo leta 1980 lahko ugotovili, da so investicijski in razvojni programi zadnjih let uresničeni.

Omenili smo že, da Kovinarstvo Ljubno iz leta v leto povečuje število zaposlenih. Potrebe po kvalificirani delovni sili so resnično velike, zato tudi ni slučaj, da imajo to leto, ko zaposlujejo 125 delavcev, kar 45 vajencev. Odločeni so, da bodo tudi v prihodnje nadaljevali s tako prakso saj ugotavljajo, da je to ajboljši oziroma najzanesljivejši način, da zagotovijo potrebne delavce. Za mlade, ki končajo osnovno šolo, daje Kovinarstvo Ljubno resnično številne možnosti za zaposlitev, saj potrebujejo tako strojne tehnike kot kvalificirane delavce strojne stroke (kar 6 do 7 vrst). Tako kot doslej bodo tudi v prihodnje mladi z Ljubnega, iz Luč in Solčave lahko našli in uresničevali svoja delovna hotenja v ljubenskem Kovinarstvu.

Ob tem ne gre prezreti dejstva, da si Kovinarstvo Ljubno prizadeva, da bi — kolikor je najhitreje mogoče — reševal tudi probleme drugega standarda zaposlenih. Da bi pospešil stanovanjsko izgradnjo so se letos odločili za 10 % stanovanjski prispevek iz osebnih dohodkov, se pravi, da je prispevek za 2 % višji, ki sicer znaša v občini Mozirje. Zato so zainteresirani v delovni organizaciji, da bi bilo na Ljubnem dovolj lokacij za gradnjo družbenih najemnih stanovanj, torej tudi za stanovanja za delavce Kovinarstva.

Končni cilj razvoja, ki so ga zdaj začrtali v Kovinarstvu Ljubno, temeljni organizaciji združenega dela Železarne Ravne na Koroškem je, da bi krili vse jugoslovanske potrebe po ozobljenih vencih ter vse potrebe jugoslovanskih kupcev zvarjencev do leta 1985. Odločenost, s katero se lotevajo izpolnjevanja nalog, pa je jamstvo, da bodo načrti tudi izpolnjeni.

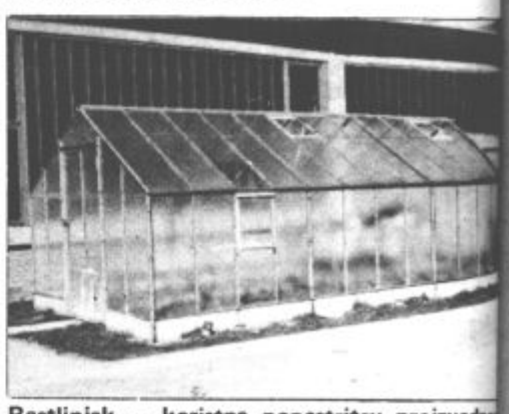

Rastlinjak — koristna popestritev proizvodnega programa

PO VSEJ SLOVENIJI VIDNI SLEDOVI NJIHOVEGA DELA

Letos so zgradili v Mozirju „Rečno nadzorstvo Zgornja Savinja za občini Mozirje in Velenje", v prihodnjih letih pa bodo pripomogli k realizaciji nekaterih večjih projektov v Gornji Savinjski dolini

21 let obstoja delovne organizacije NIVO CELJE pomeni tudi 21 let vztrajnega dela, nepretrgane rasti in napredka. Skromni začetki, maloštevilen kolektiv, redki strokovni kadri in oprema so bile značilnosti prvih let delovanja podjetja. Če je bilo tedaj, pred 21 leti, manj vsega potrebnega, pa je bila takrat — kot je tudi danes — vedno prisotna volja, pridne roke in pripadnost podjetju.

Maloštevilen kolektiv si je že v prvih letih dela zastavil za nalogo, da bo ukrotil podivjane vode, z vodo smotrno gospodaril ter skrbel za čistost vode.

Intenziven razvoj gospodarstva je postavljal pred kolektiv iz leta v leto nove, zahtevnejše naloge. Z vztrajnim delom so v kateremkoli obdobju napredovali, popravljali in prilagajali njihov razvoj novim zahtevam in spoznanjem zato, da so danes lahko eni tistih, ki stopajo v korak s časom.

nivo celje

NIVO Celje je opravljal prva leta skoraj izključno vodnogospodarsko dejavnost, od vzdrževanja vodnogospodarskih objektov, sistemov in naprav, regulacij potokov in rek, do hidromelioracij. Dejavnost je bila skoraj v celoti omejena na porečje Savinje in Sotle. V prvih letih so bili opravljeni že tudi nekateri večji hidromelioracijski posegi ob Ložnici in Žepini pri Celju, urejeno je bilo vodno vozlišče v Celju, urejena Paka v Šaleški dolini s pritoki in drugo.

Strm gospodarski vzpon je z leti prinašal novo problematiko. Slovenske in jugoslovanske vode so postajale iz dneva v dan bolj onesnažene, suše so prizadele gospodarstvu ogromno škodo. V vrstah vodarjev delovne organizacije NIVO Celje so pravočasno spoznali, da ne kaže vztrajati na dejavnosti, ki je bila začrtana sprva, temveč se je potrebno usmeriti tako, da bodo kos novim nalogam. Kolektiv šteje danes 600 delavcev, od tega jih je več kot 40 z visokošolsko izobrazbo, 30 pa z višješolsko.

Dejavnost delovne organizacije NIVO CELJE obsega zdaj:

— načrtovanje in projektiranje vodnogospodarskih objektov, naprav in sistemov,

— študijsko razvojno dejavnost za potrebe vodnega gospodarstva in dejavnosti nizkih gradenj,

— računalništvo,

— inženiring za nekatere specialne dejavnosti (osuševanje, namakanje, preskrba z vodo, čiščenje voda),

— projektiranje vseh objektov nizkih gradenj,

— gradnjo objektov vodnih nizkih gradenj,

— montažo, vzdrževanje in servis objektov in naprav za preskrbo z vodo in varstvo vode — čiščenje,

— proizvodnjo gradbenga materiala,

— proizvodnjo opreme za čiščenje odpadnih voda po lastni tehnologiji,

— remontno, vzdrževalno in servisno dejavnost za težko in lažjo gradbeno mehanizacijo.

S to dejavnostjo se je NIVO predstavil širom po Sloveniji, saj je gradil objekte in naprave po vsej Sloveniji. Skoraj ni področja, kjer niso vidni sadovi tega dela; od Jadranskega morja do Drave, Mure in hrvaške meje ter alpskega kota so bili razpeti vodarji in montažerji podjetja NIVO Celje.

NIVO je gradil in sodeloval tudi pri gradnji nekaterih najpomembnejših energetskih objektov v Sloveniji in to pri vseh štirih fazah termoelektrarne Šoštanj, gradnji termoelektrarne Trbovlje ter hidroelektrarnah Srednja Drava I in II. Izvedel pa je obsežna gradbena dela tudi pri gradnji magistralnega plinovoda.

NIVO Celje ima jasen razvojni program. Pomembno je, da dajejo velik poudarek modernizaciji obstoječe proizvodnje, zlasti proizvodnje gradbenega materiala, od drugih novih programov in naložb delovne organizacije NIVO pa bodo imeli koristi predvsem uporabniki vodnogospodarskih storitev, kmetijstvo ter drugi.

Na območju Gornje Savinjske doline urejujejo letos tudi novo „Rečno nadzorstvo", ki bo predstavljalo za zgornji tok Savinje izredno pridobitev. V nadzorstvu bo organizirana služba obveščanja in javljanja, tam bo skladišče opreme in materiala za poplavno službo, urejena bo baza za vzdrževanje najnujnejše mehanizacije, pa garaže, obratni prostori in drugo.

Delovna organizacija NIVO Celje naj bi v naslednjih letih v Gornji Savinjski dolini pripomogla k realizaciji zlasti naslednjih večjih projektov:

kolektorji in čistilne naprave Rečica, Nazarje, Mozirje;

pričetek sistematičnega urejanja Savinje od Nazarij do Homca;

izgradnja obrambnih nasipov ob Dreti v spodnjem toku, na območju Nazarij in Žlabra;

dodatne ureditve hudournikov in Savinje v Logarski dolini ter Matkovem in Robanovem kotu.

S širitvijo poslovanja bo na mozirski banki kaj kmalu pretesno

VARČEVANJE IMA TRADICIJO

Ljubljanska banka — Temeljna banka Velenje ima svojo enoto tudi v Mozirju — Od 1. oktobra bosta pomožni enoti na Ljubnem ob Savinji in v Gornjem gradu odprti vsak dan, pripravljajo pa še ustanovitev nove enote v Nazarjih

Ljubljanska banka ima v Mozirju svoje poslovne prostore v novi zgradbi družbeno-političnih organizacij in sicer kot enota velenjske Temeljne banke. Poleg tega je v želji, da bi bančne usluge kar najbolj približala prebivalstvu, zasnovala še več pomožnih enot in tako trenutno posluje še na Ljubnem in v Gornjem gradu. Dejstvo, da se v opravljanje poslov s hranilnimi vlogami vključujejo tudi pošte, zagotavlja zadovoljivo gostoto bančnega prometa, ki s svojimi ostalimi oblikami posodablja denarno poslovanje občanov in delovnih ljudi.

ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje

Gornja Savinjska dolina je bila v vseh zgodovinskih preizkušnjah vedno v pravi meri narodno zavedna, zato ni naključje, da so prav v Mozirju že v letu 1873 ustanovili eno prvih slovenskih hranilnic na takratnem Štajerskem. Denarni zavod, ki je preprečeval nadaljnje potujčevanje in izkoriščanje, so v Mozirju ustanovili s pomočjo Mihe Vošnjaka in je odlično posloval vse do okupacije. Zapiski pričajo tudi o poslovanju hranilnice na Rečici ob Savinji in o zadružnih hranilnih enotah. Gospodarnosti tukajšnjim ljudem torej zagotovo ne manjka in Ljubljanska banka tako tudi nadaljuje tradicije.

Da je to res nedvoumno potrjujejo uspehi mozirske ekspoziture. Trenutno vključuje 10.436 hranilnih računov, 777 žiro računov, 88 tekočih računov, 2.737 deviznih računov, 2.800 stanovanjskih kreditov in 545 potrošniških posojil. Poleg tega seveda opravljajo še vrsto drugih bančnih dejavnosti. Poglejmo si jih:

Vodenje družbenih skladov in kreditiranje prebivalstva

— vodi družbene sklade skupščine občine Mozirje (sklad za intervencije v gospodarstvu in rezervni sklad),

— sklepa posojilne pogodbe na podlagi izdanih sklepov in kontrolira porabo kreditov,

— sestavlja zaključne račune skladov,

— sklepa posojilne pogodbe in daje informacije o posojilih za pospeševanje gospodarske dejavnosti.

— sklepa po pooblastilih posojilne pogodbe za stanovanjske kredite in za dodatne (vselitvene) kredite,

— sklepa dinarske in valutne varčevalne pogodbe za stanovanjsko kreditiranje,

— odobrava potrošniške kredite,

— odobrava obrtniške kredite za obratna sredstva,

— zbira in daje informacije za dolgoročne (investicijske) kredite obrtnikom.

Posli zbiranja dinarskih in deviznih sredstev od prebivalstva

— zbira dinarska sredstva na hranilnih vlogah, tekočih in žiro računih,

— zbira devizna sredstva občanov,

— nakazuje sredstva iz deviznih računov občanov v tujino in v konsignacijska skladišča,

— odkupuje valute od menjalnic in organizacij združenega dela,

— prodaja valute za službena potovanja organizacij združenega dela,

— daje informacije o vseh poslih, ki so predmet poslovanja ekspoziture v občinskem merilu.

Bančni delavci so vedno in vsakomur na voljo z nasveti. Marsikatere denarne skrbi so na prvi pogled zamotane, s pomočjo strokovno usposobljenega delavca postanejo kaj hitro lažje in mnogo bolj razumljive.

Na koncu ne gre prezreti najnovejših novic iz mozirske enote Temeljne banke Velenje. Od 1. oktobra dalje bosta pomožni enoti na Ljubnem in v Gornjem gradu odprti vsak dan, Ljubljanska banka pa pripravlja novo enoto tudi v Nazarjah.

BOGATI RAZVOJNI NAČRTI

Komunalno podjetje Mozirje načrtuje nadaljnji razvoj komunalnih dejavnosti, računajo pa tudi na izdelovanje cementnih izdelkov ter ustanovitev obrata kovinske predelave

Komunalno podjetje v Mozirju je bilo ustanovljeno leta 1974, njegovo ustanovitev pa so pogojevale nujne potrebe po bolj organiziranem izvajanju komunalnih dejavnosti in storitev. Do takrat v mozirski občini ni bilo nosilca teh nalog, s komunalno dejavnostjo pa se je ukvarjalo kar 30 organizacij in skupnosti, kar seveda v nobenem primeru ni dajalo željenih rezultatov in učinkovitega ter kakovostnega dela.

Po prvotni zasnovi naj bi se komunalno podjetje ukvarjalo s komunalnimi deli in s stanovanjskim gospodarstvom. Istočasno je bila v Mozirju ustanovljena tudi stanovanjska skupnost, zato se je prvotna zasnova menjala in komunalno podjetje se od takrat ubada s komunalno dejavnostjo, opravlja strokovne posle za stanovanjsko skupnost in vzdržuje družbeni stanovanjski fond.

Začetne razmere so bile dokaj težavne. Primanjkovalo je sredstev, ki so bila nujno potrebna za vlaganja v dejavnost in razvoj podjetja. Težav se niso prestrašili in postopno so pričeli premagovati težave. Danes že lahko zatrdijo, da so s prizadevanji občinske skupnosti in z velikimi napori vseh zaposlenih uspeli.

Ob ustanovitvi je podjetje zaposlovalo 5 delavcev, danes jih je že 70. Število zaposlenih so doslej vsako leto povečali za sto odstotkov. S tem se je večal tudi prihodek, ki bo po letošnjih predvidevanjih že dosegel 20 milijonov dinarjev. Istočasno so se kadrovsko in tehnično usposobili za izvajanje nizkih gradenj, za zaključna dela v gradbeništvu, na komunalnem področju so uspeli organizirati odvoz smeti in industrijskih odpadkov, kar je za še dokaj ohranjeno okolje Gornje Savinjske doline nedvomno izrednega pomena, prav tako komunalno opremljajo stavbna zemljišča, skrbijo za distribucijo vode in za vzdrževanje družbenih stanovanj. Omeniti velja, da na področju nizkih gradenj gradijo ceste, kanalizacijo, vodovode, propuste in opravljajo še druga zemeljska dela. V nakup mehanizacije in v izboljšanje voznega parka bodo letos vložili dobre štiri milijone dinarjev.

Sodobni stroji so pogoj nadaljnje širitve dejavnosti na področju nizkih gradenj

Nenehno so se torej razvijali, iz dneva v dan večali obseg dela in takšno pot so si začrtali tudi za naprej. Največ pozornosti so v svojih načrtih namenili nadaljnjemu razvoju komunalnih dejavnosti in se želijo v kar največji meri približati mejnemu obsegu dejavnosti, ki ga seveda narekuje razvoj občinske skupnosti.

Drugo temeljno usmeritev predstavljajo nizke gradnje. Ob izboljšanju tehnične opreme in ob kadrovskih izpopolnitvah predvidevajo, da bodo sposobni prevzeti vsa dela na tem področju in v občinskem merilu. Težijo seveda k doseganju kar najboljših učinkov, zato predvidevajo, da se bodo lotili tudi izdelovanja cementnih izdelkov, po katerih je na tržišču veliko povpraševanje.

komunalno podjetje mozirje

Njihova tretja usmeritev so zaključna dela v gradbeništvu, kamor sodijo kleparstvo, vodoinstalaterstvo, ključavničarstvo in elektroistalaterstvo; delo slednjega bo steklo v kratkem. Razvoj teh dejavnosti je toliko pomembnejši tudi zaradi dejstva, da v mozirski občini takšnih in podobnih storitev občutno primanjkuje. S tem pa se njihovi načrti še ne končujejo. Postopoma nameravajo namreč pripraviti še obrat kovinske predelave, v katerem bodo proizvajali izdelke, ki jih nujno potrebujejo pri opravljanju del in nalog na področju komunalnih dejavnosti.

Načrti so vsekakor smeli in prav takšni so bili tudi pred nekaj leti. Danes je že jasno, da so jih uresničili, zagotovo pa bodo tudi tiste, ki so jih, ali pa si jih bodo še zadali.

Delovni kolektivi čestitajo ob 12. septembru — prazniku občine Mozirje vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske doline

Bogata izbira v novi zadružni trgovini v Mozirju

POLOVICA KMETIJ ŽE PREUSMERJENIH

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje dosega lepe uspehe ne samo v blagovni proizvodnji, pač pa tudi pri preusmerjanju kmetij in razvoju kmečkega turizma

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga šteje danes 270 zaposlenih in vključuje poleg tega še 1000 svojih članov — kooperantov. Od tega je polovica kmetij že preusmerjenih, po njihovi poti pa gre vsako leto še 100 do 150 novih. Po predvidevanjih za letošnje leto bo skupna realizacija dosegla številko 250 milijonov dinarjev, da bi to dosegli pa na zadrugi letos načrtujejo proizvodnjo 8 milijonov litrov mleka, 12 milijonov jajc, 1,1 milijona kilogramov pitanih piščancev, 700 pitanih govedi, 70 ton hmelja in 40 ton ribeza, 1000 kubičnih metrov lesa, znatne uspehe pa so in jih še bodo dosegli na področju kmečkega turizma.

Dejavnost zadruge sega na številna področja. V okvir trgovine in gostinstva sodi 14 trgovin z mešanim blagom, 5 mesnic in prav toliko gostišč ter kegljišče z bifejem. Na kmetijsko področje spadajo kooperacijska dejavnost v mlečni in perutninski proizvodnji, pitanje govedi, pridelovanje ribeza, ovčarstvo, kot nova in oživljena dejavnost, ter pospeševanje kmečkega turizma. Z lastno kmetijsko proizvodnjo pridelujejo hmelj, mleko, jarčke, ribez in les, na to področje pa sodi tudi storitvena dejavnost in storitve mehanične delavnice, avtoparka s 13 kamioni ter strojnega parka. Pomembno področje zadružne dejavnosti je tudi hranilno-kreditna služba, ki pospešuje razvoj zasebnega kmetijstva in je bila ustanovljena leta 1965. Kmetje imajo trenutno na hranilnih vlogah zbranih 35 milijonov dinarjev, za investicije v objekte in mehanizacijo pa prejmejo kmetje letno za približno 20 milijonov dinarjev posojil.

Tri četrtine proizvodnje zadruge odvzema Ljubljana, ostali del pa prodajo v širši jugoslovanski prostor. Zaradi tega dejstva se, skupaj z Ljubljanskimi mlekarnami in drugimi slovenskimi zadrugami, povezujejo v sozd KIT Ljubljana.

ŽELIJO SI ZDRUŽEVANJE

Veliko si obetajo od združitve z Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo, kar bo temelj nadaljnjega veliko uspešnejšega poslovanja

V sklopu Gostinsko turističnega podjetja TURIST Mozirje so gostom na voljo dva hotela in štiri gostišča s 113 posteljami, slaščičarna, dva bifeja in dva vinotoča, za vse potrebne informacije pa se lahko obrnejo na pomoč v turistično pisarno v Mozirju. Trenutno je v Turistu zaposlenih 74 delavcev, ki bodo skupno s 17 učenci v gospodarstvu letos ustvarili dobrih 22 milijonov dinarjev prihodka.

Turist je zagotovo eden od nosilcev razvoja turizma in gostinstva v Gornji Savinjski dolini in ga tako kot ostale tare problem razdrobljenosti in neenotne ponudbe. V podjetju si zato veliko obetajo od razrešenega problema združitve z Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo, saj bo to temelj nadaljnjega veliko uspešnejšega poslovanja. Prvi korak k nadaljnjemu povezovanju in na poti k boljši prodaji in ponudbi zmogljivosti je nedvomno letos ustanovljena turistična pisarna v Mozirju, ki je že doslej več kot opravičila pričakovanja. Združitev z ZKZ bo tudi izhodiščna točka za gradnjo novega hotela v Mozirju, ki mora biti zgrajen do leta 1980. Letos je Turist delno prenovil in ponovno odprl gostišče Rinka v Solčavi, precej sredstev pa so vložili tudi v paviljone ob Savinjskem gaju.

Turist
gostinsko turistično podjetje
63330 Mozirje
tel.(phone) 830-022
uprava Nazarje 830-911

Ob večjem letošnjem prilivu gostov bodo v Turistu letos presegli načrtovani prihodek in v celoti uresničili zastavljeni program. Delno vspodbudna je tudi anketa, ki so jo izvedli med svojimi gosti v dolini. Ti so večinoma z vsem zadovoljni, vsi po vrsti pa čutijo pomanjkanje zabave in razvedrila. Tudi ta podatek kaže na nujnost povezovanja in enotne ponudbe, saj razdrobljeni nosilci razvoja na tem področju, tašnim nalogam ne bodo kos. Zato si v Turistu še toliko bolj želijo združevanja.

Z ZDRUŽENIMI MOČMI V HITREJŠI NAPREDEK

Osrednja slovesnost praznika občine Mozirje bo jutri na Ljubnem, združena z zborom borcev Šlandrove brigade, ki so pred 34 leti osvobodili Ljubno — O razvoju in uspehih krajevne skupnosti Ljubno ob Savinji smo se pogovarjali s Francom Trbovškom in Jožetom Prislanom

Krajevna skupnost Ljubno ob Savinji je spet v središču dogajanja Gornje Savinjske doline. Že nekaj časa je v vsakdanjem življenju krajanov čutiti pravi delovni utrip in željo, da bi kar najbolj gostoljubno sprejeli medse borce Šlandrove brigade in vse druge goste — udeležence jutrišnje osrednje slovesnosti ob prazniku občine Mozirje, ki bo v njihovem kraju.

Krajani Ljubnega so zlasti veseli, ker bodo lahko ponovno pozdravili borce Šlandrove brigade, ki so pred štiriintridesetimi leti osvobodili ta kraj. Spomini na te dogodke bodo ponovno zaživeli z razstavo fotografij in drugih dokumentov o bojih Šlandrove brigade, ki jo bodo danes odprli na Ljubnem. Gradivo so občanom Mozirja podarili borci Šlandrove brigade, na Ljubnem pa ji bodo poskušali najti ustrezen prostor, kjer bi razstava lahko bila stalno odprta.

Ko smo pred dnevi obiskali Ljubno, so se priprave na to veliko praznovanje že prevesile v sklepni del. Krajani se v polni meri zavedajo odgovornosti, ki jim jo nalaga organizacija take prireditve, zato se nanjo že dolgo in temeljito pripravljajo. Predvsem so poskrbeli za ureditev perečih komunalnih vprašanj, zlasti cest, ki so v teh dneh bile eno samo delovišče. Zato se je tudi naš pogovor s predsednikom sveta krajevne skupnosti Ljubno, *Francem Trbovškom* in predsednikom krajevne konference SZDL, *Jožetom Prislanom* začel prav s tem.

Jože PRISLAN in Franc TRBOVŠEK

„Če ob tem prazniku skušamo oceniti delo v naši krajevni skupnosti," je dejal Franc Trbovšek, *„lahko z veseljem ugotovimo, da smo v zadnjih dveh letih naredili zelo veliko. Lani smo asfaltirali oziroma modernizirali približno osem kilometrov krajevnih cest, razširili pokopališče in si prizadevali napeljati elektriko v tista področja naše krajevne skupnosti, ki je še nima. Tudi letošnji praznik želimo proslaviti kar najbolj delovno. Tako bomo izročili namenu preko štiri kilometre cest. Gre za odseke Ljubno—Kolovrat—Fluderski most, Ljubno—Bukovšek—Krajnc—Marolt, Radmirje—Razborje in Ljubno—Rastke. Cesta Ljubno—Rastke je največja gradnja v letošnjem letu, zato jo bomo do praznika naredili le del. Bo pa velikega pomena, saj nas bo povezala z Goltmi in Koroško. Za gradnjo vseh teh cest smo morali nameniti veliko sredstev. Prispevalo jih je gospodarstvo naše doline, potem je tu referendumski denar, seveda pa vse to ne bi bilo dovolj, če se krajani ne bi bili odločili še za dodatni samoprispevek in gradnjo precej pocenili tudi z udarniškim delom. S tem pa srednjeročni delovni oziroma razvojni program krajevne skupnosti Ljubno ob Savinji še zdaleč ni izčrpan.*

Kot smo že zapisali jih čaka še čimprejšnja dokončna izgradnja ceste Ljubno—Rastke, poleg tega pa načrtujejo še razširitev pokopališč na Ljubnem in v Radmirju kot tudi gradnjo oziroma ureditev mrliških vež v obeh krajih. S sredstvi samoprispevka se bodo nadalje lotili tudi napeljave vodovoda na nekatera področja, elektrifikacije še nerazsvetljenih predelov, izgradnje manjših mostov ter brvi in podobno. Eden največjih načrtov iz njihovega delovnega programa pa je postavitev avtobusne postaje na Ljubnem in dodatnih petih čakalnic v okoliških naseljih. Priprave na izgradnjo tega objekta so že stekle, v njem pa naj bi bili tudi prostori za delo družbenopolitičnih organizacij, Ljubljanske banke, turističnega društva in drugih.

„Seveda pa s tem vse delo v krajevni skupnosti še ni končano," je dejal Franc Trbovšek. *„Veliko je še raznih drobnih opravil, vse pa izvajamo ter uresničujemo z medsebojnim dogovarjanjem in usklajevanjem in lahko rečem, da smo kljub vsemu dokaj uspešni."*

„V Ljubnem letos ni bilo čutiti počitniškega mrtvila", je pristavil Jože Prislan. *„Omenim naj, da so v krajevni skupnosti zelo delavne razne organizacije oziroma društva. Julija letos so naši ribiči odprli zelo lep dom v Korenčevem vrbju ob Savinji. Po zaslugi vseh društev in organizacij je lepo uspel tudi letošnji Flosarski bal, pohvaliti pa je treba še planince, ki so pred kratkim na pol poti med Smrekovcem in Raduho odprli svojo prvo planinsko postojanko, ki ne bo služila le domačim ljubiteljem planin, ampak tudi vsem ostalim, ki se bodo napotili po slovenski planinski transverzali. Med najbolj aktivne pa vsekakor sodijo gasilci. Imamo kar tri gasilska društva, ki imajo za svoje delo in voljo pet sodobno opremljenih gasilskih avtomobilov. Zadnji so dobili novo vozilo gasilci Ljubnega in to šele pred nekaj dnevi.*

V zadnjih letih je precej aktivno prosvetno društvo pa tudi lovci se aktivno vključujejo v življenje in delo kraja. Športna dejavnost pri nas poteka v organizaciji društva Partizan, najuspešnejše pa so v zadnjem času odbojkarice, ki nastopajo v republiški ligi. Zelo priljubljen je tudi nogomet, ki ima na Ljubnem bogato tradicijo, saj bomo v naslednjem letu proslavili petdeseto obletnico te igre v našem kraju. Naše turistično društvo pa je znano predvsem po tem, da vsako leto organizira skupaj s krajevno skupnostjo Flosarski bal in bdi nad čistočo ter urejenostjo kraja. Predvsem pa je na tem mestu treba poudariti uspešno delo naših družbenopolitičnih organizacij in njihovo plodno sodelovanje s krajevno skupnostjo. Morda nekoliko šepa delo osnovne organizacije ZSMS, kar pa je tudi razumljivo, saj se veliko mladih šola izven domačega kraja pa tudi vožnja na delo jim vzame precej časa in doma nimamo dovolj kadrov. Vendar pa se tudi tu v zadnjem času stanje premika na bolje."

Med pogovorom naša sogovornika nista pozabila podčrtati tudi tesnega sodelovanja krajevne skupnosti z organizacijami združenega dela na njihovem območju, ki z razumevanjem podpirajo prizadevanja za še hitrejši vsestranski napredek kraja.

Krajevna skupnost Ljubno meri 7550 hektarov, v njej pa živi 2850 prebivalcev. Od tega je zaposlenih blizu 700 krajanov, 140 je kmetov in 370 upokojencev. To drugo največjo krajevno skupnost občine Mozirje sestavljajo naselja Ljubno, Primož, Savina, Okonina, Meliše in Juvanje. Njihova organizacijska posebnost pa je ta, da imajo tudi vaški odbor Radmirje. Zaradi velikosti celotnega območja krajevne skupnosti se je namreč pokazala potreba po ustanovitvi tega odbora, ker se jim delitev na dve krajevni skupnosti ni zdela smotrna.

Da pa bo slika o današnjem utripu Ljubnega popolnejša, zapišimo še nekaj o delu tamkajšnje osnovne šole. Podatke smo dobili kar iz prve roke, saj je njen ravnatelj Jože Prislan.

Osnovno šolo na Ljubnem so zgradili pred tremi leti kot prvi sad prvega referenduma. Ima 16 oddelkov in 330 učencev. Šoli sta priključena tudi dva oddelka otroškega varstva. Kljub temu, da je šola še praktično nova, se že čuti pomanjkanje prostorov, saj imajo v letošnjem letu učenci eno in četrt izmenski pouk. Poleg sodobnih učilnic, kabinetov, telovadnice in delavnice ima šola tudi večnamenski prostor, ki služi med drugim za organizacijo različnih razstav. Po programu občinske izobraževalne skupnosti naj bi letos odprli štiri oddelke podaljšanega bivanja. Ker pa nimajo dovolj stanovanj za učitelje, so odprli samo dva, ki pa že pomenita prve zametke celodnevne šole. Na šoli so zelo razvite tudi izvenšolske dejavnosti v petnajstih krožkih in šolskem športnem društvu, ki bo za svoje delo jutri dobilo novo atletsko stezo. Osnovna šola na Ljubnem pa je pobratena s šolo Ljubiš v občini Čajetina, ki je pobratena z občino Mozirje.

Naš zapis o obisku na Ljubnem pa naj sklenemo z besedami predsednika sveta krajevne skupnosti, Franca Trbovška:

„Za razvoj naše krajevne skupnosti sta v zadnjem času pomembna zlasti dva dogodka. Spomladi smo se v občini odločili za samoprispevek, ki bo v naslednjih petih letih tudi našemu kraju omogočil ustrezen nadaljnji razvoj. Razveseljivo pa je tudi, da so se organizacije in društva, ki pripravljajo Flosarski bal, odločile celoten izkupiček te zanimive turistične prireditve nameniti za potrebe krajevne skupnosti. To je kar precejšnja vsota, ki nam je omogočila, da smo se korajžno lotili asfaltiranja krajevnih cest."

Ljubno, septembra 1978

100 MILIJONOV DIN PRIHODKA

V prihodnje načrtujejo specializacijo prodajaln z namenom, da izboljšajo ponudbo, načrtujejo pa tudi novogradnje

Trgovska delovna organizacija „SAVINJA" Mozirje je bila ustanovljena leta 1960 in je danes enovita delovna organizacija, ki se kot soustanoviteljica vključuje v sestavljeno organizacijo združenega dela Dobrina Celje. Trgovina z mešanim blagom na drobno in veliko ima danes v svojem okrilju 11 poslovnih enot in zaposluje 73 delavcev in 10 učencev šole za blagovni promet. V sklop njenih stranskih dejavnosti spadajo prodaja na veliko, prevozi in proizvodna kooperacija z zasebnimi obrtniki.

„Savinja" skrbi s svojimi poslovalnicami za nemoteno preskrbo prebivalcev krajevnih skupnosti Mozirje, Nazarje, Rečica in Bočna. Njene poslovalnice so specializirane in razen črpalke, železnine in zelenjave, vse samopostrežnega tipa. Za letos v Mozirju načrtujejo 100 milijonov dinarjev prihodka, 12,5 milijonov dohodka in 10 milijonov čistega dohodka. Produktivnost na zaposlenega bo letos po predvidevanjih dosegla 175.000 dinarjev, kar je neprimerno več kot leta 1975, ko je bila le 96.000 dinarjev.

Savinja — trgovska delovna organizacija — mozirje p. o. — dobrina

V poslovalnicah na področju omenjenih štirih krajevnih skupnosti so potrošnikom na voljo prehrambeni artikli, pohištvo, gradbeni material, oprema za dom, goriva, maziva in kuriva.

Pozabili seveda niso na razvoj in širjenje svoje dejavnosti. Največ pozornosti bodo namenili nadaljnji specializaciji svojih prodajaln, ker želijo s tem v veliki meri izboljšati ponudbo. Poskrbeli bodo za nadomestno gradnjo za samopostrežno trgovino in za trgovino z zelenjavo, zgraditi pa nameravajo tudi novi salon pohištva in nove skladiščne prostore za gradbeni material. Ko bodo to dosegli se bo oskrba nedvomno dvignila na znatno višjo raven, zaposleni pa bodo pridobili boljše delovne pogoje.

ŠIRJENJE TELEFONSKEGA OMREŽJA

Letos so v avtomatsko telefonsko omrežje vključili v občini Mozirje okrog 100 novih naročnikov, med njimi tudi obmejne kmetije na Solčavskem

Temeljna organizacija združenega dela za PTT promet Velenje ima na območju občine Mozirje 8 poštnih enot, in sicer v Mozirju, Nazarjah, Rečici ob Savinji, na Ljubnem, v Lučah, Solčavi, Šmartnem ob Dreti in Gornjem gradu, v katerih združuje delo 36 delavcev.

V letošnjem letu je tozd za PTT promet Velenje vključil v omrežje okrog 100 novih telefonskih naročnikov v Gornji Savinjski dolini. Posebnega pomena je prav gotovo vključitev obmejnih kmetij na Solčavskem v avtomatski telefonski promet. Z letošnjimi akcijami je Gornja Savinjska dolina s telefonskim omrežjem dobro prepredena; s širitvijo zmogljivosti bodo izboljšali razmere v Gornem gradu in na Ljubnem, z akcijami v Mozirju in Nazarjah pa želijo prekriti tudi bele lise, kar zadeva telefonijo, v Zadrečki dolini. Nasploh si prizadevajo, da bi vsi zaselki na območju občine Mozirje dobili telefon.

Letos je začela z delom tudi prva javna medkrajevna telefonska govorilnica, ki so jo postavili v Mozirju. Drugo leto bodo postavili še 3 oziroma 4 take govorilnice, in sicer v krajevnih skupnostih, kjer bodo za to pokazali največje zanimanje.

V prihodnjem letu bodo kar zadeva telefonijo, vsaj tako računajo, aktivirali nove zmogljivosti v Mozirju, Gornjem gradu ter na Ljubnem, in to skupaj 420 številk. Oprema je že naročena in bo do konca prihodnjega leta tudi zmontirana. Istočasno načrtujejo izgradnjo krajevnih omrežij.

V okviru poslovnega centra v Solčavi bo dobila nove prostore tudi enota PTT. Na ureditev prostorov računajo tudi v Lučah. V načrtu so še nekatera druga dela, med njimi tudi okrepitev zvez za celotno območje občine Mozirje.

GRADBIŠČA PO VSEJ OBČINI

Sektor Ljubno tozda Gradnje GIP Vegrad Velenje gradi zdaj osnovno šolo v Gornjem gradu, novo transformatorsko postajo v Ljubiji, 13-stanovanjski blok na Ljubnem ter planinski dom v Logarski dolini, z vključitvijo v GIP Vegrad Velenje pa so si ljubenski gradbinci zagotovili obetavne možnosti za nadaljnji razvoj

Temeljna organizacija združenega dela Gradnje velenjskega GIP Vegrada ima na Ljubnem sektor, ki sedaj in bo v bodoče še naprej izvajal gradbena in zaključna dela na področju Gornje Savinjske doline. Doslej so največje naloge opravili na področju stanovanjske izgradnje in izgradnje osnovnošolskih objektov. Najpomembnejša gradbišča so v tem trenutku osnovna šola v Gornjem gradu, nova trafopostaja RTP 111/20 v Ljubiji, 13-stanovanjski blok na Ljubnem ob Savinji in planinski dom v Logarski dolini, pri tem pa velja omeniti, da je sektor do 3. faze gradil tudi novo planinsko postojanko na Loki pod Raduho.

V bližnji prihodnosti načrtujejo še začetek izgradnje dveh stanovanjskih blokov v Nazarjah in dveh v Gornjem gradu, novih proizvodnih dvoran za Kovinarstvo na Ljubnem in za Elkro na Prihovi ter še vrsto drugih manjših objektov. Realizacija je lani dosegla 40 milijonov dinarjev, za letos pa so načrtovali povečanje za 10 milijonov. To povečanje pa ne bo uresničeno, ker je zaradi problemov pri pridobivanju dokumentacije odpadla gradnja nekaterih objektov. Trenutno sektor zaposluje 90 delavcev, če pa bo želel prevzeti vsa navedena in druga zahtevna dela, bodo morali še letos zaposliti okoli 50 novih. Srečujejo pa se s številnimi kadrovskimi problemi na vseh ravneh, saj je vse manj domačinov, ki se usposabljajo za poklice gradbene in zlasti zidarske stroke.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
VEGRAD
VELENJE, PREŠERNOVA 9

Za prihodnje obdobje načrtujejo še izdelovanje betonske galanterije in za te namene že gradijo novo betonarno, ki bo s svojimi zmogljivostmi zadovoljila tudi vse potrebe po betonu v dolini.

Z novo samoupravno organiziranostjo v okviru Vegrada so se gradbeni dejavnosti v mozirski občini nedvomno zagotovile obetavne možnosti za nadaljnji razvoj na tem področju, posebej še v zvezi z nadaljnjo industrializacijo gradnje, za kar si prizadevajo vsi delavci GIP Vegrad Velenje.

PREDNOSTI DOMAČEGA ZDRAVNIKA

V Gornje Savinjski dolini je pet zdravstvenih postaj, prihodnje leto novi prostori v Nazarjah.

Zdravstvene postaje Savinjsko — Šaleškega zdravstvenega doma v Gornji Savinjski dolini so v Mozirju, Nazarjah, v Gornjem gradu, na Ljubnem in v Lučah. Pri tem je pomembno dejstvo, da so v tej dolini izoblikovali princip domačega zdravnika, ki omogoča kontinuirano zdravljenje in je za bolnika še posebej ugodno. To je možno tudi zaradi tega, ker vsi zdravniki skrbijo za celotno zdravstvno varstvo, od preventive do kurative, odveč pa ni tudi pripomba, da se s problemom fluktuacije zdravstvenih delavcev v Gornji Savinjski dolini ne srečujejo.

V sklop zdravstvenih domov sodijo splošna služba, zobozdravstvena služba in služba medicine dela, patronažna služba z babiško, higienska epidemološka služba, fizioterapija, laboratorijska služba in reševalna postaja. Poleg tega so na voljo še specialistične službe kot so protituberkulozni dispanzer, ginekološka in nevropsihiatrična ambulanta. Frekvenca bolnikov v vseh ambulantah je zelo visoka in krepko presega republiško povprečje.

Takšno je trenutno stanje, v zdravstvenih domovih pa se seveda niso okdrekli načrtom. Radi bi pridobili vsaj še dva zdravnika za splošno službo in dva zobozdravnika, prav tako načrtujejo razširitev specialistična službe še z okulistom in internistom, z novimi nastavitvami pa bi okrepili službo aktivnega zdravstvenega varstva delavcev in mladine. Med objekti bo kmalu na vrsti razširitev in modernizacija zdravstvene postaje v Nazarjah, ki mora biti končana do praznika občine Mozirje prihodnje leto.

Pozabiti ne kaže tudi dejstva, da v Gornji Savinjski dolini zdravstveni delavci zelo skrbijo za dopolnilno izobraževanje in usposabljanje in v to vlagajo znatna sredstva. Že doslej so na ta naši bogatejši za dva zdravnika specialista za splošno medicino in medicino dela, dva zdravnika pa pripravljata sedaj pričenjata s specializacijo za splošno medicino. Poleg zdravnikov skrbijo za dodatno usposabljanje in dopolnjevanje znanja tudi ostali zdravstveni delavci in zato ni bojazni za uspešno in požrtvovalno zdravstveno varstvo v bodoče.

SERIJSKA PROIZVODNJA TIPSKIH OSTREŠIJ

Delo delavcev Industrije ostrešij Gradbenik Ljubno ob Savinji, tozda GIP Vegrad Velenje, je vidno v številnih slovenskih krajih, pa tudi na tujem

Temeljna organizacija združenega dela GIP Vegrad Velenje industrija ostrešij Gradbenik Ljubno ob Savinji je nastala iz bivšega tozda Gradbeništvo ljubenjskega Gradbenika, v okviru katerega sta bili organizirani dve dejavnosti, gradbena in tesarska.

Glavna dejavnost Industrije ostrešij Gradbenik Ljubno je proizvodnja kompletnih klasičnih

Zametek ostrešja je nared

ostrešij, sicer pa izdelujejo tudi razne manjše mizarske izdelke ter žagajo hlodovino. Spričo nenehnega večanja obsega del se je v zadnjem času število zaposlenih povečalo od 35 na 75.

V tozdu Industrija ostrešij Gradbenik Ljubno ob Savinji si prizadevajo, da bi ob proizvodnji klasičnih ostrešij čimprej prešli na serijsko proizvodnjo tipskih ostrešij. Ob tem, ko postaja rekonstrukcija obstoječe žage dejstvo, že razmišljajo o gradnji nove hale za proizvodnjo ostrešij.

Delo Ljubencev je vidno v številnih slovenskih krajih, pa tudi na tujem. Industrija ostrešij Gradbenik Ljubno je postavila ostrešja na zgradbi Ljubljanske banke v Mozirju, pa na motelu Konšek na Trojanah, na šoli v Razkrižju pri Mariboru, centralni vinski kleti na Ptuju itd. Ostrešja so postavili tudi na številnih stanovanjskih objektih, ki so jih gradila gradbena podjetja Beton Zagorje, Konstruktor Maribor in SGP Gorica; za Goričane pa so izdelali ostrešja tudi za objekte, ki so jih gradili v sosednji Italiji.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE
VEGRAD
VELENJE, PRESERNOVA 9

Letos bo ustvarila Industrija ostrešij Gradbenik Ljubno ob Savinji okrog 30 milijonov celotnega prihodka; v primerjavi s planskimi predvidevanji bodo celotni prihodek skorajda podvojili, saj znatno povečujejo obseg proizvodnje. Prihodnje leto, ko bodo zaposlovali okrog 100 delavcev, pa bodo, kot računajo, že dosegli okrog 45 milijonov dinarjev celotnega prihodka, povečanje proizvodnje in celotnega prihodka, bodo omogočile tudi nove naložbe, pričakujejo pa še, da bodo za njihovo temeljno organizacijo združenega dela uspeli pridobiti nove kvalificirane delavce, saj je pomanjkanje kadrov trenutno ena največjih težav, s katero se srečujejo na Ljubnem ob Savinji.

USPEHI OSEMENJEVALNE SLUŽBE

Mozirski in velenjski veterinarji se združujejo v enotno Savinjsko-Šaleško veterinarsko postajo, ki bo gradila nove prostore v Ljubiji

Veterinarska postaja v Mozirju slavi letos vajsetletnico samostojnega in nadvse uspešnega delovanja. Kljub temu, da je to le petčlanski kolektiv, je preteklih dveh desetletjih opravila veliko delo na področju zdravstvenega varstva in reprodukcije živali ter na področju nadzora higiene živil. Kot poseben uspeh velja omeniti dejstvo, da osemenjevalna mreža danes že zajema preko 90 odstotkov govejih plemenic in sega do najvišje obmejne kmetije na Solčavskem.

Trenutno vlagajo veliko naporov v zagotovitev ustreznih delovnih pogojev, ki jih predpisuje nova zakonodaja, zlasti zakon o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, ki med drugim natančno opredeljuje pogoje za delo veterinarskih postaj. Veterinarska postaja v Mozirski občini v nobenem primeru ne izpolnjuje zahtevanih pogojev, zato so veterinarji poiskali rešitev v združevanju z velenjsko postajo. Samoupravni sporazum je na referendumu že sprejeli, manjka le še soglasje ustanoviteljic — obeh občinskih skupščin. Problem postaja v Mozirju, kjer se pojavljajo težave v zvezi z lokacijo, zaradi katere je v torek občinska skupščina sprejemala odlok o spremembi srednjeročnega načrta. V sedanjem trenutku je namreč najbolj primerno mesto za nujno potrebno gradnjo v Ljubiji in ne na Rečici, kot je bilo prvotno predvideno.

Glede na novi pravilnik bodo morali pričeti z gradnjo takoj. Zakonski predpisi namreč že veljajo in v neizpolnjevanju zahtevanih pogojev postaja z novim letom ne bo dobila potrebne verifikacije, česar pa v nobenem primeru ne bi smeli dovoliti. V novih prostorih naša mesto sprejemna pisarna, tu bodo delovni prostori, zaloga zdravil, priročni laboratorij, pisarniški prostori in dežurna soba. Sredstva za gradnjo so delno že zagotovljena s pomočjo velenjske občine, mozirska jih išče, zagotovljen je tudi kredit zavarovalne skupnosti Triglav, del sredstev pa bosta prispevali obe postaji.

Na mestu je ugotovitev, da bodo mozirski in velenjski veterinarji poslej z novo organiziranostjo veliko lažje opravljali svojje delo, v skladu z zahtevanimi pogoji bodo tudi uredili oddelke za kužne bolezni, za reprodukcijo in higieno živil. S tako urejeno veterinarsko postajo, z urejeno inšpekcijsko službo in še z nekaterimi potrebnimi obbčinskimi predpisi bo to področje izpolnilo vse pogoje, kki jih terja zakon, veterinarji pa bodo pri svojem delu nnedvomno dosegali še večje uspehe, kot so doslej.

Iz obrata elementov profesionalne elektronike poslovne enote Ljubno

ISKRA TUDI NA LJUBNEM IN V SOLČAVI

Poslovni enoti Tovarne feritnih materialov Feriti zaposlujeta v Gornji Savinjski dolini 89 delavk in delavcev

V akcijo, da bi v Gornji Savinjski dolini zagotovili kar največ delovnih mest za žensko delovno silo, se je vključila tudi Iskrina Tovarna feritnih materialov Feriti. 1973. leta so na Ljubnem ob Savinji uredili prvi obrat, v katerem so zaposlili 15 domačinov. Število zaposlenih je raslo iz leta v leto, najbolj pa se je povečalo lani, ko so uredili nove prostore. Letos so na Ljubnem organizirali novo proizvodnjo, in sicer za potrebe profesionalne elektronike. Leta 1977, ko je Tovarna feritnih materialov Feriti slavila 25-letnico obstoja, pa so odprli obrat še v Solčavi. Zdaj ima Iskra na Ljubnem 61 zaposlenih, v Solčavi pa 27.

Na Ljubnem in v Solčavi sestavljajo električne sklope iz feritnih elementov, med drugim dušilce proti radijskim motnjam in sestavne dela za televizijske sprejemnike.

Tovarna feritnih materialov Feriti bo letos dosegla okrog 100 milijonov dinarjev skupnega prihodka, lani so ga 70 milijonov dinarjev. Prizadevajo si, da bi kar največ proizvodnje prodali na tuje, izvažajo tudi del proizvodnje poslovnih enot Ljubno in Solčava.

Iskra
Industrija elementov za elektroniko,
Ljubljana, Stegne 17
TOZD — Tovarna feritnih materialov FERITI,
Ljubljana, Stegne 19

Omeniti velja, da zaposluje Tovarna feritnih materialov Feriti v Gornji Savinjski dolini kar tretjino delavcev; letos so jih na novo zaposlili 27. Prepričani so, da bodo svoje poslanstvo opravljali tako uspešno, kot so ga doslej, tudi v prihodnje.

BOLJŠA OSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO

Elektro Celje gradi novo razdelilno transformatorsko postajo v Preseki pri Mozirju

Čestitkam občanom Mozirja ob njihovem občinskem prazniku se pridružuje tudi DES—podjetje za distribucijo električne energije Slovenije, temeljna organizacija združenega dela ELEKTRO CELJE z nadzorništvom v Nazarju.

ELEKTRO CELJE dobavlja potrošnikom električno energijo, projektira, gradi in opravlja montaže daljnovodov, kablovodov, nizkonapetostnih omrežij in transformatorskih postaj.

ELEKTRO CELJE, ki ima svojo nadzorniško enoto v Nazarju, prav sedaj gradi novo razdelilno transformatorsko postajo v Preseki pri Mozirju. Ta postaja (110/20 kV) pomeni garancijo za boljšo oskrbo z električno energijo celotne Gornje Savinjske doline.

RADIO VELENJE

V oddajah Radia Velenje, ki oddaja na ultrakratkovalovnem območju na frekvenci 97,2 MHz, lahko prisluhnete tudi novicam iz občine Mozirje. S posvečanjem števila oddaj bo Radio Velenje še obširneje poročal o delu in življenju delovnih ljudi in občanov mozirske občine.

Radio Velenje oddaja ob petkih od 15.30 do 17.00 (poletni čas), ob nedeljah pa od 11.30 do 12.30 ter od 14.45 do 17. ure.

VEČ NOVIH IZDELKOV

Temeljna organizacija združenega dela Mozirje Cinkarne Celje bo poslala na tržišče več novih izdelkov, najnovejši pa je „PURPEN" za suho montažo okenskih okvirov in vratnih podbojev

Zametki kemijske industrije v Gornji Savinjski dolini segajo v zadnja leta prejšnjega stoletja, ko so v Mozirju zaradi tamkajšnjih nahajališč boksita, limonita in antimona ustanovili tovarno zemeljskih barv. Zaradi pomanjkanja rudnin so kasneje proizvodni program večkrat menjavali in tudi po osvoboditvi težavam niso bili kos. Celjska Cinkarna je obrat prevzela leta 1962, vendar se stanje kljub temu ni kaj prida izboljšalo. Delavci so se zato oprli na lastne moči in pričeli razvijati za tržišče zanimiv program. Ob znatnih naporih in uspehih so si utrdili položaj, našli skupni jezik z matičnim podjetjem in s sodelovanjem nimajo več težav.

CINKARNA CC CELJE
METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA

Po nekajletnih nejasnostih glede razvojne usmeritve in s tem samoupravnega položaja so torej danes težave odpravljene in nova temeljna organizacija združenega dela Mozirje lahko z zaupanjem zre naprej. Temeljna organizacija danes zaposluje 50 delavcev. Še vedno se srečujejo s pomanjkanjem kadrov, pa kljub temu je njihov proizvodni program sodoben in prilagojen potrebam tržišča. Njihovi ustaljeni izdelki so premazi za zaščito v težjih pogojih, njihov novi izdelek je „PURPEN", ki služi za suho montažo okenskih okvirov in vratnih podbojev, pripravljajo pa se tudi na proizvodnjo zaščitnih sredstev proti sončni pripeki v rastlinjakih, na izdelavo fasadnih barv in sredstev za zaščito lesa v posebnih pogojih. Notranje in zunanje barve izdelujejo že vrsto let. Ob vsem tem nenehno težijo k razvijanju novih izdelkov, ki jih na tržišču primanjkuje in zavoljo tega bodo morali okrepiti razvojno službo, da bodo njeni dosedanji uspehi v prihodnje še večji.

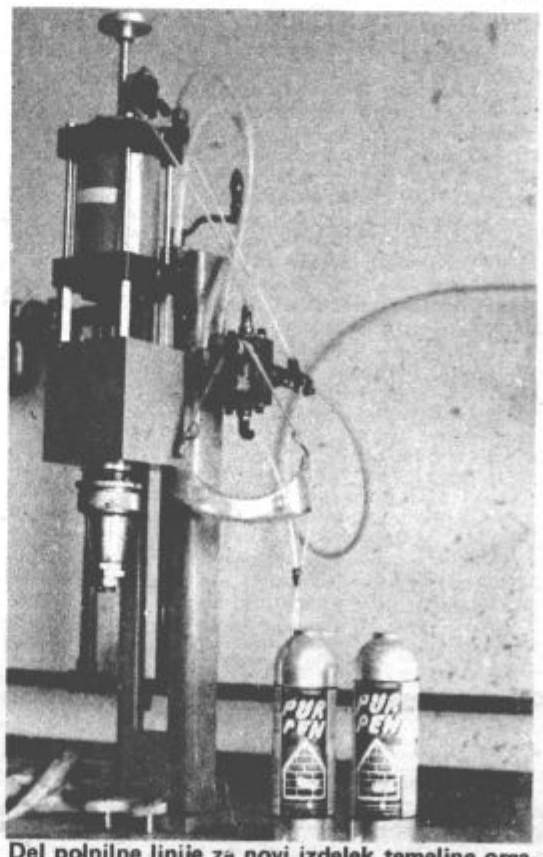

Del polnilne linije za novi izdelek temeljne organizacije v Ljubiji

Razvojnih stremljenj novi temeljni organizaciji torej ne manjka. Ob tem bodo povečali prostore, posodobili opremo in na tej osnovi ponudili zaposlitev večjemu številu delavcev in strokovnjakov, ki na tem področju v Gornji Savinjski dolini doslej niso imeli kaj prida možnosti za zaposlovanje. Ob urejenem samoupravnem položaju, ob enotnosti in zagnanosti vseh zaposlenih bodo obširne in zahtevne načrte zagotovo tudi uresničili.

Sodobna cesta v Gornji Savinjski dolini, delo Cestnega podjetja Celje

DOBRO SODELOVANJE

Pri modernizaciji cest v Gornji Savinjski dolini sodeluje Cestno podjetje Celje tudi s krajevnimi skupnostmi, letos sta še posebej prizadevni ljubenska in mozirska, ter s Komunalnim podjetjem Mozirje

Cestno podjetje Celje opravlja pomembno dejavnost. Na skrbi ima vzdrževanje regionalnih cest, sodeluje pa tudi s krajevnimi skupnostmi pri modernizaciji krajevnih cest.

Tako skrbi za redno vzdrževanje regionalnih cest na celjskem območju, opravlja pa tudi, skladno s srednjeročnim programom del republiške skupnosti za ceste, večja vzdrževalna oziroma investicijska dela.

V Gornji Savinjski dolini, na primer, takorekoč ni ceste, pri urejanju katere ne bi sodelovalo Cestno podjetje Celje. Sicer so 1976. leta zaključili asfaltiranje ceste v Logarsko dolino, lani so rekonstruirali in modernizirali cesto Gornji grad — Nova Štifta, v zadnjem času pa so tudi okrepili cestišče od Šentruperta do Soteske.

CESTNO PODJETJE CELJE

Cestno podjetje Celje pa dobro sodeluje tudi s krajevnimi skupnostmi iz Gornje Savinjske doline pri modernizaciji cest. V letošnjem letu sta še posebej prizadevni krajevni skupnosti Ljubno ob Savinji in Mozirje, saj bodo prav v teh dneh predali svojemu namenu več posodobljenih cest.

Pri modernizaciji cest v Gornji Savinjski dolini pa sodeluje Cestno podjetje Celje tudi s Komunalnim podjetjem Mozirje. Zanj bodo letos položili okrog 60.000 m2 asfalta.

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV

Območna skupnost Celje
Predstavništvo Mozirje

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje čestitamo za občinski praznik in sporočamo, da opravlja PREDSTAVNIŠTVO MOZIRJE vse zavarovalne usluge, in sicer:

sklepanje vseh vrst premoženjskih zavarovanj (požarna, avtomobilska, vlomska, zavarovanje stekel, stanovanjska, gradbena, montažna, zavarovanje odgovornosti, transporta, kreditna, zavarovanja proti toči in zavarovanja živali),

zavarovanja oseb,

in to življenjska in nezgodna.

Predstavništvo Mozirje sprejema tudi prijave škod in vseh zavarovalnih vrst ter posreduje za likvidacijo zavarovalnih primerov.

PREDSTAVNIŠTVO MOZIRJE, ki je v stavbi družbeno političnih organizacij, je odprto ob ponedeljkih, torkih, četrtkih in petkih od 6. do 14. ure, ob sredah pa od 6. do 16. ure.

Sedež predstavništva Območne skupnosti Celje v Mozirju

NOGOMET

STARTALI S PORAZOM

Nogometna selekcija iz Šmartnega ob Paki je v novo tekmovalno sezono vzhodne skupine Slovenske nogometne lige startala s porazom. Z rezultatom 3:0 (1:0) jo je premagala selekcija Rudarja, ki je letos eden najresnejših kandidatov za vrh prvenstvene lestvice. Selekcija Šmartnega, ki letos nastopa močno pomlajena, se je dolgo uspešno upirala razigranim domačinom, ki so pokazali mnogo več spretnosti in slavili zanesljivo zmago.

ŠMARTNO: Podgoršek, Vreš, Krajnc, Nežmah (Bric), Omladič, Žalig, Goršek, Deželak, Kodre, Završnik (Kralj), Golob.

V nedeljo se bosta na stadionu v Šmartnem srečali selekciji Šmartnega in Litije.

ROKOMET – moški

FUŽINAR – ŠOŠTANJ 27:34 (16:18)

V prvi tekmi novega rokometnega prvenstva so Šoštanjčani gostovali v Ravnah na Koroškem, kjer so premagali mlado ekipo Fužinarja – novinca v slovenski rokometni ligi vzhod z rezultatom 27:34 (16:18). Tekma je bila zelo dinamična in na visoki športni ravni. Kljub fair igri pa je bilo skupaj 28 minut izključitve, ker sta sodnika Žižek in Žvan iz Maribora namreč sodila po novih kriterijih. V zadnji minuti srečanja sta oba vratarja Šoštanja obranila kar 4 sedemmetrovke. Najuspešnejša strelca za Fužinar sta bila Maltavšič 9 ter Haber 7.

Za Šoštanj pa so bili uspešni: Kompan 8, Stvarnik in Lesjak 7, ter Skornšek in Mělanšek po 6.

Pohvalo zaslužijo prav vsi Šoštanjčani posebno pa sta dobro svojo nalogo opravila Stvarnik in Lesjak.

V drugem kolu v soboto, ob 19. uri bo v Šoštanju derbi kola med domačini in Poletom iz M. Sobote.

A. VOHAR

ROKOMET – ženske

PRVI TOČKI V GOSTEH

Rokometašice Šmartnega so s prvega gostovanja v novi sezoni Slovenske rokometne lige–vzhod prinesle tudi prvi dve točki. Preteklo soboto so v Gornji Radgoni premagale domačo selekcijo z rezultatom 12:11 (5:9). Kljub temu, da so domačinke prve povedle, so mlade igralke Šmartnega kmalu zagospodarile na igrišču in si do konca prvega polčasa priigrale prednost štirih zadetkov. To pa je bilo tudi odločilno, saj rokometašice Radgone v nadaljevanju igre te razlike niso uspele nadoknaditi.

ŠMARTNO: Verbič, Tajnik, Meh 1, Krevzel 2, Omladič, Šmerc 8, Gril 1, Jeraj, Kuder. V naslednjem kolu gostuje v Šmartnem selekcija Vuzenice.

ZMAGALE BREZ TEŽAV

Rokometašice Velenja, ki so letošnje prvenstveno tekmovanje v slovenski rokometni ligi vzhod začele oslabljene – brez Mirjane Pocajt, ki je odšla na šolanje v Maribor in Nataše Podbregar, ki si je v pripravah zlomila prst – niso imele težkega dela z rokemtašicami Lisce iz Sevnice. V prvem polčasu se gostje niso mogle resneje upirati domačinkam in so dosegle le dva zadetka. Velenjčanke pa so kar desetkrat zatresle njihovo mrežo. V nadaljevanju so domačinke nekoliko popustile, na kar je vplivalo tudi mokro igrišče, saj je pred tekmo deževalo. Kljub temu pa zmaga seveda ni bila vprašljiva. Srečanje so dobile z rezultatom 18:7.

Za Velenje so igrale M. Kmetič, C. Kmetič, Trbulj 2, Djordjević 2, Jan 9, Kropivšek, Medbed, Bovha 1, Špoljar 3, Planinc 1, in Krofl.

Mate Blagus je tudi v nedeljo bil kljub prejetemu golu uspešen

Novi točki za velenjski Rudar

Nogometaši velenjskega Rudarja so v nedeljo v tretjem kolu prvič v tej sezoni zaigrali na domačem igrišču. Okrog 4000 tisoč gledalcev je po nedeljskem srečanju zadovoljno zapuščalo igrišče, saj so domačini osvojili novi dve točki proti borbenim gostom iz Subotice. Zadovoljno pa je seveda tudi strokovno vodstvo Rudarja, saj so za sedaj igralci povsem izpolnili taktični načrt.

V letošnjem prvenstvu imajo nogometaši Rudarja seveda veliko večje želje kot v prvi sezoni tekmovanja v drugi zvezni nogometni ligi zahod, ko jim je bil edini cilj obstanek v drugi ligi. V prvenstvo so štartali z željo, da bi na domačem terenu ostali neporaženi, na tujem pa poskušali osvojiti eno.

Izgubljene točke prvega kola v Novem Sadu so nadoknadili v Ljubljani proti Merkatorju, v nedeljo pa so proti Spartaku osvojili novi dve točki in so sedaj s štirimi točkami na šestem mestu.

V drugem kolu je dres s številko ena pri Rudarju znova oblekel Mate Blagus, ki je nazadnje branil prvenstveno tekmo za Rudar pred tremi leti, v conski nogometni ligi vzhod. Zaupanje trenerja Hlavača je povsem opravičil, zato je bil tudi v nedeljo v domačih vratih. Znova je zanesljivo branil, v 80. minuti pa je z efektnim skokom rešil gol, odbil žogo, ki jo je silovito streljal napadalec gostov Ivoševič, v kot.

Nogometaši Spartaka so prišli v Velenje še brez osvojenih točk v tem prvenstvu, zato je bilo pričakovati, da bodo poskušali zamujeno nadoknaditi prav proti igralcem Rudarja. To je kazal tudi začetek srečanja. Njihovi visoki obrambni igralci so uspešno ustavljali nevarne akcije domačih napadalcev, v 34. minuti pa so gostje celo povedli. Po nekaj nevarnih napadih domačega moštva, so krenili v hiter protinapad. Levo krilo Rončević, je poslal žogo pred gol, kjer je bil najvišji Slijepčević, najnevarnejši napadalec gostov in jo z glavo poslal mimo nemočnega Blagusa. To je bil pravi šok za gledalce, ne pa tudi za igralce. Ta zadetek jih ni zmedel, ampak so še naprej nevarno ogrožali vrata gostujočega vratarja Šuice. V 41. minuti je obrambni igralec gostov Duran nepravilno ustavil v svojem kazenskem prostoru desno krilo Rudarja Šuico. Sodnik Čolić je pokazal na belo točko, Miljković pa je nato z natančnim strelom izenačil. Veselje domačih navijačev se še ni končalo, ko se je žoga drugič znašla v nasprotnikovi mreži. Oruč je z desne strani poslal dolg predložek na levo, kjer je žogo prejel Rusmir, se takoj odločil in 2:1.

V drugem polčasu so gostje še bolj odprli svojo igro in si prizadevali, da bi rezultat izenačili. Toda domača obramba, v kateri sta posebej izstopala Raukovič in pa Gašič, je bila vedno na pravem mestu.

V 84. minuti je sledila akcija celotnega napada. Na koncu je Miljković preigral nekaj obrambnih igralcev gostov, podal na levo prostemu Šuici, kateremu ni bilo težko z nekaj metrov doseči tretji zadetek za svoje moštvo.

V četrtem kolu gostujejo nogometaši Rudarja v Kikindi.

šport telesna kultura rekreacija

Ponoven uspeh velenjske kinologije

V soboto, 26. avgusta in nedeljo, 27. avgusta je bil v Škofji Loki vzrejni pregled nemških ovčarjev. To je prireditev, na kateri vsako leto ocenjujejo vzrejno vrednost in trenutne fizične sposobnosti psa oz. psice za vzrejo in kamor pripeljejo svoje pse lastniki iz vse Slovenije. Ker je nemški ovčar tudi pri nas najštevilneje zastopana pasma: letos je bilo prijavljenih 187 psov, sta za pregled potrebna dva dneva. Tako psi kot psičke so razdeljeni na dva razreda: razred mladih (to so psi, ki so bili poleženi v preteklem letu) in razred zrelih.

Velenjsko zastopstvo je bilo letos številno in zelo uspešno. Lastniki so peljali na pregled 5 psov in 7 psičk.

Prve so bile ocenjene v soboto dopoldan psičke v razredu mladih. Prijavljenih je bilo 54 psičk. Po obveznem pregledu zunanjosti, preizkusu poguma in skoraj dvournem teku in razvrščanju, se je v I. skupino (odlične psice) uvrstilo 8 psičk. Izmed njih so izbrali res najlepše: 4 psičke v skupino I/a, torej še bolje kot odlično. In rezultat: v to skupino so sodniki uvrstili tudi psičke

NO Anda JrŠp 61790, oc. 2p/3a, lastnik TGO Gorenje, Velenje

NO Astra JrŠp 61788, oc. 2/3a, lastnik Pečnik Franc, Velenje

NO Asi JrŠp 61789, oc. 2/3a, lastnik Podkrižnik, Velenje

Vse tri so iz legla Vela–Dick von Teufelsfelsen, iz vzreje vzreditelja Pocajt Jožeta. Res izjemen uspeh in vzreja, na katero so lahko velenjski kinologi ponosni. Psička Amida, vreditelj Salobir Marjan, lastnik Ivan Meh, se je z oceno /3 uvrstila v skupino odličnih.

Tudi popoldan, ko so sodniki ocenjevali psice v razredu zrelih ni bila uvrstitev velenjskih predstavnikov nič slabša. Izmed 50 prijavljenih psic se jih je 7 uvrstilo v I. skupino in med njimi . . . v skupino I/a. Najlepša med temi je bila NO Vela JrŠp 60271, oc. 4/3a, lastnik Jože Pocajt, v to skupino pa se je uvrstila tudi NO Živa JrŠp 61056, oc. 2/3a iz vzreje tov. Pocajta in v lasti Staneta Strahovnik.

Torej res uspešen dan, še posebno za vzreditelja Pocajt Jožeta, ki je tako že prvi dan letošnjega vzrejnega pregleda postal najboljši vzreditelj v lanskem letu.

V nedeljo so bili na vrsti psi. V razred mladih so lastniki prijavili 47 psov. Tudi pse so pregledali, preizkusili njihov značaj in strelomirnost, nato pa je sledilo razvrščanje. 15 psov so sodniki ocenili z oceno 3 in izmed njih izbrali 6 psov v skupino I/a. Med njimi tudi NO Arasa JrŠp 61598, oc. 2/3a, v lasti Štiglic Jožeta, iz vzreje Melanška iz Žalca.

Najmanj psov – 35 je bilo prijavljenih v razredu zrelih psov. To je tudi razumljivo, saj se prav pri teh plemenjakih zahteva, da so zares kvalitetni psi, ki dajejo dobre potomce. Kar 10 jih je dobilo oceno 3 in bilo uvrščenih v I. skupino. Najdlje so I/a skupino izbirali pri teh psih. Lastniki so z njimi v krogu tekli, hodili, pa spet tekli, sodniki so pse primerjali, se med seboj posvetovali in se končno le odločili.

Izbrali so 5 psov in jim pisodili najvišjo vzrejno vrednost. Tudi tu smo imeli svojega predstavnika. NO Žaki JrŠp 61052, lastnik TGO Gorenje, se je z oceno 4/3a uvrstil v to skupino, kjer so bili poleg njega in NO Žorža JrŠp 60454 iz Škofje Loke, še NO Colt, kupljen na Češkoslovaškem in dva nemška ovčarja, kupljena v ZR Nemčiji.

Torej ponovno velik uspeh, še posebno, ker gre za psa domače vzreje (vzreditelj Jože Pocajt). NO Zevor JrŠp 60463, vzreditelj Marjan Salobir, lastnik Zdenko Rahten, se je z oceno 4/2 uvrstil v II. skupino.

Uvrstitev v super ligo – želja vseh

Ob začetku nove prvenstvene sezone smo se pogovarjali s trenerji rokometnih selekcij Šoštanja, Velenja in Šmartnega

Članske rokometne selekcije, ki barve naše doline zastopajo v republiških ligah, so uspešno odigrale prvo kolo nove tekmovalne sezone. Rokometašice Šmartnega in rokometaši Šoštanja so zmagali v gosteh, ekipa Velenja pa je zanesljivo slavila kot domačin. Začetek je torej spodbuden, nas pa je zanimalo, kako so se pripravljali na naporna srečanja in s kakšnimi željami stopajo v novo prvenstvo.

ŠTEFAN KAC (trener Šoštanja): „Prizadevni člani uprave našega kluba so nam omogočili, da smo letošnji plan priprav lahko zastavili zelo široko. S treningi smo začeli že zelo zgodaj, ker

Štefan Kac

imamo mlado ekipo in je z njo zato treba več delati. Od 16. do 27. julija smo trenirali v Šoštanju trikrat tedensko po dve uri, od 27. do 30. julija pa smo nastopali na mednarodnem turnirju na Madžarskem. Tu smo v konkurenci osemnajstih madžarskih prvoligašev osvojili odlično 7. mesto, čeprav smo igrali brez sedmih članov prve ekipe. Od 2. do 6. avgusta smo na Slemenu nad Šoštanjem utrjevali telesno zmogljivost, nadaljevali nato v Šoštanju in 25. avgusta odšli na šestdnevne priprave v Gornji grad. Tu smo predvsem uigravali taktične variante in izpopolnjevali tehnične sposobnosti igralcev. Načrt priprav je bil torej dokaj pester in upam, da smo ga uspeli v celoti izkoristiti, tako, da tudi dobri rezultati ne bodo izostali. Naša želja je uvrstitev v super ligo, kar bi bil za Šoštanj nedvomno velik uspeh."

TONE KRIŽ (trener Šmartnega): „Letošnje priprave so bile ene najslabših,

Tone Križ

kar so jih doslej imele naše rokometašice. Začeli smo namreč prepozno, ker sem sam nameraval opustiti to delo, drugega trenerja pa ni bilo. S tem smo izgubili dragocenih štirinajst dni, poleg tega pa igralke niso pravočasno dobile plan treningov in si niso uspele uskladiti dopustov. Vse to je seveda negativno vplivalo na kvaliteto naših priprav. V sestavi ekipe je prišlo do bistvenih sprememb. Zapustile so nas nekatere izkušene igralke, tako da bomo letos nastopali z močno pomlajeno vrsto, v kateri bo veliko mladink. Želja vseh nas pa je, da bi se ob koncu prvenstva uvrstili nekje okrog 4. mesta, kar bi v končni razvrstitvi pomenilo vsaj 8. mesto v republiki in možnost nadaljnjega nastopanja v slovenski ligi."

VIKTOR POZNIČ (trener Velenja): „Moram reči, da so bile priprave na prvenstvo, ki smo jih opravili letos, dokaj kvalitetne. Med drugim smo deset dni trenirali tudi na Madžarskem in tam odigrali pet prijateljskih tekem z ekipami prve in druge lige. Na enem izmed turnirjev pa smo celo osvojili prvo mesto. Igralke so bile na treningih zelo disciplinirane in trudile so se, kolikor se je najbolj dalo. Zato vsi upamo, da tudi uspehi ne

Viktor Pozničič

bodo izostali. Letos nas je zapustila Pocajtova, ki je bila ena glavnih nosilk naše igre, odšla pa je v Maribor, kjer bo obiskovala šolo. Na Madžarskem pa se je poškodovala Podbregarjeva, tako da v prvih treh kolih najverjetneje ne bomo mogli računati nanjo. Zato bo naša ekipa letos nastopala v nekoliko spremenjeni postavi. Za podmladek pa bomo skrbeli z rokometnimi šolami na vseh osnovnih šolah v Velenju. Sicer pa mislim, da v Velenju vse premalo skrbimo za ženski šport, saj jim ne nudimo ustreznih pogojev dela. Rokometašice na primer nimajo pravih garderob ampak le sobo, ki meri tri krat štiri metre. Upamo, da bo kmalu rešeno tudi to pereče vprašanje. Naša želja pa je, da se letos uvrstimo v super ligo in tam dosežemo čimboljše mesto."

S. V., J. K.

PLANINSKE VESTI

Šoštanjski planinci, ki so finančno kakor tudi z udraniškim delom pomagali pri izgradnji nove planinske postojanke, se bodo udeležili svečane otvoritve koče na Loki pod Raduho, ki bo v nedeljo 10. septembra. Avtobus bo odpeljal ob 6. uri izpred avtobusne postaje v Šostanju, prevoz pa je brezplačen. Upravni odbor planinskega društva predvideva, da se bo slavja na Loki, ki bo združeno z X. jubiljenim dnevom slovenskih planincev, udeležilo nad 50 članov.

V. K.

VELENJČANI IN ŠOŠTANJČANI NA RADUHO

Letošnji dan planincev je 10. po vrsti z osrednjo prireditvijo 10. 9. na Loki pod Raduho (1520 m) n[illegible] združen z otvoritvijo nove plani[illegible] koče.

PD Velenje vabi, da se [illegible] slovesnosti udeležite v čimveč[illegible] številu, tudi tisti, ki vam svet go[illegible] ni čisto blizu in spoznate Ra[illegible] tako kot jo je opisal Marjan La[illegible] všek:

„V enem samem strmca [illegible] mogočna ploskev nje[illegible] jugovzhodnega pobočja en[illegible] merno vzdiguje od podnožij gor[illegible] valovitega roba, tam se v sami [illegible] lomi na zahod. Vznožja so p[illegible] gozdovi, boki zeleno bor[illegible] mednje postavljeni svetli mac[illegible] vrhovi so bele skale, v malih vrtač[illegible] leže snegovi, izmed skal pogled[illegible] ruša, na njej pa so posejane pre[illegible] gorske rože.

Avtobus bo odpeljal v nedelj[illegible] 5. uri izpred avtobusne po[illegible] Velenje.

K.

vaš obveščevalec

koledar

Petek, 8. september – Marija
Sobota, 9. september – Peter
Nedelja, 10. september – Dan mornarice JLA
Ponedeljek, 11. september – Milan
Torek, 12. september – Gvido
Sreda, 13. september – Filip
Četrtek, 14. september – Jelenko

dežurstva

ZDRAVSTVENI DOM VELENJE:

8. 9. 1978 od 7. do 20. ure dr. Valter Pirtovšek
8. 9. 1978 od 20. dr. Nada Hribar 9. 9. 1978 do 7. ure dr. Nada Hribar
9. 9. 1978 od 7. dr. Peter Dovšak
11. 9. 1978 do 7. ure dr. Peter Dovšak
11. 9. 1978 od 7. do 20. ure dr. Janko Poles
11. 9. 1978 od 20. dr. Ivan Kralj
12. 9. 1978 do 7. ure dr. Ivan Kralj

ZDRAVSTVENI DOM ŠOŠTANJ:

8. 9. do 10. 9. 1978 dr. Peter Lazar
11. 9. do 13. 9. 1978 dr. Bogdan Menih
14. 9. do 17. 9. 1978 dr. Jovan Stupar

ZOBNA AMBULANTA VELENJE:

9. 9. in 10. 9. 1978 dr. Božo Ilevšek, Velenje, Kidričeva 17
Od 8. do 12. ure dežurni v zobni ambulanti SSZD Velenje, Titov trg 2 v pripravljenosti doma

VETERINARSKA POSTAJA:
Od 8. 9. do 14. 9. 1978 Peter Lihtarič, dipl. veterinar, Šoštanj, Prešernov trg 7, telefon 881–143

mali oglasi

PRODAM polovico starejše hiše na periferiji Celja. Informacije od 15. ure dalje. Ivica Meh, Celjska 67, Velenje.

SOBO ALI GARSONJERO iščem v Velenju ali bližnji okolici. Naslov v uredništvu.

FOTO TEKAUC, portretna in industrijska fotografija. Razvijam barvne in črnobele filme. Izdelujem barvne in črnobele fotografije vseh velikosti. Delovni čas od 9. – 12. in 15. – 18. ure. Splitska 13, Velenje–Gorica.

PRODAM 4 mesece stare jesnice – IHISEX. Alojz Polanec, Kajuhova 14 Šoštanj.

UGODNO prodam dobro ohranjen kavč. Naslov v uredništvu.

kino

REDNI KINO VELENJE

8. 9. – petek ob 17.30 in 19.30 MADAM PIPI – francoski
9. 9. – sobota ob 17.30 in 19.30 NOROST DICKA IN JANE – ameriška komedija. Režija: Ted Kotcheff. Igrajo: Jane Fonda, George Segal
10. 9. – nedelja ob 17.30 in 19.30 NOROST DICKA IN JANE – ameriška komedija
11. 9. – ponedeljek ob 17.30 in 19.30 POT K SLAVI – ameriški. Režija: Hal Ashbi. Igrajo: David Carradine, Melinda Dillon
12. 9. – torek ob 17.30 in 19.30 SIJAJ IN SENCE MLADOSTI – japonski. Režija: Shigeyuki Yamane. Igrajo: Hiromi Goh, Yukari Ichiuji
13. 9. – sreda ob 17.30 in 19.30 SIJAJ IN SENCE MLADOSTI – japonski
14. 9. – četrtek ob 17.30 in 19.30 ŽILI – francoski – sexi komedija. Režija: Philipe de Broca. Igrajo: Marlen Žober, Jean Clod – Briali

KINO DOM KULTURE VELENJE

11. 9. – ponedeljek ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE VELENJE NEW YORK, NEW YORK – ameriški. Režija: Martin Scorcese. Igrajo: Liza Minelli, Robert de Niro

KINO ŠOŠTANJ

9. 9. – sobota ob 19.30 POT K SLAVI – ameriški. Režija: Hal Ashbi. Igrajo: David Carradine, Melinda Dillon
10. 9. – nedelja ob 17.30 in 19.30 NEW YORK, NEW YORK – ameriški. Režija: Martin Scorcese. Igrajo: Liza Minelli, Robert de Niro
11. 9. – ponedeljek ob 19.30 NOROST DICKA IN JANE – ameriška komedija. Režija: Ted Kotcheff. Igrajo: Jane Fonda, George Segal
13. 9. – sreda ob 19.30 ŽILI – francoski – sexi komedija. Režija: Philipe de Broca. Igrajo: Marlen Žober, Jean Clod–Briali
14. 9. – četrtek ob 19.30 SIJAJ IN SENCE MLADOSTI – japonski Režija: Shigeyuki Yamane. Igrajo: Hiromi Goh, Yukari Ichiuji

KINO ŠMARTNO OB PAKI

12. 9. – torek ob 19.30 uri NOROST DICKA IN JANE – ameriška komedija. Režija: Ted Kotcheff. Igrajo: Jane Fonda, George Segal

KINO TOPOLŠČICA

9. 9. – sobota ob 16. uri NEW YORK, NEW YORK – ameriški. Režija: Martin Scorcese. Igrajo: Liza Minelli, Robert de Niro

gibanje prebivalstva

VELENJE:

Poroke: Vinko Bračič, rojen 1956, avtomehanik iz Velenja in Milena Kocen, rojena 1959, delavka iz Celja; Rajko Špitaler, rojen 1957, miličnik iz Celja in Dubrovka Jurko, rojena 1958, dijakinja iz Velenja.

Smrti: Afra Srebre, prevžitkarica iz Arnač 22, stara 91 let.

kronika

ZBIL PEŠCA

Voznik osebnega avtomobila CE 404–79 Anton Potočnik je peljal 29. avgusta letos nekaj po 21. uri po cesti od Novega jaška proti Družmirju. V križišču s cesto za Pesje sta nenadoma prečkala cesto pešca Ilijaž Mehič in Husein Halilovič. Voznik je pričel zavirati, vendar vozila zaradi prevelike hitrosti ni uspel ustaviti. Zadel je pešca Ilijaža Mehiča in ga hudo telesno poškodoval.

HUDO TELESNO POŠKODOVAN

Po cesti iz Pesja proti Velenju je hodil 4. septembra letos Rudolf Ramšak. Ko je prišel v bližino trgovine Avto Celje je med stoječimi avtomobili, ki so stali pred semaforjem, prečkal cesto, takrat pa je po desni strani prehiteval kolono voznik osebnega avtomobila CE 855–71 Srečko Doler. Voznik je zbil pešca po cestišču in ga hudo telesno poškodoval.

ZBIL MOPEDISTA

Voznik osebnega avtomobila CE 106 – 500 znamke Renault 4 L Franc Čerenak je peljal 5. septembra letos po Kidričevi cesti v Velenju iz smeri Šaleške proti Tomšičevi cesti. Ko je pripeljal do križišča Kidričeve in Vodnikove, je vključil levi smerni kazalec ter ustavil vozilo, nato pa zavil levo proti zdravstvenemu domu. Pri tem je spregledal mopedista Ferdinanda Mavrerja, ki je pripeljal iz Tomšičeve proti Šaleški cesti. S prednjim levim delom vozila je trčil v mopedista, katerega je vrglo na pokrov motorja, od tu pa na cestišče. Pri nesreči se je mopedist lažje telesno poškodoval, na vozilih pa je za okoli devet tisoč dinarjev škode.

prireditve

RAZSTAVA CVETJA TUDI V ŠOŠTANJU

Turistično društvo Šoštanj je tako kot vsako leto tudi letos organiziralo razstavo cvetja, aranžmajev in ikeban. Razstava je bila preteklo soboto in nedeljo v Domu kulture v Šoštanju. Seveda ni bila širšega obsega, saj so cvetje oziroma lončnice prispevale šoštanjske in okoliške gospodinje in gojiteljice. Razstava je bila dobro obiskana, škoda je le, da je trajala samo dva dni. Največ zaslug, da je razstava cvetja tako uspela, ima prizadevna gospodinja in članica upravnega odbora turističnega društva Šoštanj Milka Jan, ki je žrtvovala veliko prostega časa in hkrati še dežurala na razstavi ter dajala pojasnila obiskovalcem. Menim, da bi si pri tem resnično zaslužila večjo pomoč celotnega upravnega odbora turističnega društva in drugih, ki bi morali za tovrstno dejavnost pokazati več razumevanja.

V. K.

era VELENJE

Trgovska in proizvodna DO ERA
TOZD VELEPRODAJA, MALOPRODAJA IN KMETIJSTVO

PRODAJA
na javni dražbi
v soboto, dne 16. septembra 1978 ob 9. uri na posestvu TURN ob velenjskem jezeru – vzhodno naslednja osnovna sredstva:

Avto TAM 5000	1 kom
Nakladalec–Carlopeši LC 6, montiran na traktor Ferguson 55 KS	2 kom
Traktor Ferguson 35 KS	4 kom
Traktor Ferguson 55 KS	1 kom
Prikolice 3 t	4 kom
Kosilnica Lavenda	2 kom
Kosilnica BC S	1 kom
Obračalnik traktorski	2 kom
Trosilec umetnega gnoja	1 kom
Trosilec hlevskega gnoja	1 kom
Mulčer – Humus	1 kom
Hladilnik za mleko	1 kom

Razni drugi kmetijski stroji in priključki, gumi vozovi, lesena preša in vinska posoda Trgovska oprema (pulti–police)

Ogled strojev je mogoč dan pred licitacijo na istem mestu.

ZAHVALA

Dne 4. 9. 1978 je minilo štirideset žalostnih in bolečih dni, od kar nas je iznenada tragično zapustil naš dragi in nikoli preboleli sin in brat

RASIM MUJKIČ

iz Banovičev

Čas teče, a mi se ne moremo sprijazniti s kruto resnico, da ga ni več med nami. Odkar je Rasim odšel, so ostala naša srca žalostna, naša hiša je prazna, ker smo z njim izgubili vse.

Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti vsem delovnim organizacijam in meščanom Velenja in SR Slovenije, še posebno tovarišem, ki so prišli in pospremili našega Rasima in vsem tistim, ki so položili vence, cvetje in izjavili sožalje pismeno ali ustno in nam s tem olajšali bolečino za našim dragim pokojnikom.

Žalujoča: družina Mujkič

TOZD ZA PTT PROMET VELENJE n. sub. o.

Po sklepu odbora za medsebojna delovna razmerja TOZD ZA PTT PROMET VELENJE z dne 31. 8. 1978 se

razpisujejo:

1. DELA IN NALOGE UPRAVNIKA PTT ENOTE VELENJE
POLEG SPLOŠNIH ZAKONSKIH POGOJEV MORA KANDIDAT IZPOLNJEVATI ŠE NASLEDNJE:
– dokončana višja PTT šola,
– pet let delovnih izkušenj v PTT organizacijah,
– družbeno politična neoporečnost

2. DELA IN NALOGE TREH DOSTAVLJAČEV PRI PTT ENOTI VELENJE
POGOJI DELA SO:
– končana osnovna šola ali najmanj 6. razredov osnovne šole,
– izpit za vožnjo z mopedom,
– lastni moped,
– odslužen vojaški rok,
– smisel za delo z ljudmi

Kandidati naj pošljejo svoje vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov:
TOZD ZA PTT PROMET VELENJE, Veljka Vlahoviča 40, 63320 Velenje

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

obvešča
vse zainteresirane občane, da bo v šolskem letu 1978/79 poleg šol in oblik družbenega izobraževanja organizirala tudi naslednji obliki splošnega izobraževanja:

1. TEČAJE TUJIH JEZIKOV
– nemščina
– angleščina

2. TEČAJ KROJENJA IN ŠIVANJA
ki ga bodo organizirali v oktobru tega leta v sodelovanju s tovarno „BAGAT"

Istočasno obveščajo kandidate za osnovno izobraževanje, da še vpisujejo v 7. in 8. razred osnovne šole za odrasle.
Prijave za navedene izobraževalne oblike sprejemajo na Delavski univerzi Velenje do 4. 10. 1978. Ob prijavi bodo posredovali vse potrebne informacije.
Prijavite se lahko vsak dan, razen sobote, med 8. in 12. uro, ob ponedeljkih in sredah pa tudi med 15. in 18. uro.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE
TOZD Gozdarstvo Šoštanj,
komisija
za razprodajo osnovnih sredstev

bo razprodala navedena osnovna sredstva
NA JAVNI DRAŽBI

8. 9. 1978 v Šoštanju pri Ropanu s pričetkom ob 10. uri.

9. kom. motornih žag Jonsereds
1. kom. motornih žag STIHL
2. kom. motornih žag HOMLEID
1. kom. kombi IMV 1600

Stroje si je mogoče ogledati 2 uri pred pričetkom javne dražbe v prostorih pri Ropanu

Komisija

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAŠ ČAS"
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

ZNAMKA

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas" od ..... naprej

Pošiljajte ga na naslov:

(priimek in ime), ...

(ulica) . .....

(poštna številka in pošta). .....

Datum . .....

. .....
(lastnoročni podpis)

Ob cesti Veljka Vlahoviča so v letošnjem poletju vendarle naredili prepotreben pločnik. Vendar ne v celoti, saj se je zapletlo v zvezi z odkupom dela zemljišča. Tako na otroke še vedno preži cestna nevarnost, saj jih matere ne morejo vedno spremljati. Pa tudi lesena ograja ne daje najlepšega videza okolici.

Tudi drugi posnetek je s ceste Veljka Vlahoviča. Pas med pločnikom in cesto so posejali s travo, ki je že začela rasti. No, nekaterim voznikom je, kot kaže, kaj malo mar za lepo urejen zeleni pas. Travo, ki je zrastla šele nekaj centimetrov pa je treba, tako vsaj sklepamo iz ravnanja lastnika stoenke, že v kali uničiti.

Prometni znaki so si na naši zadnji strani p dobili že kar stalno mesto. Sprašujemo se ko so v napoto, da jih tako vztrajno uničuje Morda pa nekateri na svojih delovnih mes delajo zelo lagodno in potem takole sprošč svojo odvečno energijo.

era

VELENJE TOZD MALOPRODAJA

PREDSTAVLJA SVOJE SPECIALIZIRANE POSLOVNE ENOTE IN SEZNANJA S SORTIMENTOM V TEH ENOTAH

Danes vas želimo seznaniti z najstarejšo trgovino v Velenju, z Železnino na Celjski cesti 44 v Velenju, kjer nudimo vso železnino za domačo porabo in obrtnike.

Janko Šibanc

Enota ima v svojem sortimentu širok izbor kovinskih izdelkov, kot so vijaki, žičniki, radiatorji, črne in pocinkane cevi, kotli za centralno kurjavo, pločevina, profilno železo, fitingi, armature in drugo. Če si želite prebeliti stanovanje ali prepleskati pohištvo, potem vam priporočamo obisk v tej enoti, kjer so vam na voljo vse željene barve in laki in vam bomo istočasno dali strokovna navodila o uporabi.

Obrtnikom priporočamo nakup orodja in brusilnega materiala, vedno pa imamo v tej enoti na zalogi izolacijski material in sanitarno keramiko.

Ta poslovna enota prodaja tudi blaga za reprodukcijo za oskrbovanje potreb podjetij in tovarn, ki so opravičene nabavljati blago po nižji grosistični ceni in brez prometnega davka.

Vabimo vas k nakupu v našo poslovno enoto ERA ŽELEZNINA, k izbiri blaga in če bo pri takem vašem nakupu sortiment za vas nezadosten, prosimo, da iščete pomoč pri poslovodji JANKU ŠIBANCU, ki bo poskušal skupaj z nabavno službo ERA TOZD MALOPRODAJA organizirati nabavo tako, da boste čimprej postreženi z vsem blagom iz sortimenta enote, ki ga nudijo jugoslovanski proizvajalci.

O CELODNEVNI ŠOLI

Pred tednom dni so se odprla šolska vrata. Šolarji so se polni lepih počitniških spominov zbrali pred šolami željni znanja. Posebno živahno je bilo pred osnovno šolo Veljko Vlahovič, kamor je letos prvi šolski dan prišlo tudi zelo veliko staršev. Na tej šoli imajo namreč letos celodnevni pouk, ki je tako za starše kot učence novost. O celodnevni šoli so povedali:

NIKOLA VULETIČ: Zelo sem vesel, da bosta moja otroka, eden obiskuje četrti, drugi pa sedmi, obiskovala celodnevno šolo. To je za učence in nas starše zelo velika pridobitev. Prav pa bi bilo, da bi celodnevno šolo uvedli na vseh šolah in tako vsem omogočili enake pogoje šolanja.

Nikola Vuletič

ANČKA POKORNY: Težko je reči, kako bo sedaj, ko bosta naša dva otroka obiskovala celodnevno šolo, saj gre za novo in nimamo nobenih izkušenj. Vendar sem prepričana, da je to boljša oblika. Z možem sva zaposlena in ko se vrneš utrujen z dela se kar težko posvetiš otroku in mu pomagaš pri učenju. Sedaj teh skrbi ne bo več.

Ančka Pokorny

IVICA PIRMANŠEK: Veliko sem že slišala o celodnevni šoli in komaj sem že čakala, da jo uvedejo tudi na tej šoli. Veliko namreč pričakujem od nje, saj se bo naša deklica vrnila domov brez obveznosti. Prepričana pa sem tudi, da bo dosegala prav tako dobre uspehe kot doslej.

Ivica Pirmanšek

IGNAC BALAŽE: Imam dva otroka. Eden hodi v tretji, eden pa v šesti razred. Vesel sem, da bosta letos obiskovala celodnevno šolo, saj bomo starši tako rešeni velike skrbi. Otroci se bodo vrnili domov rešeni šolskih problemov, vse bodo opravili v šoli pod strokovnim nadzorstvom učiteljev. Ti se sedaj tudi ne bodo mogli več pritoževati, da starši otroku doma ne pomagajo dovolj. Prepričan sem, da bodo sedaj šolski uspehi boljši.

Ignac Balaže

METKA SUŠEC: Težko bilo doslej. Oba sva zaposle jaz delam tudi v izmenah, ti se je pogosto dogajalo, da bila naša deklica doma kar sa in je morala tudi naloge sa napraviti, brez nadzorst Sedaj bo veliko bolje. Vse bo naredili v šoli. Prepričana s da bomo sedaj lahko več s paj. Doslej smo namreč t čas, ko smo bili skupaj porab za kontroliranje znanja.

Metka Sušec

Tako menijo starši in podo izjave bi dali tudi učenci. sele se celodnevne šole, ki je učence in za starše zelo vel pridobitev in upamo, da bo imele celodnevni pouk kma vse šole..

M. TAM

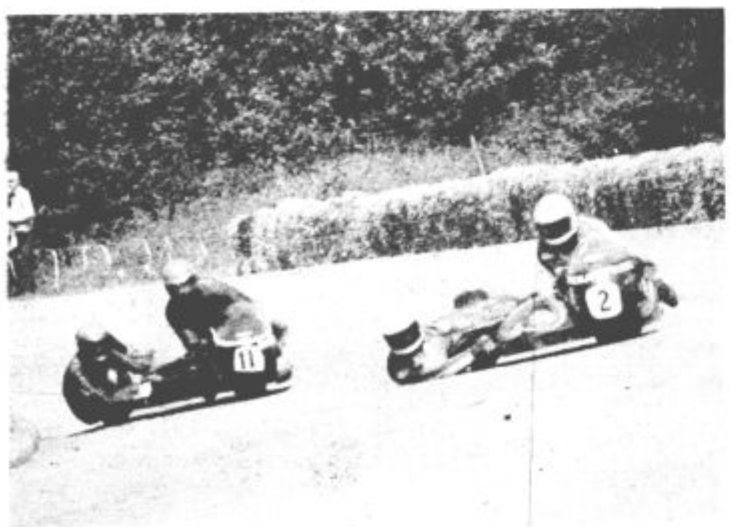

DVE MINUTI PRED NESREČO – Camlek in Pogorelec (št. 2) sta z vožnjo šampionov prehitevala dvojico za dvojico in v hitrem desnem zavoju prehitela tudi do tedaj najbolje uvrščena Jugoslovana Goršiča in Slemenška (št. 11), ki sta po Camlekovi nesreči v tretjem krogu obdržala drugo pozicijo za avstrijsko dvojico vse do cilja. (Foto: Marko Klinc – Dolenjski list)

Smola državnih prvakov

– Velenjska dvojica Hubert Camlek in Peter Pogorelec je imela na mednarodnem tekmovanju motociklistov za „Nagrado Kraljeva", ki je bilo v nedeljo na dirkališču v Kraljevu ponovno smolo. Začelo se je že na sobotnem uradnem treningu, ko jima je odpovedal motor, katerega sta čez noč zamenjala. Na startu dirke je zatajil tudi novi motor, ko pa je ta končno vžgal, se je pričela prava drama. Iz kilometra v kilometer sta nosilca zlate čelade zmanjševala prednost ostalih tekmovalcev in se v drugem krogu, ko sta prehitela Goršiča in Slemenška nevarno približala vodeči avstrijski dvojici. V začetku tretjega kroga pa je bilo zanju tekmovanje končano – eksplodirala je guma na pogonskem kolesu in tekmovalca je vrglo s proge, na srečo brez hujših posledic.

Na tekmovanju, ki je obenem štelo tudi za šampionat Jugoslavije sta se tako najbolje uvrstila Goršič in Slemenšek, druga pa sta bila Jelen in Tomic, ki pa tudi nimata največ sreče s svojim strojem, saj sta ga po nesreči na tekmovanju v ČSSR le za silo spravila skupaj za dirko v Kraljevu. Naslednja tekma v državnem prvenstvu bo jutri v Kavadarcih in ponovno je pričakovati hud boj za točke.

M. K.

naš čas

„NAŠ ČAS", glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.p.

„NAŠ ČAS" je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „ŠALEŠKI RUDAR", kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS" od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850–087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 150 dinarjev (za inozemstvo 300 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800–603–38482.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list" Novo mesto, tisk tiskarne „Ljudska pravica" Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS" se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421–1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Obiščite veliko razprodajo kuhinjskih elementov gorenje

od 1. do 30. 9. v prodajalni Gorenje v Velenju, Celjska ulica 19